

Milosevic - Staat

new procedures / Arts

en ECRM 01-01-2003

I

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the former
Yugoslavia

Registry

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

Grefte

28 November 2003

Dear Sir,

I acknowledge receipt of your letter dated 29 October, 2003 with an enclosed "Black Book". Thank you for sharing this information with the International Tribunal.

One of the papers, titled "The Court where you must not mention the crime" is marked by the official logo of the International Tribunal. Therefore, at first sight, it appears to be a Tribunal document. I have to remind you that the name, emblem and logo are the property of the United Nations. In consequence, they shall be used by the United Nations bodies solely, save a special authorization from the Chairman of the Publication Board of the United Nations (General assembly Resolution 92 (I) of 7 December 1946 and Administrative Instruction ST/AI/189/Add.21 of 15 January 1979. I would request that you notify the Tribunal as soon as all copies of this document have been destroyed, and measures have been taken to avoid further unauthorized use of the Tribunal's logo by the Dutch Section of the ICDSM.

Furthermore, I note that the book refers to the death of a former accused of the Tribunal, Mr. Milan Kovačević. As you will be aware, the death of Mr. Kovačević has been investigated by Judge Almiro Rodrigues. His report on the matter is available on the International Tribunal's website.

I am looking forward to your response.

Sincerely,

Christian Rohde
Legal Counsel

Mr. N.J.N. ten Doesschate
ICDSM-Dutch Section
Sloterkade 20
1058 HE Amsterdam

Churchillplein 1, 2517 JW The Hague. P.O. Box 13888, 2501 EW The Hague. Netherlands
Churchillplein 1, 2517 JW La Haye. B.P. 13888, 2501 La Haye. Pays-Bas
Tel.: 31 (0) 70 512 5334 Fax: 31 (0) 70 512 8990

(RAS/LS/28-11-03)

De heer mr. N.M.P. Steijnen
Couwenhoven 52-05
3703 ER ZEIST

datum 12 november 2003
onze ref. GJH/hkd/01566768
uw ref. -
inzake Staat / Milosevic

van G.J.H. Houtzagers
advocaat
telefoon 070-5153786
fax 070-5153123
e-mail gjh.houtzagers@prdf.nl

Geachte confrère,

Na overleg met cliënt ga ik in op het verzoek van de heer Milosevic als verwoord in uw brief van 24 oktober 2003.

Zoals u weet is het vonnis in kort geding van de president van de arrondissementsrechtbank Den Haag van 31 augustus 2001 onherroepelijk geworden doordat uw client het hoger beroep heeft ingetrokken.

Los van de vraag of de door u voorgestane aanpak wettelijk gezien mogelijk is moet ik u berichten dat de Staat niet bereid is een overeenkomst van prorogatie te sluiten.

Hoogachtend,
uw d.w. confrère,

G.J.H. Houtzagers

Sagittarius

Van: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Aan: "Jari Nousiainen"
Verzonden: dinsdag 4 november 2003 16:50
Onderwerp: Re: Milosevic trial
 Jari,

Dank je voor je heldere uitleg !

Goed dat je het absurde karakter van de aanklacht tegen Milosevic nog eens een keer zo duidelijk voor het voetlicht brengt !

Als persoonlijke aantekening bij punt 8 van de Kroatië-aanklacht heb ik staan, naar aanleiding van mijn eerste lezing van die aanklacht:

"Since there is in the indictment nothing about his specific role as an alleged co-perpetrator, neither about how far the alleged crimes "within the object of the joint criminal enterprise""were foreseeable for him", nor about how far the alleged "foreseeable consequences" of the execution of the object of the alleged criminal enterprise were also foreseeable by him , nor can be said that he had to be aware of such "possible outcome", let it be that under such conditions he reasonably could be charged with the allegation that he should have been aware that what he was doing, were "planning, instigating, order, aiding and abetting" the alleged crimes, this indictment is outrageous."

Met excuses voor het Engels !

Misschien heb ik deze annotatie, die ver was weggezakt in mijn geheugen, indertijd al verwerkt in mijn stukken voor het Europese hof voor de rechten van de mens, maar dat weet ik niet meer zeker.

In elk geval hartelijk bedankt dat je me hier nog eens uitdrukkelijk op hebt gewezen !

Wil je verder actief betrokken worden/blijven bij de komende ronde van Milosevic' proces en de juridische ondersteuning daarvan ?
 Dat zou erg fijn zijn !.

Nico
 Nico

----- Original Message -----

From: [Jari Nousiainen](#)
To: [Sagittarius](#)
Sent: Thursday, October 30, 2003 12:37 AM
Subject: Re: Milosevic trial

Hello,

I don't know of any professional literature where the Milosevic trial would be exposed for what it is. Anthony D'Amato has been quite balanced in his approach, but his problem is that he is balanced even when he shouldn't, and when he gets too critical, as he has recently, he prefers not to publish anything.

And what did I mean by the things that I wrote next January? I can't remember exactly. Let me start by saying that May is from the common-law tradition, and he is at a loss in a "hybrid" court like the ICTY. In common law, the evidentiary rules are much stricter than in civil law, and now that the tribunal has decided in the Tadic case that the tribunal belongs neither in the common-law nor in the civil-law tradition, May thinks - as many common-lawyers do -that now he is free from the constraints imposed by the common-law evidentiary rules, he can now admit ANY evidence that the prosecution wants to produce. The sole criterion is the "relevance" of the evidence.

But that is not what I meant back in January. What I meant was that the prosecution can stray away from the Statute - and even its own indictment - all it wants, and May thinks this is OK. Now that Milosevic doesn't want to participate in the trial as the defendant (because he doesn't even recognize the tribunal), all the

Koningin Julianaplein 30
Gebouw Babylon
Kantoren A
2595 AA Den Haag

Pels Rijcken
& Droogleever
Fortuijn
advocaten
& *notarissen*

Postbus 11756
2502 AT Den Haag
Telefoon 070 - 5153000
www.prdf.nl

De heer mr. N.M.P. Steijnen
Couwenhoven 52-05
3703 ER ZEIST

datum 28 oktober 2003
onze ref. GJH/hkd/01566768
uw ref. -
inzake Staat / Milosevic

van G.J.H. Houtzagers
advocaat
telefoon 070-5153786
fax 070-5153123
e-mail gjh.houtzagers@prdf.nl

Geachte confrère,

Zoals verzocht bevestig ik de ontvangst van uw brief van 24 oktober 2003. Na overleg met cliënt over uw voorstel bericht ik u nader. Ik hoop dat dat mogelijk zal zijn u binnen drie weken na dagtekening dezer brief te berichten.

Hoogachtend,

G.J.H. Houtzagers

Advocatenkantoor Steijnen & Olof
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
tel. 030-6956867
fax 030-6957830
e-mail: sagitar@hetnet.nl

Pels Rijcken
de heer mr. G.J.H. Houtzagers
Postbus 11756
2502 AT Den Haag

24 oktober 2003

betreft: mr. Milosevic / Staat

Geachte heer Houtzagers,

Hierbij verzoek ik u op korte termijn het volgende voor te leggen aan de daarvoor verantwoordelijke ministeries.

Namens mijn cliënt spande ik op 23 augustus 2001 een kort geding aan tegen de Staat der Nederlanden, waarin, als wegegeven in de beslissing van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens van 19 maart 2002 in de zaak van mijn cliënt tegen de Staat der Nederlanden - application no 77631/01 - de eis strekte tot

"..an order directed against the State for his unconditional release; in the alternative, for him to be returned to the FRY; in the further alternative, for the State to make representations to "the so-called Tribunal" (i.e. the ICTY) and other competent international bodies and institutions for his release; in the still further alternative, for the State to make representations to "the alleged Tribunal" (again, i.e. the ICTY) and other competent international bodies and institutions for his return to the FRY."

Bij vonnis van 31 augustus 2001, dat evenals de overige processtukken in uw bezit is, verklaarde de President van de Rechtbank zich onbevoegd om van de vorderingen van mijn cliënt kennis te nemen.

De kernoverweging in dit verband luidde, onder 3.5 e.v.:

"Nu art. 9, tweede lid, van het Statuut met betrekking tot de rechtsmacht van het Tribunaal bepaalt dat het primaat op het gebied van de rechtspraak boven nationale rechterlijke instanties bij het Tribunaal ligt en art. 103 van het VN-Handvest de regelgeving krachtens het Handvest en mitsdien die van de Veiligheidsraad laat prevaleren boven elke andere regelgeving, moet worden

vastgesteld dat de Nederlandse rechter geen rechtsmacht heeft om op het verzoek van eiser tot zijn invrijheidstelling te beslissen. Al hetgeen eiser in dit verband naar voren heeft gebracht, stuit hierop af.

3.6. Het voorgaande leidt dan ook tot de conclusie dat de President zich onbevoegd moet verklaren om van de primaire vordering van eiser kennis te nemen. Een directe of indirecte terugkeer naar het grondgebied van de Federale Republiek Joegoslavië, zoals in de subsidiaire vorderingen wordt bepleit, zou feitelijk betekenen dat eiser ter zake van de door de aanklager van het Tribunaal ten laste gelegde feiten niet meer gedetineerd zou zijn. Aldus bezien moet vastgesteld worden dat het hier in essentie eveneens een vordering tot invrijheidstelling betreft. Daarbij komt dat de subsidiaire vorderingen eveneens allerlei onderwerpen (bv. het vertrek uit de Federale Republiek Joegoslavië, de overbrenging naar het Tribunaal en een eventueel beroep op immuniteit van rechtsvervolgging) ter discussie stellen, die, gelet op hetgeen in de vorige rechtsoverweging is overwogen, eveneens onder de exclusieve bevoegdheid van het Tribunaal vallen. Onder die omstandigheid acht de President zich onbevoegd om van de subsidiaire vorderingen kennis te nemen.

(..)

4. De beslissing

De President:

Verklaart zich onbevoegd om van de vorderingen van eiser kennis te nemen."

Aangezien omtrent de juistheid van dit oordeel tussen de Staat en de verantwoordelijke juridische macht perfecte overeenstemming heerst en de hierin tot uitdrukking komende opvatting dat de Nederlandse rechtsmacht terzake volledig heeft te wijken voor die van het zogenaamde tribunaal ook internationaal kan bogen op een overheersende instemming, achtte mijn cliënt zich, na ampele nadere overweging, ontslagen van de verplichting om, terzake van de in casu aan de orde zijnde schendingen van zijn fundamentele rechten, eerst nog verder alle nationaalrechtelijke instanties uit te putten, alvorens zich hieromtrent tot het Europese Hof voor de Rechten van de Mens te kunnen wenden.

Dit aangezien de vooruitzichten op een adequate en effectieve nationale remedie, om in termen van het Europese te blijven, dus als 'obviously futile' moesten worden beschouwd.

Mitsdien werd door hem de keuze gemaakt voor een 'short cut' rechtstreeks naar het Europese Hof, dat daar in de reeds eerder genoemde uitspraak van 19 maart 2002 als volgt op reageerde:

"..the applicant has not pursued his appeal against the

judgment given in summary proceedings on 31 August 2001 by the President of the Regional Court to a conclusion. It thus appears that also in this respect domestic remedies have not been exhausted. The question therefore arises whether the remedies available to the applicant were for some reason inadequate or ineffective in the particular circumstances of the case, or whether there existed special circumstances absolving the applicant from the requirement to exhaust them.

The applicant alleges that the judgment given by the President of the regional Court of The Hague clearly shows that there are no domestic remedies available which are adequate and effective. In his submission this is borne out by the fact that the President of the Regional Court found in that judgment that the Netherlands courts had no jurisdiction to entertain his various claims.

However, the applicant did not make use of the opportunities offered by Netherlands law to challenge this finding; he withdrew his appeal to the Court of Appeal and in doing so deprived himself of the possibility of lodging a subsequent appeal on points of law to the Supreme Court.

The Court reiterates that the existence of mere doubts as to the prospects of success of a particular remedy which is not obviously futile is not a valid reason for failing to exhaust domestic remedies (see, among other authorities, the above-mentioned *Akdivar and Others v. Turkey* judgment of 16 September 1996, p. 1210, par. 66-667; *Muazzez Epözdemir v. Turkey* (dec.), 31 January 2002, no 57039/00; and *Allaoui and Others v. Germany* (dec.), no 44911/98, 19 January 1999).

In these circumstances the Court concludes that the case must be rejected in its entirety for non-exhaustion of domestic remedies, pursuant to Article 35 par. 1 and 4 of the Convention.

For this reason, the Court unanimously

Declares the application inadmissible."

Mijn cliënt, ervan overtuigd zijnde dat het zogenaamde tribunaal niets meer is dan een filiaal van de Amerikaanse buitenlandse politiek dat, naar hij het zelf heeft verwoord, in het algemeen en met betrekking tot het tegen hem gevoerde schijnproces in het bijzonder, het volgende drievoudige doel nastreeft, namelijk

a) to distract attention from the western aggression committed against the Federal Republic Yugoslavia, b) to rewrite the history of the Yugoslav tragedy in terms of Serbs being the main culprits of it and c) to give a clear warning to all nations of the world and their leadership which would consider to oppose American hegemony that this will not remain unpunished,

gaat ervan uit dat dit schijn-tribunaal hem, hoe dan ook, een veroordeling over hem zal willen uitspreken.

Mitsdien heeft hij er belang bij om te zijner tijd - en wel tijdig - een appèl-mogelijkheid voor zich te sauveren bij de relevante mensenrechten-fora.

Mijn cliënt beoogt dan ook om de eertijds ingezette procedures thans zo spoedig mogelijk te hervatten.

Dit betekent dat hij opnieuw de Nederlandse Staat in rechte zal betrekken.

Dit zal zijn terzake van dezelfde vorderingen als waarop eertijds al door de President van de Haagse rechtbank werd beslist.

Mijn cliënt zal, in voorkomend geval, hiervoor opnieuw de kort geding-vorm kiezen, gelet op een aantal nieuwe feiten en omstandigheden die spoedeisendheid onderstrepen.

Dit betekent dat, indien Mr. Milosevic gedwongen zou zijn om zich terzake van zijn vorderingen thans opnieuw eerst weer tot de Voorzieningenrechter in kort geding te wenden, dit volledig een herhaling van zetten zou impliceren: voor dezelfde rechtbank zouden dan voor dezelfde instantie - de voorzieningenrechter - dezelfde vorderingen worden voorgebracht.

Een dergelijke herhaling van zetten moet worden beschouwd als een vanuit overwegingen van tijd en geld overbodig gebeuren, dat indien mogelijk vermeden moet worden.

Mitsdien stel ik namens cliënt voor om de zaak bij prorogatie voor het hof te brengen.

Ik verzoek u dan ook om de betrokken instanties te polsen of zij bereid zijn daartoe een overeenkomst af te sluiten. Zodat ook de voorzieningenrechter niet onnodig belast zal behoeven te worden.

Mag ik u verzoeken om mij een ontvangstbevestiging van deze brief te doen toekomen en mij daarbij tevens enige indicatie te geven hoeveel tijd het overleg omtrent dit voorstel aan de zijde van de Staat ruwweg zal gaan nemen ?

hoogachtend,

N.Steijnen

Advocatenkantoor Steijnen & Olof
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
tel. 030-6956867
fax 030-6957830
e-mail: sagitar@hetnet.nl

Pels Rijcken
de heer mr. G.J.H. Houtzagers
Postbus 11756
2502 AT Den Haag

24 oktober 2003

betreft: mr. Milosevic / Staat

Geachte heer Houtzagers,

Hierbij verzoek ik u op korte termijn het volgende voor te leggen aan de daarvoor verantwoordelijke ministeries.

Namens mijn cliënt spande ik op 23 augustus 2001 een kort geding aan tegen de Staat der Nederlanden, waarin, als wegegeven in de beslissing van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens van 19 maart 2002 in de zaak van mijn cliënt tegen de Staat der Nederlanden - application no 77631/01 - de eis strekte tot

"..an order directed against the State for his unconditional release; in the alternative, for him to be returned to the FRY; in the further alternative, for the State to make representations to "the so-called Tribunal" (i.e. the ICTY) and other competent international bodies and institutions for his release; in the still further alternative, for the State to make representations to "the alleged Tribunal" (again, i.e. the ICTY) and other competent international bodies and institutions for his return to the FRY."

Bij vonnis van 31 augustus 2001, dat evenals de overige processtukken in uw bezit is, verklaarde de President van de Rechtbank zich onbevoegd om van de vorderingen van mijn cliënt kennis te nemen.

De kernoverweging in dit verband luidde, onder 3.5 e.v.:

"Nu art. 9, tweede lid, van het Statuut met betrekking tot de rechtsmacht van het Tribunaal bepaalt dat het primaat op het gebied van de rechtspraak boven nationale rechterlijke instanties bij het Tribunaal ligt en art. 103 van het VN-Handvest de regelgeving krachtens het Handvest en mitsdien die van de Veiligheidsraad laat prevaleren boven elke andere regelgeving, moet worden

vastgesteld dat de Nederlandse rechter geen rechtsmacht heeft om op het verzoek van eiser tot zijn invrijheidstelling te beslissen. Al hetgeen eiser in dit verband naar voren heeft gebracht, stuit hierop af.

3.6. Het voorgaande leidt dan ook tot de conclusie dat de President zich onbevoegd moet verklaren om van de primaire vordering van eiser kennis te nemen. Een directe of indirecte terugkeer naar het grondgebied van de Federale Republiek Joegoslavië, zoals in de subsidiaire vorderingen wordt bepleit, zou feitelijk betekenen dat eiser ter zake van de door de aanklager van het Tribunaal ten laste gelegde feiten niet meer gedetineerd zou zijn. Aldus bezien moet vastgesteld worden dat het hier in essentie eveneens een vordering tot invrijheidstelling betreft. Daarbij komt dat de subsidiaire vorderingen eveneens allerlei onderwerpen (bv. het vertrek uit de Federale Republiek Joegoslavië, de overbrenging naar het Tribunaal en een eventueel beroep op immuniteit van rechtsvervolging) ter discussie stellen, die, gelet op hetgeen in de vorige rechtsoverweging is overwogen, eveneens onder de exclusieve bevoegdheid van het Tribunaal vallen. Onder die omstandigheid acht de President zich onbevoegd om van de subsidiaire vorderingen kennis te nemen.

(..)

4. De beslissing

De President:

Verklaart zich onbevoegd om van de vorderingen van eiser kennis te nemen."

Aangezien omtrent de juistheid van dit oordeel tussen de Staat en de verantwoordelijke juridische macht perfecte overeenstemming heerst en de hierin tot uitdrukking komende opvatting dat de Nederlandse rechtsmacht terzake volledig heeft te wijken voor die van het zogenaamde tribunaal ook internationaal kan bogen op een overheersende instemming, achtte mijn cliënt zich, na ampele nadere overweging, ontslagen van de verplichting om, terzake van de in casu aan de orde zijnde schendingen van zijn fundamentele rechten, eerst nog verder alle nationaalrechtelijke instanties uit te putten, alvorens zich hieromtrent tot het Europese Hof voor de Rechten van de Mens te kunnen wenden.

Dit aangezien de vooruitzichten op een adequate en effectieve nationale remedie, om in termen van het Europese te blijven, dus als 'obviously futile' moesten worden beschouwd.

Mitsdien werd door hem de keuze gemaakt voor een 'short cut' rechtstreeks naar het Europese Hof, dat daar in de reeds eerder genoemde uitspraak van 19 maart 2002 als volgt op reageerde:

"..the applicant has not pursued his appeal against the

judgment given in summary proceedings on 31 August 2001 by the President of the Regional Court to a conclusion. It thus appears that also in this respect domestic remedies have not been exhausted. The question therefore arises whether the remedies available to the applicant were for some reason inadequate or ineffective in the particular circumstances of the case, or whether there existed special circumstances absolving the applicant from the requirement to exhaust them.

The applicant alleges that the judgment given by the President of the regional Court of The Hague clearly shows that there are no domestic remedies available which are adequate and effective. In his submission this is borne out by the fact that the President of the Regional Court found in that judgment that the Netherlands courts had no jurisdiction to entertain his various claims.

However, the applicant did not make use of the opportunities offered by Netherlands law to challenge this finding; he withdrew his appeal to the Court of Appeal and in doing so deprived himself of the possibility of lodging a subsequent appeal on points of law to the Supreme Court.

The Court reiterates that the existence of mere doubts as to the prospects of success of a particular remedy which is not obviously futile is not a valid reason for failing to exhaust domestic remedies (see, among other authorities, the above-mentioned *Akdivar and Others v. Turkey* judgment of 16 September 1996, p. 1210, par. 66-667; *Muazzez Epözdemir v. Turkey* (dec.), 31 January 2002, no 57039/00; and *Allaoui and Others v. Germany* (dec.), no 44911/98, 19 January 1999).

In these circumstances the Court concludes that the case must be rejected in its entirety for non-exhaustion of domestic remedies, pursuant to Article 35 par. 1 and 4 of the Convention.

For this reason, the Court unanimously

Declares the application inadmissible."

Mijn cliënt, ervan overtuigd zijnde dat het zogenaamde tribunaal niets meer is dan een filiaal van de Amerikaanse buitenlandse politiek dat, naar hij het zelf heeft verwoord, in het algemeen en met betrekking tot het tegen hem gevoerde schijnproces in het bijzonder, het volgende drievoudige doel nastreeft, namelijk

a) to distract attention from the western aggression committed against the Federal Republic Yugoslavia, b) to rewrite the history of the Yugoslav tragedy in terms of Serbs being the main culprits of it and c) to give a clear warning to all nations of the world and their leadership which would consider to oppose American hegemony that this will not remain unpunished,

gaat ervan uit dat dit schijn-tribunaal hem, hoe dan ook, een veroordeling over hem zal willen uitspreken.

Mitsdien heeft hij er belang bij om te zijnertijd - en wel tijdig - een appèl-mogelijkheid voor zich te sauveren bij de relevante mensenrechten-fora.

Mijn cliënt beoogt dan ook om de eertijds ingezette procedures thans zo spoedig mogelijk te hervatten.

Dit betekent dat hij opnieuw de Nederlandse Staat in rechte zal betrekken.

Dit zal zijn terzake van dezelfde vorderingen als waarop eertijds al door de President van de Haagse rechtbank werd beslist.

Mijn cliënt zal, in voorkomend geval, hiervoor opnieuw de kort geding-vorm kiezen, gelet op een aantal nieuwe feiten en omstandigheden die spoedeisendheid onderstrepen.

Dit betekent dat, indien Mr. Milosevic gedwongen zou zijn om zich terzake van zijn vorderingen thans opnieuw eerst weer tot de Voorzieningenrechter in kort geding te wenden, dit volledig een herhaling van zetten zou impliceren: voor dezelfde rechtbank zouden dan voor dezelfde instantie - de voorzieningenrechter - dezelfde vorderingen worden voorgebracht.

Een dergelijke herhaling van zetten moet worden beschouwd als een vanuit overwegingen van tijd en geld overbodig gebeuren, dat indien mogelijk vermeden moet worden.

Mitsdien stel ik namens cliënt voor om de zaak bij prorogatie voor het hof te brengen.

Ik verzoek u dan ook om de betrokken instanties te polsen of zij bereid zijn daartoe een overeenkomst af te sluiten. Zodat ook de voorzieningenrechter niet onnodig belast zal behoeven te worden.

Mag ik u verzoeken om mij een ontvangstbevestiging van deze brief te doen toekomen en mij daarbij tevens enige indicatie te geven hoeveel tijd het overleg omtrent dit voorstel aan de zijde van de Staat ruwweg zal gaan nemen ?

hoogachtend,

N.Steijnen

* HOW THE EXPOSURE OF DEL PONTE AND HER SO CALLED YUGOSLAVIA TRIBUNAL IS ON ITS WAY ALSO IN WESTERN MEDIA

de Volkskrant

Zaterdag 27 september 2003

Milosevic

De aanklager van het Joegoslavië Tribunaal heeft in de zaak-Milosevic, die nu ruim anderhalf jaar bezig is, ruim 250 getuigen opgeroepen. Desondanks menen critici dat hoofdaanklager Carla del Ponte nog altijd geen zaak heeft. De maker van de tweedelige documentaire (deel 1 werd een week geleden uitgezonden) komt tot de conclusie dat de aanklager getuigen manipuleert en vermeende misdadigers levenslange immuniteit en zelfs een nieuwe identiteit geeft in ruil voor belastende verklaringen tegen Milosevic. Alles lijkt erop gericht en veel lijkt geoorloofd om Milosevic te veroordelen te krijgen. *De zaak Milosevic, deel 2, Nederland 3, 20.55 uur.*

Slobodan Milosevic.

FOTO AP

translation from the Dutch daily de Volkskrant

MILOSEVIC

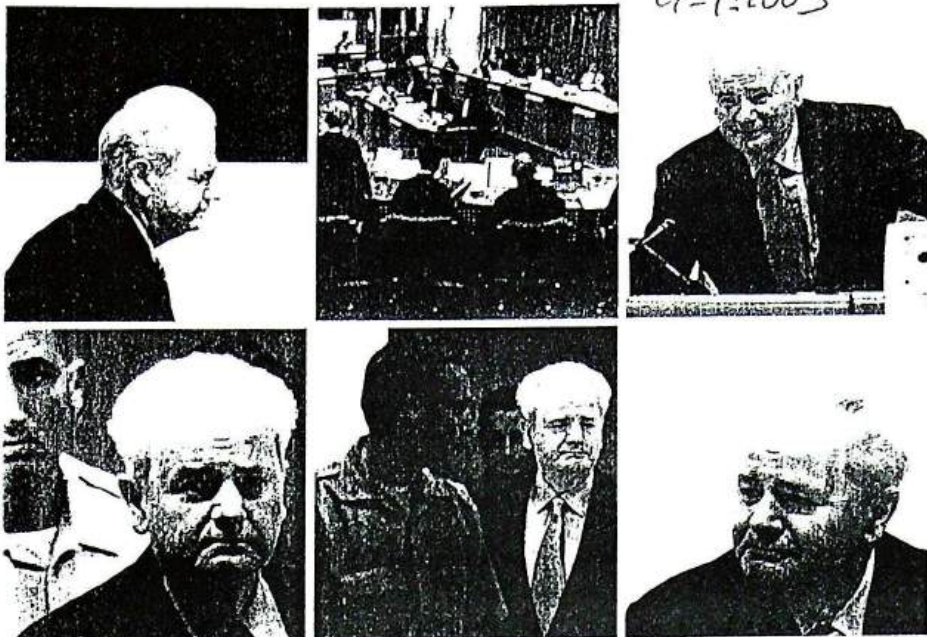
The prosecutor of the Yugoslavia Tribunal has called in the Milosevic case, now already ongoing for more than one and a half year, up till now more than 250 witnesses. Despite that critical comments hold that main prosecutor Carla del Ponte still has not yet a sound case. The producer of the two part documentary (part 1 was brought on tv last week) comes to the conclusion that the prosecutor is manipulating witnesses and is providing suspected criminals with immunity or even with a new identity in exchange for incriminating testimonies against Milosevic. Everything seems to be aimed at and much seems to be allowed to get Milosevic convicted. The Milosevic case - part 2, Nederland 3, 20.55 h.

DE HAAGS AVI TRIBUNAAL

Recht als handjeklap

Getuigen met bloed aan hun handen moeten de zaak tegen Milosevic redden. De verliezer is het internationaal strafrecht

4-1-2003

Aanklagers willen bewijzen dat Milosevic het hoofd was van een Servische 'criminele organisatie'

Als Hitler in 1945 was gearresteerd, en het Neurenberg-tribunaal had destijds naar de rechtspraak van het huidige Joegoslavië-tribunaal gehandeld, waren Hans Frank, Hermann Göring, Ernst Kaltenbrunner en andere nazi-kopstukken dan ook opgehangen? Of was er met hen een 'deal' gesloten: getuigenis afleggen tegen hun baas, in ruil voor vrijheid of strafvermindering? Zouden zulke deals toentertijd zijn geaccepteerd als aanvaardbare rechtspleging?

Zulke historische vergelijkingen gaan bijna altijd mank. Slobodan Milosevic is Adolf Hitler niet. Maar het 'proces van de eeuw' tegen de voormalige Joegoslavische president, dat de komende decennia de standaard moet zijn van het nog broze internationaal strafrecht, hangt aan elkaar van afspraken en handjeklap met getuigen die tegelijkertijd verdachten zijn, of hadden kunnen zijn. Dat gebeurt zelfs niet meer verhuld, zoals gebruikelijk in het Amerikaanse rechtssysteem, waar akkoordjes met criminele kroongetuigen minder omstreden zijn dan in het continentale Europese stelsel.

Carla del Ponte, hoofdaanklager van het Joegoslavië-Tribunaal, heeft in december openlijk laten weten dat een eventuele getuigenis van de voormalige Bosnisch-Servische president Biljana Plavsic tegen Milosevic voor haar tot een lagere straf zou leiden. De 72-jarige Plavsic staat in Den Haag zelf terecht, be-

kende schuld aan misdaden tegen de menselijkheid en hoorde 15 tot 25 jaar eisen. In haar geval zou dat neerkomen op levenslang. De boodschap van Carla del Ponte: zeg iets belastends over Milosevic, en er gaat vijf of tien jaar vanaf.

Nu zijn zulke toezeggingen in het normale strafrecht al dubieus. Niet alleen vanuit moreel oogpunt - misdadigers ontlopen hun straf als ze 'meewerken' -, maar ook omdat de betrouwbaarheid van de informatie die op deze wijze boven water wordt getakeld per definitie ter discussie komt te staan. De criminele getuige heeft immers een overduidelijk eigenbelang om te verklaren wat de aanklager graag wil horen, maar anderszins niet kan 'bewijzen'.

In het internationaal strafrecht, en zeker waar het gaat om het toewijzen van schuld in kwesties van oorlog en vrede die in hoge mate gepolitiseerd zijn, is een dergelijke strategie van de aanklager al helemaal een zwaktebod. Del Ponte had tot dusver weinig succes in haar zaak tegen Milosevic. Zo weinig, dat zij zich vorig jaar gedwongen zag een reeks 'getuigen' op te voeren die zelf aantoonbaar bloed aan hun handen hebben. Van

Rade Markovic, de voormalige chef van de geheime dienst en organisator van paramilitaire bendes in Kosovo, werd veel verwacht, maar tot ieders verrassing legde hij in juli een voor Milosevic deels ontlastende verklaring af. Eerder al verstrekte Markovic' voorganger, Jovica Stanisic, die de inzet van Arkans militie in Kroatië en Bosnië regelde, informatie aan het Tribunaal, zij het onderhands. Begin december liet Del Ponte de voormalige politieke chef van de Serviërs in Kroatië, Milan Babic, getuigen. Onder zijn verantwoordelijkheid werden tienduizenden Kroaten met terreur uit de Krajina verdreven.

Voor Milosevic en diens medestanders is het niet moeilijk, geconfronteerd met zulke dubieuze getuigen, staande te houden dat de zaak tegen hem in essentie een politieke is. Elie Wiesel, spreekbuis van de Holocaust-slachtoffers, mocht voor de rechters - en de camera's - weer eens het Joegoslavië van Milosevic vergelijken met nazi-Duitsland. Madeleine Albright, ex-minister van Buitenlandse Zaken van Amerika en de 'moeder van het Tribunaal' genoemd, werd van stal gehaald om te getuigen. Haar vriendelijke woorden voor Plavsic, die zelf schuld bekende aan de vreselijkste misdaden, spraken boekdelen. De grote weeffout van het proces tegen Milosevic is de politieke stelling die de aanklager wil bewijzen, namelijk dat hij aan het hoofd stond van een Servische 'criminele organisatie', die volgens een vooropgezet plan de veelvolkerenstaat Joegoslavië sloopte. Serieuze historici als de Belgische Balkan-kenner Raymond Detrez wijzen die interpretatie resoluut van de hand.

Was Del Ponte uitgegaan van een visie op de Joegoslavische oorlogen waarin meer dan één partij uit louter opportunistische motieven rampzalige en misdadige besluiten nam, dan was de de rol van van Kroaten, moslims en ook het Westen niet alleen in de marge naar voren gekomen. Maar een dergelijke genuanceerde aanpak past niet in het eenzijdige beeld dat de broodheren van het tribunaal, Amerika voorop, het publiek jarenlang hebben voorgeschoteld en waarin om redenen van politieke tactiek Milosevic de enige boeman moest zijn.

De verliezer is het internationaal strafrecht, dat zichzelf met het showproces van het Joegoslavië-tribunaal in Den Haag discrediteert. Voor dat recht zou het geen ramp zijn als de belangrijkste gevangene in Scheveningen, lijdend aan een hartkwaal en een te hoge bloeddruk, op een goeie dag zijn eel niet meer zou uitlopen.

Abe de Vries

TV VOORAF ZONDAG

Kanttekeningen bij het proces-Milosevic

VPRO Tegenlicht: De zaak Milosevic. Deel één: zondag, Nederland 3, 20.55-21.50u. Deel twee: zondag 28 sept.

Door CEES BANNING

Ruim 250 getuigen heeft hoofd-aanklager Carla Del Ponte van het Joegoslavië-tribunaal opgeroepen in het proces tegen Slobodan Milosevic. Eind van dit jaar moeten de VN-aanklagers hun zaak hebben afgerond en dan komt de verdachte aan het woord. In zaak IT-02-54 wordt, volgens programmanaker Jos de Putter, duidelijk dat Milosevic zich behalve tegen de formele aanklachten ook tegen de negatieve beeldvorming moet verdedigen. In deel één van het Tegenlicht-tweeluik 'De zaak Milosevic' probeert De Putter het ontstane beeld te reconstrueren en signaleert hij dat er vaak sprake is van manipulatie.

Aan het begin van het Balkanconflict, begin jaren negentig, wordt communicatie-expert Jim Harff door de tegenstanders van de Serviërs (Kroaten en Bosniërs) ingehuurd om de Amerikaanse publieke opinie beïnvloeden. „We hadden een educatieve rol om uit te leggen waar de repressie plaatsvond”, aldus Harff. Het beeld was in die periode dat van uitgemergel-

Slobodan Milosevic

de lijven achter een hek van prikkeldraad in een kamp in Bosnië. De wereld werd door deze beelden, die associaties oproepen met de concentratiekampen in Nazi-Duitsland, „wakker geschud”, constateert Harff.

Deze beelden en het begrip 'etnische zuivering' droegen in belangrijke mate bij aan de oprichting van het VN-hof in 1993. Maar het beeld van het concentratiekamp was gemanipuleerd, zo blijkt uit

deel één van het tweeluik. Het betrof geen concentratiekamp, maar een vluchtelingen kamp in Bosnië. Het terrein was vrij toegankelijk en was slechts voor een klein gedeelte begrensd door een hek met prikkeldraad. Maar de wereld was 'wakker geschud'.

In deel twee van het zeer goed gedocumenteerde tweeluik wordt duidelijk dat de aanklagers van het VN-tribunaal over vergaande bevoegdheden beschikken als het gaat om het afnemen van getuigenverklaringen. Zo kan de anonieme getuige K2 rekenen op levenslange bescherming van het VN-hof, terwijl hij verdacht wordt van betrokkenheid bij de moord op de beruchte Servische militie-leider Arkan. Niet iedere getuige is gevoelig voor het aanbod van immuniteit. Kapitein Dragan Vasiljkovic vertelt hoe hij door het tribunaal is benaderd om een getuigenverklaring af te leggen. Vasiljkovic, beter bekend als 'kapitein Dragan', leidde het Servische verzet in Kroatië tegen het bewind van de Kroatische leider Tudjman. Hij maakt geen gebruik van de beschermende maatregelen die door het VN-hof worden aangeboden. Wie geeft hun het recht, zo vraagt hij zich af, om oorlogsmisdadigers te beschermen?

translation from the Dutch newspaper NRC Handelsblad

COMMENT ON THE MILOSEVIC TRIAL

More than 250 witnesses have been called up by main prosecutor Carla del Ponte from the Yugoslavia tribunal in the trial against Slobodan Milosevic. At the end of this year the UN-prosecutors must have finalized their case and then the defendant will get the floor. According to the producer of the programme Jos de Putter, in case IT-02-54 it's more and more clear that Milosevic has to defend himself, besides against formal counts, also against negative image building.

In part 1 De Putter tries to reconstruct the existing images and points out that frequently there are fabrications at issue.

At the beginning of the Balkan-conflict, in the early nineties, spin-expert Jim Harff was hired by the advers-

aries of the Serbs (Croats and Bosnian Moslems) in order to influence the American public opinion. "We had a an educative task in explaining where the repression was taking place", Harff states. The overwhelming image of that period was that of emaciated corpses behind barbed wire in a camp in Bosnia. The world was "shaked awake" by these images, which had been associated with the concentration camps in Nazi-Germany, Harff states. These images and the phrase 'ethnic cleansing' have triggered to a large extent the creation of the UN-court in 1993. But the image of concentration camp was fabricated, so must be concluded from part one of the two-folded documentary. It was not a concentration camp, but a camp for refugees in Bosnia. The terrain was freely accessible and only for a small part fenced with barbed wire. However, the world had been "shaked awake". Part two of the very carefully documented production makes clear that the prosecutors of the UN-tribunal claim far reaching competences in the field of dealing with witnesses. So the anonymous witness K2 could rely on a lifelong protection by the UN-court, though he is under suspicion for murder on the infamous Serb militia leader Arkan. Not every witness is sensitive for the tender of immunity. Captain Dragan Vasiljkovic, better known as 'captain Dragan' was in charge of the Serbian resistance in Croatia against the regime of the Croatian leader Tudjman. He was not accepting the protective measures, offered by the UN-court. He is asking himself: who gives them the right to protect war criminals?

- Two evenings long it has been seen in all living rooms of the Dutch people, by means of this documentary, how this scandalous 'tribunal' operates.
- Two nights long the Dutch people has been able to watch how the Prosecutor is introducing an endless flow of liars, criminals and other thugs as witnesses against Mr. Milosevic.
- Two nights long the whole country has been able to look into the kitchen of this outrageous 'tribunal' and to watch how every criminal, who is prepared to testify against Mr. Milosevic, will be amply rewarded by this 'tribunal' with immunity for his crimes during the rest of his life.
- Two nights long the Dutch people got the opportunity to watch the absolute bewildering daily routine of this so called 'tribunal' that every adversary of Mr. Milosevic, and even every madman, could testify as a secret and/or protected witness. As long as he or she is prepared to testify in favour of the prosecutor and against mr. Milosevic.

- Two nights long we have seen how the so called 'judge' May, time and again when Mr. Milosevic is once more about to expose another witness of the prosecutor as a liar or as somebody bribed or otherwise moulded for the sake of the prosecutor, automatically interferes and is seeking to shield that 'witness'. This as a mockery of justice, and as if committing perjury, as well as allowing it, wouldn't be a serious crime in every thinkable legal system !

- In the second part of the documentary, on September 28, 2003, we saw how this fellow, May, has already made up his mind.

During the cross-examination of Mr. Lilic, former President of the Federal Republic of Yugoslavia on June 17, 2003, by Mr. Milosevic, May simply forbade Mr. Lilic to talk about the point who were to hold responsible for the exodus of the Kosovar Albanians during NATO's war of aggression: NATO's bombardments or a deliberate planning by the Yugoslav government. And then he let slip the following remark addressed to Mr. Lilic: "The witness does not know that; he cannot know that. Only the court knows that. And the court will deal with this issue when the time has come."

So at the end of this travesty of justice May will finally pronounce that it was all done by the Serbs, spearheaded by Mr. Milosevic.

* HOW TO DETERMINE WITH CERTAINTY THAT THE ICTY IS NOTHING BUT A POLITICAL TOOL OF THE AMERICAN ADMINISTRATION

The ICTY is nothing but an extension of American foreign policy and del Ponte is nothing more than a branch manager of this American foreign policy.

There is undisputable evidence for this posing. And this evidence is both as overwhelming as also prima facie.

Just remember the, still ongoing, rabid American campaign against the International Criminal Court. The Americans are already beforehand simply outraged by only the idea that ever an American citizen would run the risk to be brought before an international tribunal. They even threaten the Netherlands with military invasion if ever an American national would be imprisoned in the Hague, the so called The Hague Invasion Act.

So the Americans are scared to death for the ICC, a truly independent international court. Because they do not control this court.

But obviously they have even not remotely any fear that the ICTY would ever prosecute an American national, serving in Bosnia, Serbia (Kosovo) or wherever in the former Yugoslavia. Though formally the ICTY pretends to have the competence to prosecute Americans as well in cases related to the former Yugoslavia.

So definitely Americans in the former Yugoslavia have nothing to fear from the ICTY. As they too have nothing to be afraid of, with respect to the ICTY, in relation to NATO's war of aggression and the war crimes committed against Yugoslavia in 1999.

And they know that for sure.

Otherwise they doubtless would combat the ICTY with the same ferocity as they are now fighting against the ICC. Instead of financing the ICTY with millions of dollars a year.

So this shows that the Americans are in perfect control of the ICTY.

They have screened Carla del Ponte thoroughly. And they know that, as long as she will be in charge, she will do what they want. Namely to incriminate mainly Serbs. To indict some of them even for genocide. And to indict a certain number of non-Serbs as well as token suspects, in order to keep up a certain appearance of objectivity.

This in order to reach the threefolded goal that the Americans have with this so called tribunal: a) to rewrite the history of the Yugoslav tragedy in terms of Serbs being the main culprits of it, b) to distract attention from the western aggression committed against the former Yugoslavia and c) to give a clear warning to all nations of the world and their leadership which would consider to oppose American hegemony, namely that this will not stay unpunished.

Today del Ponte is here in Nieuwspoor. In order to boast about what she has already achieved for her masters in the Capitol and the Pentagon.

* HOW THE YUGOSLAVIA TRIBUNAL CREATES LIFE THREATENING CONDITIONS FOR MR. MILOSEVIC.

In the meantime the life of Mr. Milosevic is seriously endangered. 'Court judge' May has demonstrated even the monstrous brutality to pronounce the fear that Mr. Milosevic would not make it till the end of the trial, at the same time categorically refusing to take seriously into account Mr. Milosevic's medical condition.

To the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia
for the attention of Judge May

From William Spring 1 Scales Road London N17 9HB

6th November 2002

also by fax & post

Dear Judge May,

As you probably don't know, as your officials haven't told you, I have sent various e mails to you in the past relating to your role in the trial of Mr Milosevic.

I am concerned not only the indignities you & your fellow judges routinely inflict upon the accused, but at indications you consistently interfere with his defence, limiting his time, while seeking to protect dubious witnesses, (as for example when the well known war manufacturer /CIA agent/ & Jesuit massacre defender William Walker appeared before you).

I have looked the transcripts, although I was not in Court myself.

But you should have known & did know how important the evidence of Walker was, & in fact you gave him two days to present his evidence.

But Mr Milosevic you only allowed him 3 hours to cross examine & in the middle of that cross examination you cut Mr Milosevic off, as you have done so many times in the past, the very point when Mr Milosevic was asking questions relating to Walker's role in his cover up of the murder of six Jesuit priests in El Salvador in the 1980's.

At that time Walker was employed as a CIA agent (using US diplomatic cover), running the contras, useful experience for him prior to taking over a similar role in Kosovo.

Walker told your tribunal "I made an inaccurate statement, in hindsight".

Mr Milosevic then pointed out how, when the KLA was blamed for the killing of the Serb teenagers in Pec, he had said, " when you don't know what has happened, it's a lot more difficult to sort of pronounce yourself ... to this day we do not know who committed that act."

20-12-02

But Walker did not exercise the same degree of caution regarding Racak.

*At that point you intervened to stop the cross examination by saying:
"your attempt to discredit this witness with events so long ago the Trial Chamber has ruled as irrelevant. "*

And later:

"This is an absurd question, absolutely absurd. Now you're wasting everybody's time."

But the time spent cross examining the initiator of the Kosovo War was not wasted.

It is vital to get to the truth about the 1999 NATO war on Yugoslavia.

It may be that as a lawyer you don't have any regard for the truth, by which I mean you don't regard its pursuit as a priority.

But as a contemporary historian, & as a concerned citizen, worried the waste of UK taxpayers' money spent funding your illicit judicial forum, I do.

My point is you have disqualified yourself by prejudice & bias from any further conduct of this case.

I have made a formal complaint to the Lord Chancellor about your conduct of the trial

You sneer the prisoner - you generally seek to demean him, you inflict indignities & gratuitous humiliation upon him.

You have refused to consider the circumstances by which Mr Milosevic arrived your Court.

You are aware how he is being unlawfully detained, having been kidnapped, i.e. illegally abducted, (through the complicity of agents of the British Government, & the RAF) from the sovereign territory of Yugoslavia.

These agents & the RAF personnel were acting upon the instructions of Geoff Hoon MP.

Nothing is worse than the turning of the planetary moral & legal order upside down, the bringing of international law into disrepute, so that those who are actually criminals, (such as Walker, & NATO satrap Paddy Ashdown, + the German NATO air commander, I think his name is Nauman or something like that, but all of whom were responsible for the aggression against Yugoslavia), they are allowed accuse Milosevic, but they are not held responsible for their own crimes.

Now we hear the Americans are planning another set of show trials, this time for Iraq.

Corrupt Courts, staffed by corrupt judges, & corrupt prosecutors, travel in the baggage of the Allies, as the Bourbons travelled in their baggage in 1815.

Yours sincerely

William Spring

International Criminal Tribunal
for the former Yugoslavia

Tribunal Pénal International
pour l'ex Yougoslavie

THE COURT WHERE YOU MUST NOT MENTION THE CRIME

- a modern play from real life -

CAST OF CHARACTERS:

PRESIDENT SLOBODAN MILOSEVIC – four times democratically elected head of Serbian and Yugoslav state; leader of Serbian people and its resistance against the aggression of the worst tyranny in the history of humankind (US/NATO); abducted from his own country, kept in illegal detention for more than two years and put on trial by NATO illegal tribunal

GENERAL SIR RUPERT SMITH – NATO military commander, man who ordered bombing of Bosnian Serbs and who took part in the bombing of Yugoslavia

JUDGE RICHARD MAY – failed politician from a NATO country promoted into a judge; selected and paid by NATO to play a role of presiding judge in the show-trial

PROSECUTOR GEOFFREY NICE – unscrupulous barrister from the same NATO country, selected and paid by NATO to fabricate charges against President Milosevic

JUDGE O-GON KWON – a judge from a country occupied by NATO, selected and paid by NATO to play a minor role

The Hague, Thursday, 9 October 2003, the "court room"

[Open session]

[The accused entered court]

--- Upon commencing at 9.06 a.m.

JUDGE RICHARD MAY: Yes, Mr. Nice. Yes.

PROSECUTOR GEOFFREY NICE: Your Honour, the next witness is General Sir Rupert Smith.

(...)

GENERAL SIR RUPERT SMITH: I solemnly declare that I will speak the truth, the whole truth, and nothing but the truth.

PROSECUTOR GEOFFREY NICE: Your full name, please.

GENERAL SIR RUPERT SMITH: Rupert Anthony Smith.

PROSECUTOR GEOFFREY NICE: Retired general of the British army, with a service history from 1964 covering experience in many theatres around the world, serving in the Gulf War, and involving yourself in the Balkans as early as late 1992 and early 1993 when you were in London at a desk position which gave you an overall view of the Balkans. Did you take command of the United Nations Protection Force in Bosnia-Herzegovina in January 1995, holding that position until December of 1995?

GENERAL SIR RUPERT SMITH: Yes. (...)

PRESIDENT SLOBODAN MILOSEVIC: That, unfortunately, was discovered subsequently. But you believe that Mladic, at the time when he was negotiating with you, knew that somebody had killed those people [in Srebrenica]?

GENERAL SIR RUPERT SMITH: Yes.

PRESIDENT SLOBODAN MILOSEVIC: On what grounds, General? Do you believe -- you met Mladic. I assume you knew -- came to know him quite well. You had a large number of meetings with him, didn't you?

GENERAL SIR RUPERT SMITH: I met him. I don't believe I know him well.

PRESIDENT SLOBODAN MILOSEVIC: Do you have any, any knowledge to the effect that General Mladic could have ordered such a dishonourable act?

GENERAL SIR RUPERT SMITH: I have no evidence that he ordered the act, but he was, nevertheless, the commander, and I believe he knew what was happening in his command.

PRESIDENT SLOBODAN MILOSEVIC: General Smith, you were deputy NATO commander when Yugoslavia was bombed; isn't that right?

GENERAL SIR RUPERT SMITH: Yes.

PRESIDENT SLOBODAN MILOSEVIC: Do you know that NATO planes bombed refugee columns, that they bombed the Chinese Embassy, that they bombed buses and trains?

JUDGE RICHARD MAY: Just wait a minute. We'll deal with one thing at a time. The witness can only give evidence about the time when he was in Sarajevo. During that time, General, were, to your knowledge, any refugee columns bombed?

GENERAL SIR RUPERT SMITH: When I was in Sarajevo, no.

JUDGE RICHARD MAY: The other -- no. Look, what happened later, what happened later, which we've heard very much about in this trial, is not for this witness. We have other witnesses who will give evidence about what happened then. We're talking about events in 1999.

PRESIDENT SLOBODAN MILOSEVIC: Mr. May, the witness said that Mladic must have known because he was in command. Now, I'm asking the witness since he was in command in 1999, whether he knew or should have known, must have known that columns of civilians were being bombed, buses, hospitals, the Chinese Embassy, Radio-Television Serbia, et cetera.

JUDGE RICHARD MAY: It's all totally irrelevant. He has dealt with the matter concerning General Mladic. I in fact let him do so, although it's doubtful if it was a question which was properly directed at him. It's a matter that we're going to have to determine as to how much Mladic knew about what was going on, whether he ordered it or did not. Now, those are all matters for us. Now, peripheral issues of that sort are not relevant.

JUDGE O-GON KWON: General, I noticed -- just a moment. I notice that you have not answered to the question when the accused asked you what is your base in believing Mr. Mladic should have known what had happened in Srebrenica. Could you help us with that.

GENERAL SIR RUPERT SMITH: He was there and he was the commander of that army.

to be continued

To: Office of the UN High Commissioner for Human Rights – Geneva

World Health Organization – Geneva

International Committee of the Red Cross - Geneva

Copies to: Office of The UN Secretary General – New York

The Permanent Missions of the Members of the UN Security Council – New York

Belgrade, August 29, 2003

Dear Sirs,

As an NGO dealing with issues of human rights, democracy and peace, a pending member of The World Peace Council, we would like to draw your attention and urge your immediate reaction to protect life, health and fundamental rights of the long term democratically elected President of the Federal Republic of Yugoslavia and of the Republic of Serbia Mr. Slobodan Milosevic, presently detained in UN Detention Unit at The Hague, The Netherlands.

The most extensive specialist medical report about the health condition of President Milosevic in detention, made on November 18, 2002 by the cardiologist Dr P. R. M. van Dijkman, appointed by the ICTY says:

“Essential hypertension with secondary organ damage: hypertrophy of the left ventricle. (...) In recent weeks during trial again steep increase in blood pressure up to around 220/130 mmHg. (...) During the tiring process of the trial, Mr Milosevic experiences a condition that looks like hypertensive urgency. (...)

Reducing (seriously) increased blood pressure also reduces the possibility of coronary disease, cerebrovascular accident, heart attack and death. (...)

It can be concluded that with combination of sufficient rest and medication the level of Mr. Milosevic's blood pressure will be an acceptable one. (...)

I agree (...) that the pressure of the trial may lead to extreme exhaustion on the part of Mr. Milosevic. (...)

I leave it to the Tribunal to decide in what way sufficient rest periods can be incorporated in the trial."

In February 2003, President Milosevic has been examined also by a specialists' medical team from Belgrade. Serbian doctors agreed with their Dutch colleagues appointed by ICTY that the health situation of President Milosevic requires regular specialists' monitoring. But since then, in spite our many times repeated requests, there was no more specialists' examination and the access of the Belgrade doctors to President Milosevic was denied.

With the lack of proper medical care, with the denial to the Belgrade doctors to perform regular check-ups, and with the trial burden (two years lasting prosecution case with at least five hours of every day court sessions) in obvious contradiction with the above doctor's recommendation, the ICTY as a subsidiary organ of the UN Security Council, bears great responsibility for the life and health of President Milosevic and acts in violation to UN documents securing the fundamental human rights.

There are also other examples of arbitrary and illegal behavior of ICTY in relation to President Milosevic, such as their recent decision to ban all the visits of his close associates.

We are convinced that only the provisional release of President Milosevic for medical treatment and recuperation, can secure his life and health and can secure that the truth will be achieved in the subsequent continuation of the process.

For further information, we can be reached by phones +381 63 8862 301 and +381 11 630 206 and by fax +381 11 630 549.

We call you upon to act in accordance with your responsibilities and to act urgently.

Respectfully,

On behalf of Freedom Association,

Bogoljub Bjelica, president

The so called tribunal has experienced that they cannot beat mr. Milosevic. So they clearly have decided to confront him with conditions which could cause his psysical destruction. This would be certainly not the first case that a detainee in the grasp of the ICTY would die due to the circumstances imposed to him. Already a number of detainees has died in the cells of ICTY as a result of medical negligence. One of them was Dr. Kovacevic.

* HOW THE SO CALLED TRIBUNAL EARLIER MADE ITSELF GUILTY TO THE DEATH OF DR. MILAN KOVACEVIC

DUŠAN VUČIĆEVIĆ M.D. J.D.
Attorney-at-Law
17W300 22nd Street, Suite 210
Oakbrook Terrace, IL 60181

TEL: 630.993.0060

FAX: 630.993.0061

January 4, 1999

Mr N.M.P. Steijaen
Lawyer and Solicitor
Coudenhowen 52-05
3703FR Zeist
The Netherlands

Dear Mr Steijaen,

I have been the lead counsel for a client before the International Criminal Tribunal for former Yugoslavia, Dr Milan Kovacevic who died at Scheveningen prison on August 1, 1998.

Now I represent his son the next of kin for the wrongful death of his father. Dr Kovacevic has died as direct result of negligence of Dutch prison physicians who failed to entertain a diagnosis that patient's condition was possible rupture of the abdominal aneurysm a condition, which was diagnosed in February of 1998. As a matter of medical prudence and safe practice a patient with known abdominal aneurysm who develops pain in the abdomen must be first ruled out that the aneurysm is not rupturing. This may only be done by a specialist and the patient must have been referred to the hospital immediately. Unconscionably the prison doctor "blew every aspect of examination" and just gave the patient a painkiller and left him in the prison cell without establishing a diagnosis.

I would like you to explore possibilities to sue the physician and the Dutch government as provider of services. Those physicians who provide services are not directly employed to be protected with the UN immunity that is almost absolute. The physicians were providing the services mostly to Dutch prisoners and if this is a type of practice that the other physicians provide to prisoners than Dutch people should be really concerned. Dr Kovacevic suffered negligent homicide and no man should be extrajudicially executed in Holland just because he is a Serb prisoner from Bosnia. Dr Kovacevic who was anesthesiologist trained in Dusseldorf Germany used to say to me: "I am not afraid of the judges since I know that I am not responsible for what went on in Bosnia but this ignorant prison's GPs will kill me" He was really afraid since he perceived the depth of their ineptness.

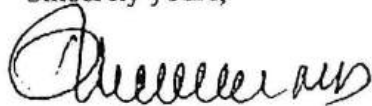
I was hoping that he would not foretell his destiny, however when I spoke with Dr Eckoff who was on duty that night only minutes after Dr Eckoff came back to pronounce patient dead, I in a collegial conversation witnessed the ignorance or carelessness which I even today can not reconcile as possible in Western Europe. The "hoky poky" explanations that doctor gave me are not becoming of a nursing student let alone medical student on his first year clinical experience. I can not help but be suspicious that this may have been even more sinister. There are many elements of cover up all the way to the President of the Tribunal who is of course Clinton's appointee.

I wrote a letter to the Tribunal warning of his condition and demanded that my client be seen by a specialist but my medical suggestions were plainly ignored

I am also a physician and have been practicing anesthesiology since 1974 in the United States where I attained the rank of Assistant Professor of Anesthesiology at Rush Medical School in Chicago before I turned to practice law in late eighties. I am graduate of Belgrade Medical School. Late Dr Kovacevic was my medical school classmate. Dr Kovacevic's common law wife is also my highschool classmate. (He married a girl from my Serbian hometown, which was about 250 mile from his Bosnian town of Prijedor.) When he was arrested and did not trust local Serbian attorneys his wife remembered me. I am sorry that he died, but even more that that happened before the trial was over since after the first three weeks of trial held in July he as so ecstatic since we were pulling apart the prosecutors case through his first few witnesses. It was pitiful how the case was politically stacked with anti Serbian agenda al the way from 1848. However we were ready and were running the circus around 'politically correct' American military prosecutors

This case would be a great publicity bullhorn for the other case you are pursuing on behalf of Serbian citizens.

Sincerely yours,

Dusan Vucicevic

Dutch ICDSM counsel Mr. N.M.P. Steijnen wrote back, inter alia:

Mr. Dusan Vucicevic
Attorney-at-Law
17W300 22nd Street, Suite 210
Oakbrook Terrace, IL 60181
USA

28 January 2002

faxnr.: 0016309930061

ref.: your letter in the case of Dr. Milan Kovacevic v. the State of the Netherlands & ICTY, dated 4 January 1999

Dear Mr. Vucicevic,

The immediate cause to come back on this question is the testimony by the three Bosnian Croats, Zoran, Vlatko and Mirjan Kupreskic, who were set free by the ICTY in the second half of december, as registrated in a prominent Dutch newspaper, the NRC, in the 29 December 2001 edition. They were very impressed by the death of Dr. Kovacevic and declared with respect to this:

"The other prisoners had heard him crying of pain at eleven o'clock in the evening', tells Mirjan. They tried to attract the attention of the guards, but only in the nocturnal hours a physician arrived. He thought that Kovacevic suffered pain in his kidneys and gave him medicines. Mirjan: 'No one of us has slept that night'. The next morning he died, Mirjan and Zoran were present at this. Later on it became clear that Kovacevic had died on an internal haemorrhage of his ventral aorta. Already at his arrival in the Hague it was diagnosed that he suffered an aortal swelling, but nevertheless according to the tribunal he was fit enough to stand in trail."

No one here in the Netherlands is upset when a Serb died by negligent homicide in the cells of the Scheveningen prison. So this will not give any commotion.

However, this cannot stay without further consequences.

So I am prepared now to undertake legal action against the ICTY itself, the State of the Netherlands and the physician Dr. Eckoff, who was the responsible physician, on duty that night.

By claiming damages along the lines of civil legal action against the mentioned parties before the relevant Dutch District Court in the Hague.

I foresee many legal difficulties, but we can at least try to seek justice.

This, of course, when his family still, after such a long time of silence and mourning, wants to re-open this case.

Awaiting your response,

Sincerely yours,

Nico Steijnen

And Mr. Vucicevic answered, on his turn:

Nico Steijnen

From: <DVucicevic@aol.com>
To: <n.h.van.holst@freeler.nl>
Sent: zondag 3 februari 2002 21:09
Subject: Congratulation on staying alive

Dear Colleague,

Dr. Kovacevic's wrongful death claim I pursued against UN via demand for arbitration, since their immunity precluded litigation in any of the National Jurisdictions. As you noted a claim on behalf of a Bosnian man accused of genocide extraterritorially in Holland would not have had any sympathy of the jurists to extend the jurisdictional or to declare National Treaty's invalid.

Second at that time I could not find any lawyers in Holland who would accept the case, however I consulted with a few about the merits of the case. Just as you indicated the legal case was tenuous at best.

Therefore I quickly learned UN arbitration rules and noticed that they use the substantive laws of the Nation where the tort occurred. Thus I studied the law on damages in similar situation and found that they are not as lucrative as those in USA. Basically future economic and pain and suffering were compensable. The UN convention fixes \$100,000 for death of an officer of the UN at the seat of UN sop since the doctor was not an officer of the UN family decided to accept 50% on this point. Economic damages were paid in full as if the doctor were a private practitioner in Bosnia at the top pay from the day of his arrest to the age of 65.

Incidentally his widow called me two days ago to thank me again for making it possible for her and their son to survive in Bosnia

Doctor's family was very pleased since I maximized the damages without undergoing through discovery or advancing any cost or fees for the arbitrators or witnesses. I conducted aggressive negotiation by asserting that I will prove a homicide and not a medical negligence. I have learned from a few inmates what had happened the second day after his death when I arrived to The Hague. The lawyers of the both inmates with cells adjoining Dr. Kovacevic have gave me a detailed accounts.

Sincerely yours,

Dusan Vucicevic MD JD
tel 630 325 8455
or 630 258 2073

So this is a serious warning for the scenario the so called tribunal may have in mind to get rid of the problem Milosevic !
The man who is too strong for them.

Committee for the Defence of Slobodan Milosevic
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
tel. 030-6956867
fax 030-6957830

Sagittarius

Van: "Jari Nousiainen"
Aan: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: donderdag 30 oktober 2003 0:37
Onderwerp: Re: Milosevic trial
 Hello,

I don't know of any professional literature where the Milosevic trial would be exposed for what it is. Anthony D'Amato has been quite balanced in his approach, but his problem is that he is balanced even when he shouldn't, and when he gets too critical, as he has recently, he prefers not to publish anything.

And what did I mean by the things that I wrote next January? I can't remember exactly. Let me start by saying that May is from the common-law tradition, and he is at a loss in a "hybrid" court like the ICTY. In common law, the evidentiary rules are much stricter than in civil law, and now that the tribunal has decided in the Tadic case that the tribunal belongs neither in the common-law nor in the civil-law tradition, May thinks - as many common-lawyers do - that now he is free from the constraints imposed by the common-law evidentiary rules, he can now admit ANY evidence that the prosecution wants to produce. The sole criterion is the "relevance" of the evidence.

But that is not what I meant back in January. What I meant was that the prosecution can stray away from the Statute - and even its own indictment - all it wants, and May thinks this is OK. Now that Milosevic doesn't want to participate in the trial as the defendant (because he doesn't even recognize the tribunal), all the shots are called by the prosecution. And May can use this one-sidedness as an excuse to deem "relevant" everything that the prosecution wants to argue. It is only when Milosevic wants to tackle the most far-fetched arguments concocted by the prosecution that May realized how "irrelevant" the case has become, and he takes it out on Milosevic by ruling his counter-arguments "irrelevant".

Of course, I am not condoning the obvious misconduct that goes on in the "trial" on a regular basis. I just wanted to highlight how May can live with every crazy decision he makes by internalizing the mindset in which these decision even seem logical (if that explains anything).

On the other hand, I was wrong to put too much emphasis on the refusal by Milosevic to enter a not-guilty plea. His fate was sealed long before the trial even began. The indictments that Carla Del Ponte came up with all contain the argument that Milosevic is guilty if Milosevic was aware that the war would POSSIBLY bring about war crimes (par. 8 of the Bosnia and Croatia indictments). Of course, everybody understands that! But very well, the indictment has passed the judicial preview, so obviously May thinks the indictment is OK the way it stands, even though there is not even a theoretical possibility that the defendant might manage that he was not aware that the war might result in some war crimes. In contrast to the original Kosovo indictment, it is not enough for him to have prevented the war crimes or have punished the perpetrators on the basis of Art. 7(3) of the Statute.

So even if Milosevic had entered a not-guilty plea, it wouldn't have changed anything. May was already brainwashed by the prosecution into thinking that it is OK to use an argument to nail Milosevic which no-one in the world would be able to wriggle around if levelled against them!

I am not sure if I have answered your question. I checked the trial some time ago, and it seems May does allow Milosevic quite a lot of latitude as well, as long as he abstains from arguing with the witnesses.

Hartelijke groeten,
jari

Deze e-mail is door E-mail Virus Scan van Het Net gecontroleerd op virussen. Zie voor meer informatie: <http://www.hetnet.nl/evs/>

»Der Nationalismus ist das schlimmste Problem«

Was Milosevic 1989 auf dem Amsfeld wirklich gesagt hat – und wie es in Deutschland verfälscht wird

Zu den Propagandastandards für die Rechtfertigung des Kriegs gegen Jugoslawien gehört die Lüge über den großserbischen Nationalismus, dessen Verwirklichung Slobodan Milosevic in einer Rede auf dem Amsfeld (Kosovo Polje) am 28. Juni 1989 annonciert habe. So behauptete Rudolf Scharping auf dem SPD-Kriegsparteitag im April 1999: »1989 hat Milosevic auf dem Amsfeld eine Rede gehalten und ein ethnisch reines Großserbien verkündet.« Zur gleichen Zeit schrieb der »Spiegel«: »Auf der 600-Jahr-Feier der Amsfeld-Schlacht hämmerte Milosevic 1989 Hunderttausenden geschichtseligen Landsleuten ein, daß sie »vor weiteren Kämpfen« stünden. Zwei Jahre später fielen in Slowenien, das mit solchen Serben nichts mehr zu tun haben wollte, die ersten Schüsse des neuen Balkankrieges.«

Die Auslieferung des »Schlächters« (»Bild«, »Hamburger Morgenpost« und andere über Milosevic) nach Den Haag just am 12. Jahrestag der Rede haben die deutschen Medien für eine Neuaufgabe dieser Behauptungen genutzt. ARD und ZDF berichteten übereinstimmend, »der Diktator« habe seinen Landsleuten damals ein »Großserbien versprochen« und in den folgenden zehn Jahren »vier Kriege geführt, um dieses Versprechen einzulösen«. »Mit dieser Rede mobilisierte Milosevic die serbischen Nationalisten für die Kriege in Kroatien, Bosnien und im Kosovo,« schrieb die »Tageszeitung«. Auch in der »Frankfurter Rundschau« hieß es, Milosevic habe seinen Auftritt genutzt, um »Krieg als mögliches Mittel zur Erreichung der serbischen Ziele anzukündigen«.

Daß diese Darstellungen nicht der Wahrheit entsprechen, kann man hier nachlesen: KONKRET veröffentlicht erstmals die angebliche Brandrede in voller Länge auf deutsch. Die Fassung der »FAZ« vom Juni 1999 unterschlug wesentliche Passagen – diese werden im folgenden durch Kursivierung kenntlich gemacht – und enthielt insbesondere am Schluß einige tendenziöse Fehler.

Die Rede

An diesem Ort, im Herzen Serbiens, auf dem Kosovo Polje, hat vor sechs Jahrhunderten, vor genau 600 Jahren, eine der größten Schlachten aller Zeiten stattgefunden. Fragen und Geheimnisse haben dieses Geschehen wie viele andere große Ereignisse begleitet, es wurde Gegenstand ununterbrochener wissenschaftlicher Untersuchungen und nicht zuletzt auch der Neugier des Volkes. Durch soziale Umstände bedingt, findet das große 600jährige Jubiläum der Kosovo-Schlacht in einem Jahr statt, in dem Serbien nach vielen Jahrzehnten seine staatliche, nationale und geistige Integrität wiedergefunden hat. So fällt es uns heute nicht schwer, die Frage zu beantworten: Wie werden wir vor Milos¹ auftreten? Wie das Leben und die Geschichte spielen, sieht es so aus, als ob Serbien gerade 1989 seinen Staat und seine Würde wiedergewonnen hat, um

das historische Ereignis fern der Vergangenheit zu feiern, das für Serbien sowohl symbolisch als auch historisch eine große Bedeutung für die Zukunft hat.

Heute ist schwer zu sagen, was bei der Kosovo-Schlacht historische Fakten sind und was zur Legende gehört. *Aber das ist auch nicht mehr wichtig.* Erfüllt von Schmerzen, aber auch von Hoffnung, ist das Volk gewöhnt, sich zu erinnern, ganz wie es eigentlich auch bei anderen Völkern der Fall ist. Das Volk hat sich wegen des Verrates geschämt, hat aber auch die Tapferkeit gepriesen. Deshalb ist heute schwer zu sagen, ob die Kosovo-Schlacht eine Niederlage oder ein Sieg für das serbische Volk war, ob wir als Folge der Niederlage in die Sklaverei kamen oder ob wir aus dieser Niederlage gelernt haben, die Zeiten der Sklaverei zu überleben. Die Antworten auf diese Frage suchen das Volk und die Wissenschaft unablässig. Was aber nach all diesen Jahrhunderten, die hinter uns liegen, Gewißheit geworden ist, das ist die Tatsache, daß wir auf dem Kosovo Polje vor 600 Jahren unsere Uneinigkeit erfahren mußten.

Wenn wir eine Niederlage auf dem Kosovo Polje erlitten haben, dann war das kein Ergebnis der gesellschaftlichen oder militärischen Überlegenheit des Osmanischen Reiches, sondern Ergebnis der tragischen Uneinigkeit an der Spitze des serbischen Staates. Damals, im fern 1389, war das Osmanische Reich nicht nur stärker als das serbische Königreich, sondern auch glücklicher. Uneinigkeit und Verrat im Kosovo haben das serbische Volk weiter als böses Schicksal durch seine ganze Geschichte hindurch begleitet. Auch im letzten Krieg haben Uneinigkeit und Verrat das serbische Volk und Serbien in eine Agonie geführt, deren geschichtliche und moralische Konsequenzen die der faschistischen Aggression übertroffen haben.

Auch später, nach der Gründung des sozialistischen Jugoslawiens, war die Spitze der serbischen Führung in diesem neuen Land uneinig und neigte zu Kompromissen auf dem Rücken des eigenen Volkes. Die Zugeständnisse, die viele der serbischen Führer zum Nachteil des eigenen Volkes machten, wären weder historisch noch ethisch von irgendeinem Volk auf der Welt akzeptiert worden. Dies gilt um so mehr, als die Serben während ihrer ganzen Geschichte niemals Eroberer oder Ausbeuter waren. Das nationale und historische Wesen der Serben in ihrer ganzen Geschichte, insbesondere auch während der beiden Weltkriege, war die Befreiung von Knechtschaft und das Leben in Freiheit, und so bleibt es auch heute. Die Serben haben sich immer wieder selbst befreit und, wenn es ihnen möglich war, halfen sie auch anderen, sich zu befreien. Und die Tatsache, daß sie in dieser Region als ein großes Volk gelten, ist doch keine Schande und keine Sünde. Es ist ein Vorteil, den sie niemals gegen andere ausspielten. Aber ich muß sagen, hier auf diesem legendären Kosovo Polje, daß die Serben diesen Vorteil auch niemals zu ihrem eigenen Wohl genutzt haben.

Den serbischen Politikern und Führern und deren Vasallenmentalität ist zu verdanken, daß die Serben Schuldgefühle den anderen und sich selber gegenüber hatten. Die Uneinigkeit der serbischen Politik hat Serbien zurückgeworfen, und deren Inferiorität hat Serbien gedemütigt. Das ging so über Jahre und Jahrzehnte. Wir sind heute hier auf das Kosovo Polje gekommen, um zu sagen, daß heute die Dinge anders liegen. *Es gibt keinen anderen, keinen geeigneteren Ort als Kosovo Polje, um zu sagen, daß die Einigkeit in Serbien dem serbischen Volk, den Serben und jedem Bürger Serbiens, unabhängig von seiner nationalen und religiösen Zugehörigkeit, Wohlstand bringen wird.*

Serbien ist heute geeint und anderen Republiken gleichgestellt. Es ist bereit, alles zu tun, um das materielle und soziale Leben aller seiner Bürger zu verbessern. Mit Verständnis füreinander, mit Zusammenarbeit und Geduld wird Serbien dabei erfolgreich sein. Deshalb ist auch der Optimismus mit Blick auf die Zukunft, wie er heute allenthalben in Serbien festzustellen ist, durchaus gerechtfertigt. *Dieser Optimismus basiert auf der Freiheit, die allen Menschen ermöglicht, positive, kreative und humanitäre Fähigkeiten zum Wohl der gesamten Gesellschaft und auch zum eigenen Wohl zu entfalten.*

In Serbien haben niemals nur Serben gelebt. Heute leben in diesem Lande mehr als jemals zuvor Bürger anderer Völker und Nationalitäten. Und das ist natürlich kein Nachteil für Serbien. Im Gegenteil: Es ist ein Vorteil Serbiens. *In diesem Sinne ändert sich die nationale Zusammensetzung auch in anderen Ländern, insbesondere in den hochentwickelten Ländern der Welt. Immer mehr und immer erfolgreicher leben Bürger verschiedener Nationen und verschiede-*

¹ Der serbische Adlige Milos Obilic brachte in der Schlacht 1389 den türkischen Sultan um und gilt seither als Nationalheld (Anm. d. Red.)

Religionen in einem gemeinsamen Land zusammen. Im besonderen Maße soll der Sozialismus als eine progressive, demokratische Gesellschaft die Menschen zusammenführen und dazu beitragen, deren Trennung nach nationaler oder religiöser Zugehörigkeit zu überbrücken. Der einzig maßgebende Unterschied zwischen den Menschen im Sozialismus sollte der Unterschied zwischen denen sein, die arbeiten, und denen, die nicht arbeiten wollen. Zwischen Menschen, die füreinander da sind und sich gegenseitig achten, und solchen, die keinen Respekt vor ihren Mitmenschen haben. Die Bürger Serbiens, die von ihrer eignen Arbeit leben, verdienen die Achtung aller, sie müssen einander respektieren, *unabhängig von ihrer nationalen Zugehörigkeit*. Gerade auf solchen Prinzipien der gegenseitigen Achtung und des gegenseitigen Respekts basiert unser Land.

Jugoslawien ist eine multinationale Einheit und kann nur überleben, wenn völlige Gleichberechtigung zwischen allen im Land lebenden Nationen hergestellt wird. Die Krise, die Jugoslawien getroffen hat, hat sowohl nationale als auch soziale, kulturelle und religiöse Zwietracht hervorgebracht. Dabei ist der Nationalismus das schlimmste Problem. Ihn zu überwinden ist die Voraussetzung dafür, die anderen Mißstände zu beseitigen und die Konsequenzen zu mildern, die sie hervorgebracht haben.

Seit dem Bestehen von multinationalen Gesellschaften war deren Schwachstelle immer das Verhältnis zwischen den einzelnen Nationen. Es besteht die Gefahr, daß die Frage der angeblichen Bedrohung einer Nation durch eine andere aufgeworfen werden kann, was wiederum zu einer Welle von Verdächtigungen, Anschuldigungen und Intoleranz führen kann, einer Welle, die unaufhaltsam wächst und sehr schwer zu stoppen ist. *Diese Gefahr bedrohte uns die ganze Zeit.* Innere und äußere Feinde multinationaler Gesellschaften wissen das und tun alles, sie durch das Anstacheln nationaler Konflikte zu zerstören. Wir verhalten uns gegenwärtig in Jugoslawien so, als ob wir nie zuvor solche tragischen nationalen Konflikte, die die Existenz unserer Gesellschaft in Frage stellten, zu ertragen gehabt hätten.

Gleichberechtigte und harmonische Beziehungen zwischen den jugoslawischen Völkern sind die unabdingbaren Voraussetzungen für das Überleben Jugoslawiens, die einzige Möglichkeit, aus der gegenwärtigen Krise einen Ausweg zu finden, vor allem um ökonomische und soziale Prosperität für das Land zu erreichen. In dieser Hinsicht unterscheidet sich Jugoslawien nicht von anderen Ländern der Welt, und insbesondere nicht von den entwickelten Ländern.

Die heutige Welt zeichnet sich immer stärker durch Toleranz, Kooperation und Gleichberechtigung zwischen den Nationen aus. Die moderne ökonomische, technologische, aber auch politische und kulturelle Entwicklung führt die Menschen verschiedener Nationen zueinander, macht die Völker voneinander abhängig und trägt Zug um Zug zu ihrer Gleichberechtigung bei. Zur Zivilisation, der die Menschheit zustrebt, haben vor allem die gleichberechtigten und vereinten Völker Zutritt. Auch wenn wir nicht an der Spitze dieses Weges in die Zivilisation sein können, so möchten wir doch auch nicht die letzten sein.

Zur Zeit der großen historischen Schlacht auf dem Kosovo Polje blickten die Menschen hinauf zu den Sternen, von denen sie sich das Heil erhofften. Jetzt, sechs Jahrhunderte später, blicken sie wieder hinauf zu diesen Sternen – um sie zu erobern (»FAZ«: »... und bitten für den Sieg«). Und auf jeden Fall dürfen sie sich heute nicht mehr erlauben, uneinig zu sein und sich von Haß und Verrat leiten zu lassen, leben sie doch nicht mehr in kleinen, schwachen und kaum miteinander verbundenen Welten. Heute können die Menschen dieses Planeten nicht einmal ihren eigenen Planeten erobern, geschweige denn andere Planeten, solange sie nicht in Harmonie und Solidarität leben.

Gerade deshalb haben auf dem Amselfeld, dem Symbol der Uneinigkeit und des Verrats, vielleicht wie nirgendwo sonst auf dem Boden unseres Heimatlandes die Worte Einigkeit, Solidarität und Gemeinsamkeit so viel Sinn. Diese Uneinigkeit, die für die Niederlage in der Schlacht verantwortlich war und auch für das unglückli-

che Schicksal, das Serbien ganze fünf Jahrhunderte lang ertragen mußte, ist im Gedächtnis des serbischen Volkes und wird es bleiben. Auch wenn es mit den historischen Gegebenheiten nicht unbedingt übereinstimmen mag, so bleibt doch die Gewißheit, daß das Volk seine Uneinigkeit als seine größte Tragödie erlebt hat. Deshalb haben wir die unbedingte Verpflichtung, die Uneinigkeit zu überwinden – das ist die unbedingte Voraussetzung, um künftig Niederlagen, Mißerfolge und Stagnation durchzustehen.

Das Volk in Serbien ist sich in diesem Jahr bewußt geworden, daß es seine innere Einheit als unverzichtbare Voraussetzung für das heutige Leben und seine weitere Entwicklung finden muß. Ich bin überzeugt, daß Serbien aufgrund dieses Bewußtseins der Einigkeit nicht nur als Staat, sondern auch als erfolgreicher Staat leben wird. Deshalb, so denke ich, macht es doch Sinn, gerade hier auf dem Kosovo Polje, wo einmal Uneinigkeit auf tragische Weise und für Jahrhunderte Serbien zurückgeworfen hat, zu sagen, daß nur die

Einheit uns die Kraft geben wird, Serbien zu erneuern und die Würde zurückzuerlangen. *Und dieses Bewußtsein von der inneren Einigkeit stellt auch für Jugoslawien eine Notwendigkeit dar, weil das Schicksal Jugoslawiens in den Händen aller seiner Völker liegt.*

Die Kosovo-Schlacht ist auch ein Symbol für Tapferkeit. Das drückt sich in Gedichten, Legenden, in der Literatur und in Erzählungen aus. Die Helden des Kosovo inspirieren seit sechs Jahrhunderten unsere Kreativität, sie nähren unseren Stolz, sie lehren uns, nicht zu vergessen, daß es einmal eine Armee gegeben hat, die tapfer und stolz war – eine der wenigen, die trotz der Niederlage nicht verloren hat. Sechs Jahrhunderte später stehen heute wieder Kämpfe bevor.

(»FAZ«: »Sechs Jahrhunderte später befinden wir uns wieder in Kriegen ...«) Es sind keine bewaffneten Kämpfe (»FAZ«: »Schlachten«), die

wir auszutragen haben, obwohl auch solche nicht auszuschließen sind. Aber unabhängig davon, welche Kämpfe uns bevorstehen, sie können nicht ohne Entschlossenheit, Tapferkeit und Aufopferung gewonnen werden, also nicht ohne die guten Eigenschaften, die man auch damals auf dem Kosovo Polje demonstrierte.

Unser heutiger Kampf zielt auf die Verwirklichung der ökonomischen, politischen, kulturellen, der umfassenden Prosperität unseres Landes. Und dieser Kampf wird um so erfolgreicher sein, je mehr wir uns der Zivilisation nähern, in der die Menschheit im 21. Jahrhundert leben wird. Auch für einen solchen Kampf brauchen wir Tapferkeit. *Natürlich eine andere Art von Tapferkeit.* Es bleibt aber eine Herzensangelegenheit, ohne die nichts auf der Welt, nichts Ernsthaftes, nichts wirklich Großes erreicht werden kann. *Eine Tapferkeit, die aus dem Herzen kommt und immer für die Menschheit lebensnotwendig bleiben wird.*

Vor 600 Jahren verteidigte Serbien hier auf dem Kosovo Polje tapfer nicht nur sich selbst, sondern auch Europa. *Serbien stand damals für die Verteidigung europäischer Kultur, Religion und der europäischen Gesellschaft insgesamt.* Deshalb ist es heute ungerrecht und im Widerspruch zur Geschichte, ja es ist sogar absurd, die Zugehörigkeit Serbiens zu Europa in Zweifel zu ziehen. Serbien gehört zu Europa, heute wie in der Vergangenheit, *und zwar auf eine Art und Weise, die seiner Würde und seinem Wesen entspricht.* In diesem Geiste möchten wir heute eine Gesellschaft aufbauen, die reich und demokratisch ist. Dadurch wollen wir zum Wohlergehen unserer Kinder und unseres Landes beitragen, das heute völlig zu Unrecht leiden muß. Wir wollen das Unsere tun, um das Streben aller progressiven Menschen unserer Zeit nach einer neuen, schöneren Welt zu unterstützen.

Die Erinnerungen an die Tapferkeit der Kosovo-Helden soll ewig leben!

Hoch lebe Serbien!

Hoch lebe Jugoslawien!

Hoch lebe der Frieden, hoch lebe die Brüderlichkeit zwischen den Völkern!

(Übersetzung nach dem Redetext, abgedruckt in der Belgrader Tageszeitung »Politika« am 29. Juni 1989. Übersetzung: Dr. Donka Lange)

Kosovo Polje, 28.6.1989

14-5-2002

Aanklacht wegens moord tegen het lidmaatschap
en zijn vertegenwoordiger en procureur wegens de dood van
in Bonnie, zodra het Strafproces begint
gaat.

12-5-2002

Milosevic could challenge the court
by stating that he could object to
being tried by any judge of a NATO-Country

~~3~~

12-5-2002

De Suggestie dat ik alleen geen h.g.
lezen Vladimiroff aanpak als hij opil aankomt,
telkens als ik dat noemens N. vanzelf

Te beginnen met de eis dat hij opnieuw de
habeas corpus - kwestie aanhangt en
de eis de werking van de NAVO-rechten
te steunen

van holst en steijnen

From: Paul Davidson <p.davidson@btinternet.com>
To: <Undisclosed-Recipient:;>
Sent: dinsdag 7 mei 2002 06:20
Subject: Fw: Del Ponte in Zagreb - Source B92

— Original Message —

From: Branka Josilo-perry <branka@blueyonder.co.uk>
 To: Marbles <branka@blueyonder.co.uk>
 Sent: Tuesday, May 07, 2002 2:22 PM
 Subject: Del Ponte in Zagreb - Source B92

> You may think at first glance that Del Ponte has finally come to ask for
 > some Croat heads on a plate. I fear that that is not the case. A Zagreb
 > daily, (Jutarnji List), claims that up to 10.000 inmates of
 > "concentration"
 > camps will be suing for compensation from the Serbian government. The
 > amount
 > mentioned, in the region of 6 million euros. The daily claims there were
 > 300
 > conc. camps and that 30.000 to 40.000, mostly Croats from Vukovar passed
 > through them. Ten thousand of these, apparently, were taken to Serbia.
 > They
 > aim to take their case to the International court in the event of their
 > claim being ignored by Beograd. My guess is that these bodies they are
 > exhuming are Serbs killed in operation Storm, but they will be represented
 > as Croat victims of "Serb aggression". Branka
 >
 > Del Ponte in Zagreb
 > 20:45 ZAGREB, Monday ? Carla del Ponte spent almost two hours with
 > Croatian
 > Prime Minister Ivica Racan this afternoon, but declined to give a
 > statement
 > to media.
 >
 > The Hague Tribunal prosecutor told waiting journalists she would address
 > them after a planned visit to Vukovar tomorrow.
 >
 > Meanwhile, in the east of Croatia, work began today on exhuming the
 > victims
 > of the 1995 Operation Storm, in which the Croatian Army drove Serbs out of
 > the Krajina region.
 >
 > The exhumation is being carried out by Croatian forensic scientists in
 > cooperation with the Hague Tribunal
 >

η.

van holst en steijnen

From: Vladimir Krsljanin <vlada@sps.org.yu>
To: "Prof M.N.Kuznecov" <annakisa@mtu-net.ru>; "Prof A. Bernardini" <mailservicesnc@tiscalinet.it>; <Jaredl@aol.com>; <emperors1000@aol.com>; "Dragoslav Misa Ognjanovic" <ogmi@eunet.yu>; "Christopher Black" <antinato@hotmail.com>; "Branko Rakic" <brankorakic@yahoo.com>; <misaognjanovic@yahoo.com>
Cc: "Zdenko Tomanovic" <zdenkot@eunet.yu>; "Tiphaine Dickson" <tiphainedickson@videotron.ca>; "Tetekin V.N." <tetekin@duma.gov.ru>; "Nico Varkevisser" <office@globalreflexion.org>; <n.h.van.holst@freeler.nl>; "Elena Kuznecova" <elena_abpk@mtu-net.ru>; "David Jacobs" <david@ShellJacobs.com>; "Borislav Svetozarevich Milosevic" <borislav@polikvart.ru>; "Anna Yastrebova" <anna_yastrebova@mtu-net.ru>
Sent: zaterdag 4 mei 2002 10:56
Attach: Steijnen on consequences.doc
Subject: Fw: Serbs Fear Reparations Bill

Dear friends,
 Sorry for little delay in forwarding this message of Nico Steijnen.
 Regards.
 V.

To join or help this struggle, visit:
<http://www.sps.org.yu/> (official SPS website)
<http://www.belgrade-forum.org/> (forum for the world of equals)
<http://www.icdsm.org/> (the international committee to defend Slobodan Milosevic)
<http://www.jutarnje.co.yu/> ('morning news' the only Serbian newspaper advocating liberation)

----- Original Message -----

From: van holst en steijnen
To: vlada@sps.org.yu
Sent: Friday, May 03, 2002 1:36 AM
Subject: Fw: Serbs Fear Reparations Bill

Vladimir,
 I repair my request to forward this, together with the other message about this issue, to all people involved (in the ICDSM).
 Thanks !

Nico S.

----- Original Message -----

From: van holst en steijnen
To: Paul Davidson
Cc: cirqueminime@club-internet.fr ; vlada@sps.org.yu
Sent: Sunday, April 28, 2002 4:54 PM
Subject: Re: Serbs Fear Reparations Bill

Here is raised the point: What if Mr. Milosevic really will be condemned ? What will be the financial consequences for Serbia ?
 This point of the possible liability for Serbia for all kinds of claims for damages, by alleged individual 'victims' as well as alleged State 'victims' (Bosnia-Herzegovina, Croatia) is a point of the utmost interest.
 It will not be easy to overstress the enormous impact of this issue. Inside Serbia as well as outside the country !
 Till now, this question is underestimated by nearly everybody, also inside the ICDSM-circle.

If Mr. Milosevic really got sentenced, then it definitely will be as a Head of State. It will be the first time in the world's history that a Head of State will be condemned. And we have to realise ourselves that, just because he will be sentenced as a Head of State, this will mean IPSO FACTO that also the Serbian State will be automatically responsible. And consequently, according to international law standards, also liable for all claims, related to all alleged 'atrocities' for which Mr. Milosevic will be condemned.
 And this even WITHOUT THE NEED TO GIVE FURTHER EVIDENCE OF THIS ALLEGED 'ATROCITIES' ! For the fact that they really are committed - and even that they are committed by Serbia ! - will be seen as already sufficiently demonstrated by the fact that its Head of States is already sentenced for this alleged acts.
 So inevitably the country will be defenceless against endless financial claims for damages !

And this is exactly the reason why the statement of Del Ponte, at the beginning of Mr. Milosevic's trial, that not Serbia is on trial but only Mr. Milosevic, is such a enormous lie !

This point is already elaborated in one of the chapters of the application for the European Court.
 And presented there as one of the main arguments to consider this prosecution of Milosevic as contrary to international law.
 This chapter is attached here and I appeal to everybody involved in the CDSM to discuss this issue quite seriously ! I would like to ask Vlada to send this around.

Nico Steijnen

van holst en steijnen

From: CDSM <cdsm_b@btopenworld.com>
To: <Undisclosed-Recipient:;>
Sent: dinsdag 7 mei 2002 03:11
Subject: Milosevic/Tudjman Plan on B/H Denied

Miroslav Tudjman Denies the Existence of Agreement Between Milosevic and Tudjman Senior on Division of BH
Beograd.com

Miroslav Tudjman, the son of the former Croat president Franjo Tudjman denied allegations that his father and the former president of Yugoslavia Slobodan Milosevic had made a plan to divide Bosnia-Herzegovina. In an interview for Ljubljana's DELO, Tudjman Junior said that the notorious sketch his father had made on a napkin in 1995 was in actual fact an answer to the question asked by Paddy Ashdown as to what Bosnia-Herzegovina would look like in ten year's time. His son claims that on that occasion Tudjman senior had said that "the answer to that question should be looked up in strategic atlas of NATO, in which BH was divided into two parts by a letter S." "That is what my father had drawn of the napkin."

BEOGRAD

MEMORANDUM
OF THE GOVERNMENT OF THE FEDERAL REPUBLIC OF YUGOSLAVIA ON THE
IMPLEMENTATION OF UNITED NATIONS SECURITY COUNCIL RESOLUTION 1244 (1999)

I AFFIRMATION OF THE SOVEREIGNTY AND TERRITORIAL INTEGRITY OF THE

FEDERAL REPUBLIC OF YUGOSLAVIA

1. Security Council resolution 1244 (1999) and the Ahtisaari/Chernomyrdin document unequivocally reaffirm the sovereignty and territorial integrity of the Federal Republic of Yugoslavia in the southern Serbian Province of Kosovo and Metohija. These guarantees for the FR of Yugoslavia are final. Taking this as her starting point, the FR of Yugoslavia endorsed the deployment of the international security and civil presences in Kosovo and Metohija under the auspices of the UN and with a UN mandate.

The international security (KFOR) and civil (UNMIK) presences, under the aegis of the United Nations, were enabled by the Military-Technical Agreement and established with the consent of the FR of Yugoslavia and the Republic of Serbia so as to provide assistance in the interim period to the competent Yugoslav authorities in creating the necessary conditions for opening a political dialogue on substantial autonomy of Kosovo and Metohija, within the framework of the sovereignty and territorial integrity of the Republic of Serbia and the FR of Yugoslavia, and with full respect for the equality of all her citizens and ethnic communities living in the Province.

2 Peaceful political settlement: The FR of Yugoslavia has confirmed her commitment to a peaceful political settlement in the province of Kosovo and Metohija by accepting the Ahtisaari - Chernomyrdin document and by consistently implementing all its obligations from the provisions of Security Council resolution 1244 (1999) and the Military-Technical Agreement as can be seen from the Reports of the Secretary-General to the Security Council.

3. The responsibility of the Security Council: As the guarantor of Security Council resolution 1244 (1999) the Security Council undertook the obligation to secure the strict respect for all the provisions of the resolution and of the related documents, primarily those reaffirming the sovereignty and territorial integrity of the FR of Yugoslavia on its entire territory, as well as respect for the general standards in carrying out UN peace-keeping operations, in particular the general principles of the UN Charter, the international conventions on human rights, etc. The Security Council was also obligated to prevent any departure from, and postponement and arbitrary interpretation of, the provisions of Security Council resolution 1244 (1999) and of the related documents. The Security Council is the only authorized body to render binding interpretations of its resolution.

The Government of the FR of Yugoslavia reiterates its request to the Security Council to establish a Committee on the implementation of Security Council resolution 1244 (1999).

4. The KFOR and UNMIK mandate: Security Council resolution 1244 (1999) clearly defines the framework of the international civil and security presences in Kosovo and Metohija which is an integral part of the single constitutional-legal, economic, financial-monetary, customs and taxation systems of the FR of Yugoslavia. In accordance with that, the FR of Yugoslavia, as the host country of the UN mission, proposed that all relevant issues of the status of the international security (KFOR) and civil (UNMIK) presences during their stay in the southern Serbian Province be regulated in a comprehensive agreement between UN and the FR of Yugoslavia. The FR of Yugoslavia reiterates that proposal also on this occasion.

The resolution clearly defines the responsibility of "the international security presence" in Kosovo and Metohija (op. paragraph 9), while the Secretary-General is authorized to establish an "international civil presence" in Kosovo and Metohija (op. paragraphs 10 and 11) and an "interim administration" in Kosovo and Metohija which should pave the way for a dialogue and a political settlement providing for a "substantial autonomy within the framework of the FR of Yugoslavia".

Op. paragraph 10 of the Resolution, as well as item 5 of its Annex II clearly define the limits of the "interim administration" of the United Nations in Kosovo and Metohija.

According to the international standards, local autonomy means that certain specific competencies and rights, such as the right to use a minority language, to education and information in the minority mother tongue and the protection and cherishing of minority culture and tradition, as well as local administration affairs are devolved to an autonomous area which is achieved within the framework of the broader constitutional-legal order of the sovereign state.

Consequently, the FR of Yugoslavia, i.e. the Republic of Serbia, retain their sovereign rights, constitutional functions and jurisdiction in Kosovo and Metohija. These, inter alia, include: the setting of uniform conditions of business operation, the state border crossing regime, a single market and the monetary-financial regime, the dinar as the single currency in a single country and market, personal documentation regime, the unified legal system and all legal proceedings (civil, penal, administrative), fulfilment of all international obligations that the FR of Yugoslavia has assumed and which are enforced throughout its territory as a single entity (instruments on the exercise of human rights, prohibition of discrimination, etc), etc.

5. Agreement and dialogue: The FR of Yugoslavia, as the host country to the international security and civil presences in Kosovo and Metohija, under the auspices of the United Nations, considers that, in order to ensure consistent and full implementation of Security Council resolution 1244 and, in particular, respect for the principle of territorial integrity and sovereignty, it is necessary to conclude a comprehensive agreement with the United Nations regulating the status of the international presence under the auspices of the United Nations and all other relevant issues. The Government of the FR of Yugoslavia reiterates this proposal and expects the Security Council to take a positive position.

II SYSTEMATIC VIOLATION OF THE SOVEREIGNTY AND TERRITORIAL INTEGRITY

OF THE FEDERAL REPUBLIC OF YUGOSLAVIA

1 The sovereignty and territorial integrity of the FR of Yugoslavia are inviolable. All positions, behaviour and decisions of KFOR and UNMIK, including those of UNSG Special Representative and Head of UNMIK Bernard Kouchner, which do not recognize or violate the principle of the sovereignty and territorial integrity of the FR of Yugoslavia, as well as all measures or the failures to take them that are contrary to Security Council resolution 1244 (1999) or the Military-Technical Agreement of 9 June 1999 or represent an attempt to revise them, are unacceptable and cannot have any legal effect or be binding in any way on the FR of Yugoslavia and her authorities.

2. Status: Non-implementation and gross violations of Security Council resolution 1244 (1999) and the related documents by UNMIK and KFOR are the outright cause of the dramatic security and general situation in the Province characterized by the continuation of terrorism, mass-scale crime, violence and the ethnic cleansing of Serbs and other non-Albanians and lawlessness.

The violation of Security Council resolution 1244 (1999) and of the related documents or the non-implementation of the basic obligations from the said documents has, since the deployment of KFOR and UNMIK, resulted in the expulsion of more than 330 000 non-Albanians, primarily Serbs, Muslims, Roma, Turks, Goranci, Croats, Egyptians due to terror perpetrated by the members of the terrorist so-called Kosovo Liberation Army (KLA). UNMIK and KFOR have thereby violated one of the basic principles of Security Council resolution 1244 (1999) which calls for the maintenance of the multi-ethnic, multi-cultural and multi-confessional nature of Kosovo and Metohija.

3 The consequences: Chaos, perpetuation of terror, daily killings, kidnappings and the usurpation of private and state-owned property in the Province are not the consequence of the "objective difficulties" or of the impotence or an insufficient number of international troops in Kosovo and Metohija, but of the patronizing and tolerant attitude towards the terrorist of the so-called "KLA" and Albanian separatism which are the perpetrators of the ethnic cleansing of the non-Albanian population.

4. Security for Serbs is non-existent: KFOR and UNMIK have failed to fulfil their basic obligations to guarantee a secure environment, safety of citizens and their property and to maintain the public peace and order and legality which is an unconditional obligation set forth in op. paragraph 9 of Security Council resolution 1244 (1999). The consequences are: daily terror, killings, kidnappings, mass violations of basic human rights, violence throughout the Province, forcible occupations of houses and apartments, usurpation of personal, public and state-owned property, destruction of religious buildings and historical monument. All this proves unequivocally that the situation continues to deteriorate with far-reaching negative consequences for the entire region in its train. KFOR and UNMIK bear special responsibility for the non-existence of basic security of Serbs and non-Albanians in the Province.

The statements of UNMIK representatives to the effect that terror, violence and usurpation are decreasing and that the situation in the Province is improving are not true, hoodwink the Security Council and the international public and evince a patronizing attitude towards the terrorist so-called KLA. In the light of the ethnic cleansing of hundreds of thousands of Serbs, Muslims, Roma, Gorani and other non-Albanians, these statements and assessments are hypocritical.

5. UNSG Special Representative and Head of UNMIK: By his regulations, the Special Representative has consciously and deliberately violated the mandate established under Security Council resolution 1244 (1999) and the related documents, in particular the principle of the territorial integrity and sovereignty of the FR of Yugoslavia and appeased Great Albanian separatism and terrorism. Thus, he has ignored the fact that Kosovo and Metohija is an autonomous province - an integral part of a single constitutional-legal, economic, financial-monetary, fiscal, foreign exchange, customs and transport system of the Republic of Serbia and the FR of Yugoslavia.

In accordance with the obligation to respect the sovereignty and territorial integrity of the FR of Yugoslavia in Kosovo and Metohija, the Special Representative is duty-bound to respect the federal Constitution and other federal legislation, as well as the Constitution of the Republic of Serbia, republic laws and other regulations. The Government of the FR of Yugoslavia insists that this be fully honoured in practice.

Nevertheless, in his regulation No. 1999/1 of 25 July 1999, the Special Representative claims that all legislative and executive powers, including the administration of justice in Kosovo and Metohija, have been vested in UNMIK and are to be exercised by the Special Representative. Thereby, the Special Representative has proclaimed himself absolute authority and Governor of Kosovo and Metohija.

The Security Council did not grant, not could it grant under the Charter of the United Nations, all the power to the Special Representative, but authorized the UN Secretary General to establish an interim administration for Kosovo under which the people of Kosovo can enjoy substantial autonomy op. para. 10 of Security Council resolution 1244 (1999).

The powers of the UN interim administration for Kosovo and Metohija are limited to substantial autonomy.

The international civil presence is limited to performing basic civilian administrative functions. Once the interim institutions for democratic and autonomous self-governance have been established, the international civil presence will transfer its administrative responsibilities while overseeing and supporting the consolidation of Kosovo's local provisional institution and other peace-building activities.

Hence, the Security Council has envisaged the performance of basic civil administrative duties and not legislative or judicial authority.

6. The UNSG Special Representative has usurped more power than he was given under Security Council resolution 1244 (1999). For that reason, his decisions contravene the letter and the spirit of Security Council resolution 1244 (1999) and the related documents, i.e. the substantial prerogatives of the sovereignty of a state and as such they cannot have any legal effect.

Consequently,

1) Regulation No. 1999/1 of 25 July 1999 on the authority of the interim administration in Kosovo does not have any legal basis and represents an illegal absolutist usurpation of authority.

2) Regulation No. 1999/3 of 31 August 1999 is not based on the resolution. Collection of customs duties does not fall within the powers of a local autonomous authority neither under the laws of the FR of Yugoslavia nor under international conventions and standards. It is the exclusive responsibility of the central authority, i.e. the sovereign state.

3) The monetary function is also a function of a sovereign state. There is no country in the world where this function is exercised by local, autonomous authorities. For that reason, regulation No. 1999/4 of 2 September 1999 has no grounds in Security Council resolution 1244 (1999).

4) Regulation 1999/5 of 4 September 1999 about an ad hoc final court of appeals is not based on Security Council resolution 1244 (1999) either. The Special Representative does not have the mandate to regulate administration of justice and introduce a new judicial system in the Province, a part of the sovereign territory of the FR of Yugoslavia. In addition, local self-governance cannot limit the reach of judicial authority of the state whose integral part it forms. Likewise, UNMIK and KFOR, as well as the Special Representative, are obligated in the Province to respect the organization of judicial authority and enforce the laws of the Republic of Serbia and the FR of Yugoslavia.

5) Regulation No. 1999/10 of 13 October 1999 on the repeal of the alleged discriminatory laws is groundless and, as such, it is unlawful. Security Council resolution 1244 (1999) does not give the Special Representative any legislative and judicial powers, particularly not in regard to the control of the Yugoslav or republic laws.

6) Regulations Nos. 1999/6 of 7 September 1999 and 1999/7 of 7 September 1999 on the administration of justice and the Prosecutor's Office are not based on Security Council resolution 1244 (1999).

7) Regulation No. 1999/9 of 24 September 1999 on the importation of oil derivatives is not based on Security Council resolution 1244 (1999). Foreign trade relations, the import policy and property regime are prerogatives of sovereignty and fall within the purview of the central state authority rather than that of local autonomy.

8) The supervision of payments offices and services, as well as postal and telecommunications service, granting of permits for establishing financial institutions, as well as registration of vehicles are matters that are regulated in a uniform manner for the entire territory of the FR of Yugoslavia. It is inconceivable to establish, for certain parts of the state, separate organizations at the level of local self-government that will perform these matters. For that reason, regulations Nos. 1999/11 of 13 October 1999; 1999/12 of 14 October 1999; 1999/13 of 16 October 1999; and 1999/15 of 21 October 1999 have no grounds in Security Council resolution 1244 (1999) and represent a drastic example of an attempt to separate Kosovo and Metohija from the Republic of Serbia and the FR of Yugoslavia and to sever its ties with the Republic of Serbia and the FR of Yugoslavia.

9) The regulation of international air traffic is an exclusive responsibility of the sovereign state. Therefore, the establishment of international air traffic services between Pristina and certain international centres, without the consent of the competent state authorities of the FR of Yugoslavia, represents a violation of the unity of the Yugoslav air space, international conventions and Yugoslav laws and is absolutely unacceptable. The fact that air traffic has been established by the arbitrary decision of UNMIK even between the Province and the states with which the FR of Yugoslavia has no diplomatic relations is unprecedented, while at the same time the request of the competent authorities of the FR of Yugoslavia to normalize domestic civil air traffic with the Province is ignored.

The Government of the FR of Yugoslavia recalls that it has, in connection with all the said unlawful regulations of the Special Representative, addressed most resolute protests to the President of the Security Council and to KFOR and UNMIK and insisted that these unlawful regulations be repealed immediately on which it insists also on this occasion.

c. The UNSG Special Representative has not implemented or has violated other strict obligations under Security Council resolution 1244 (1999) as well.

1) Maintenance of civil law and order and the protection of human rights: The security situation in the Province indicates that the Special Representative is pursuing a policy of appeasing Albanian terrorists and criminals, which has resulted, since the deployment of UNMIK and KFOR, in the transformation of the Province into a centre of terrorism, organized crime, illegal arms trade, narcotics trafficking and smuggling of white slaves, as well as in daily robberies and killings, maltreatment, blackmail and violence, aimed at Serbs, Muslims, Roma, Turks, Gorani, Croats, Egyptian and other non-Albanians. Instead of working to restore civil law and order and protect basic human rights, in particular the right to life, the United Nations mission has failed to take necessary measures even against the well-known organizers and perpetrators of the gravest crimes against Serbs and other non-Albanians, including genocide.

2) On the other hand, arbitrary arrests of Serbs, the detentions over periods of more than two months without bringing any charges against them and without granting them the right to hire an attorney of their own choice take place every day. UNMIK imposes attorneys of Albanian nationality whom Serbs do not trust. This represents an additional violation of the basic human rights of arbitrarily arrested persons. The Security Council and UNHCHR are duty-bound to see to it that this practice be stopped immediately.

3) The Special Representative has failed to take measures to secure the state border of the FR of Yugoslavia with the Republic of Albania and to enable the competent Yugoslav authorities to carry out the usual control in accordance with international standards, Security Council resolution 1244 (1999) and the Military-Technical Agreement. Thereby over 200,000 non-citizens of the FR of Yugoslavia, mainly nationals of the Republic of Albania, have entered the territory of the FR of Yugoslavia illegally, among them a large number of criminals, terrorists and bandits, including persons after whom international wanted circulars have been issued.

The Yugoslav Government requested the Security Council, Secretary-General and the Special Representative on a number of occasions that all foreign nationals, illegally residing in the territory of the FR of Yugoslavia be expelled. Unfortunately, it received no answer to those requests nor was it acted upon them.

The Government of the FR of Yugoslavia insists that all foreigners be expelled from Kosovo and Metohija as part of her sovereign territory and that the border with Albania and Macedonia be closed to illegal entries.

4) The Special Representative has failed to fulfil the obligations under Annex 2 of Security Council resolution 1244 (1999), paragraph 6, which stipulates that, upon the pullout of the Yugoslav security forces, an agreed number of VJ (Yugoslav Army) and police personnel will be allowed to return in order to perform specified duties. Despite the official, several times reiterated, request that the Government of the FR of Yugoslavia addressed to the Security Council and the Secretary-General, as well as to KFOR and UNMIK, this obligation has not yet been fulfilled.

The Government of the FR of Yugoslavia calls upon the Security Council to enjoin the implementation of this provision of Security Council resolution 1244 (1999), the Ahtisaari/Chernomyrdin document and the Military-Technical Agreement.

5) The establishment of local authorities and the elections: The UNMIK position proclaiming arbitrarily the Serbs a minority in their own state is unacceptable.

The resolution does not give the Special Representative the competence to arbitrarily designate the "legitimate" representatives of the Serbs, individuals and political parties. This represents a flagrant violation of the democratic will of the Serbian people in Kosovo and Metohija. The imposition of the "Transitional Council" represents an act of arbitrariness, designed to provoke divisions within the Serbian people and to ease the position of Albanian terrorists and separatists.

The Serbs and other national communities can be represented only by those representatives democratically elected by the Serbian population, i.e. other national communities, on the basis of their freely expressed will.

The fulfilment of the obligation set out in op. paragraph 11 item c) and f) of Security Council resolution 1244 (1999) presupposes:

Firstly, a political dialogue in order to reach a political democratic settlement on autonomy and self-governance, on the basis of equality of citizens and national communities and respect for the sovereignty and territorial integrity of the FR of Yugoslavia and the Republic of Serbia. In this dialogue only the legitimate representatives of the Serbian and Montenegrin peoples and members of national minorities or ethnic groups living in Kosovo and Metohija may take part.

Secondly, an early population census in accordance with the legislation in force in the FR of Yugoslavia and the Republic of Serbia once all the necessary, particularly security, conditions have been created. This is a *conditio sine qua non* for the organization and holding of just and fair elections in accordance with the laws in force of the Republic of Serbia and the FR of Yugoslavia.

6) The border regime and the treatment of foreign nationals: usurpation of the powers of the legal border authorities of the FR of Yugoslavia in the field of securing the state border and border crossing points by KFOR and UNMIK represents a gross violation of op. paragraph 4 of Security Council resolution 1244 and of item 2 of Annex II.

The Government of FR Yugoslavia insists that the provisions of the relevant resolution be implemented without any further delay (op. paragraph 4 and Annex II, item 6) which envisage the return of VJ troops and the police to border crossing points with a view to ensuring strict control and preventing banditry and crime, including international narcotics trafficking (*narcomafia*), illicit trade in arms, white slaves, money laundering etc.

Proceeding from the provisions of the resolution guaranteeing the sovereignty of the FR of Yugoslavia, KFOR was obligated to ensure full security control of the international border between FR Yugoslavia and Albania and Macedonia (op. paragraph 9, item g) of the resolution), ensure the normal and efficient functioning of the Yugoslav customs, passport-visa service and immigration, anti-criminal, sanitary, phyto-sanitary, veterinary and other controls, as well as give security guarantees to Yugoslav competent customs officials, including safety at work at border crossing points and customs houses and their safe arrival to, and departure from, work.

By failing to carry out their obligations and by their tolerant attitude, KFOR and UNMIK have become responsible for a massive, illegal and uncontrolled entry of foreigners, terrorists and criminals, including Mujahedeen terrorists, into the territory of the FR of Yugoslavia.

In addition, by its regulation 999/3 of 1 September 1999, UNMIK has established, without any authorization, a separate customs service, thus flagrantly violating the clear provisions of Security Council resolution 1244 (1999) on the sovereignty and territorial integrity of the FR of Yugoslavia. The Government of the FR of Yugoslavia recalls the request that in this connection the Permanent Mission of the FR of Yugoslavia to the United Nations addressed to the President of the Security Council on 3 September 1999.

By such behaviour and the policy of fait accompli, KFOR and UNMIK are instrumental in directing the developments in the direction of the realization of the plan of Albanian separatists and terrorists about Greater Albania. This is the cause and source of the threat to peace and stability in the broader region of the Balkans and Southeast Europe.

The Government of the FR of Yugoslavia reiterates its request that the Security Council, pursuant to the provisions of Security Council resolution 1244 (1999), take the most vigorous measures to have UNMIK and KFOR honour their mandates and put an end to the hopes and ambitions of separatists and terrorists aimed at changing the borders in the region and its further destabilization.

The FR of Yugoslavia rejects resolutely and condemns most strongly all steps, decisions and behaviour along the line of support to separatism and terrorism and the policy of fait accompli pursued by UNMIK and the Special Representative and considers them as a callous and dangerous deception of the Security Council and the international public.

7) The personal documents regime: The issues of citizenship and domicile represent one of the most important attributes of sovereignty and an element for the exercise of human rights and fundamental freedoms and their protection and respect, including election rights. A uniform regime of issuance of personal documents which is in force in the entire territory of the FR of Yugoslavia is applied in Kosovo and Metohija as a sovereign part of the unified territory of the FR of Yugoslavia and the Republic of Serbia.

Therefore, UNMIK's intent to register citizens and issue personal documents directly contravenes the provisions of Security Council resolution 1244 (1999) and the related documents re-affirming the sovereignty and territorial integrity of the FR of Yugoslavia on her entire territory, including the Province of Kosovo and Metohija. In accordance with that, the decisions by UNMIK in contravention of this provision cannot have any legal effect and will not be recognized by the Government of the FR of Yugoslavia.

Proceeding from the clear provisions of the resolution, the Government of the FR of Yugoslavia demands that the valid laws of the FR of Yugoslavia governing the visa issuance regime and personal documents of citizens (ID cards, passports, etc.), as well as registration of citizens be observed and fully enforced.

8) Visits by foreign officials: It has become an established pattern of behavior for foreign officials during their visits to Kosovo and Metohija to disregard the regular procedure envisaged under the Vienna Convention on Diplomatic Relations, as well as the visa regime in force, thus violating the provisions of the resolution and its Annex II, items 5 and 8.

The practice of setting up para-diplomatic representative offices by certain states in the Province is particularly unacceptable and it represents a glaring example of a gross violation of the Vienna Conventions, Security Council resolution 1244 (1999) and international diplomatic practice.

The Government of the FR of Yugoslavia demands that, regardless of the purpose and the nature of the visits, the regular procedure of arranging visits through diplomatic channels be followed consistently. When establishing representative offices, international organizations or foreign countries are duty-bound to comply with the relevant provisions of the Vienna Conventions.

The Government of the FR of Yugoslavia re-emphasizes that it has not transferred to anyone its sovereign rights regarding decision-making on visits by foreign statesmen to any part of its sovereign territory. It expects the Security Council and the Secretary-General to take all the necessary measures to ensure that the sovereign rights of the FR of Yugoslavia be recognized in equal measure as those of other sovereign UN member states and that, accordingly, the policy of double standards be discontinued immediately.

Likewise, the Government of the FR of Yugoslavia considers the establishment of para-diplomatic representative offices by foreign states in Kosovo and Metohija as unacceptable acts

designed to dismember the FR of Yugoslavia and as a sign of appeasing the separatist aspirations of the Kosovo and Metohija terrorist leaders and parties.

9) Construction of a U.S. military base: The members of the U.S. contingent of KFOR are building a big military base with an airport in the vicinity of Uroševac, as well as bases in Podujevo and Pec without any approval from the competent Yugoslav authorities. This act represents the most flagrant example of the violation of the sovereignty and territorial integrity of the FR of Yugoslavia. At the same time, such behavior of the participants in the UN peace-keeping mission is absolutely incompatible with the principles on the establishment and operation of UN peace-keeping missions.

III SYSTEMATIC VIOLATION OF SECURITY COUNCIL RESOLUTION 1244 (1999) AND OF THE MILITARY-TECHNICAL AGREEMENT

1) Security and protection of citizens; Since the withdrawal of the Yugoslav forces, it has been KFOR's and UNMIK's primary obligation pursuant to Security Council resolution 1244 (1999) (op. paragraph 9, items c) and d) and to the Military-Technical Agreement (items 1 and 2) to ensure the security and protection of all people, maintain civil law and order and establish and maintain a security environment in the Province. However, despite this clear obligation assigned to KFOR and UNMIK and the expected improvement of the security situation for all the people of the Province, the conditions are dramatically worsening by the day.

2) The return of refugees and internally displaced persons (IDPs): One of KFOR's and UNMIK's priority tasks under Security Council resolution 1244 (1999), op. paragraph 9, c) and op. paragraph 11, k), as well as of Annex II, items 4 and 7 is to establish a security environment and ensure the safe and unhindered return of all refugees and IDPs to their homes. With respect to the non-Albanian population in the Province, in particular Serbs and Montenegrins, not only have KFOR and UNMIK failed to fulfil their obligations, but have, regrettably, by their impermissibly tolerant attitude to Albanian terrorists of the so-called KLA and other criminal gangs, become responsible for their massive expulsion.

The Government of the FR of Yugoslavia insists that KFOR and UNMIK fulfil without delay all their obligations and create as soon as possible the conditions for the safe return of all persons expelled from Kosovo and Metohija.

3) Disarming of the so-called KLA: Not only has the obligation set forth in op. paragraph 9 b) and op. paragraph 15 of the resolution on demilitarization and disarming of the so-called KLA and all other armed Albanian groups not been fulfilled, but this imperative obligation has, owing to KFOR's and UNMIK's unjustifiably tolerant attitude towards the so-called KLA, been in different ways sabotaged and manipulated.

The decision by UNMIK on the so-called transformation of the terrorist KLA into an allegedly civilian organization - the Kosovo Protection Corps - is particularly unacceptable and groundless. It is not based on any provision of Security Council resolution 1244 (1999) or the related documents. Instead of a full disarmament and a disbandment of the command and organizational structures of the terrorist so-called KLA, the organization has been amnestied and made legitimate. At the same time a core of some future Albanian army in Kosovo and Metohija has thus been created as publicly pointed out by its "commander", the notorious terrorist Agim Cheku.

Daily terror, violence, killings and the devastation of Serbian houses and settlements, even with the use of heavy weapons, including considerable quantities of Ambrust and Stinger missiles, as well as other weapons for the arsenal of NATO, clearly indicate that the terrorists of the so-called KLA have hidden huge quantities of arms. This is also attested to by the latest report by Amnesty International on the FR of Yugoslavia of October 1999 ("A Broken Circle") which clearly states that, despite the fact that the so-called KLA formally ceased to exist, " ¼ large quantities of armaments, including automatic weapons, mines and anti-tank armaments, have remained in private hands or under the control of small groups". It is also clearly said that the newly-formed Kosovo Protection Corps "is dominated by the former leaders and members of the KLA" who have "retained prominent and influential positions in the society of Kosovar Albanians".

KFOR and UNMIK are to be held fully responsible for the fact that the so-called KLA has not yet been disarmed, that they held secret negotiations, without the participation or information of the competent authorities of the FR of Yugoslavia, with the Albanian separatist leaders, the avowed terrorists. The signing of the disgraceful "agreement on the transformation" of the terrorist so-called KLA with their commander-in-chief Agim Cheku, in contravention of Security Council resolution 1244 (1999), for which no approval was requested from, no have prior notification been made to, the members of the Security Council, the Legal Service of the UN Secretariat or anyone else in the UN, is an unscrupulous act without precedent in the Security Council's work methodology and cannot be justified by anything. The evident intention of KFOR and UNMIK was to hide this flagrant violation of Security Council resolution 1244 (1999) and of the related documents, as they had been fully aware that they could not obtain the consent of the Security Council.

It is inadmissible that the international forces under the auspices of the UN co-operate in actions that tarnish the reputation and erode the authority of the world Organization. The alleged transformation of the terrorist so-called KLA is nothing but an attempt to manipulate the international public. Despite the irrefutable evidence about its terrorist nature and genocide that it is still perpetrating against the Serbs and other non-Albanians, this transformation has turned the terrorist so-called KLA into a legitimate organization and created the conditions for its continued existence.

It is well known that the so-called KLA is made up only of a number of groups of thugs and criminals, drug dealers and murderers who seek to turn Kosovo and Metohija into a centre for illegal supply of the world market with narcotics. By their approach, KFOR and UNMIK have been complicit in encouraging Albanian terrorists and extremists to resume unhindered the systematic violence, terrorist acts and massive repression, particularly against Serbs and Montenegrins.

In this regard, the Government of the FR of Yugoslavia recalls the position stated in its letter to the President of the Security Council (No. 858/99) of 22 September 1999 in which it pointed out that the failure to demilitarize the so-called KLA and the forming of the Kosovo Protection Corps was a farce and a manipulation.

4) Massive massacres of Serbs: The hideous massacre of 14 Serbian farmers, women and children at the village of Staro Gracko, municipality of Lipljan, on 23 July 1999 whom Albanian terrorists maltreated and killed in the immediate vicinity of the place where one of the KFOR contingents was deployed, is one of the most monstrous crimes that happened in the presence of KFOR and UNMIK.

The Government of the FR of Yugoslavia informed the Security Council in detail on this event in its Memorandum (S/1999/ 828, Annex, of 27 July 1999). With regard to this heinous act, the Yugoslav Government requested from the United Nations to take all the measures necessary to punish the perpetrators of this, as well as of all other crimes, and to effectively prevent them from engaging in criminal activities, which implies primarily their efficient and full disarmament and demilitarization, including the disbanding of their command structure.

- Massacre at the village of Ugljare: On 25 August 1999 KFOR officially reported on this abominable crime. 15 bodies of killed Serbs were discovered in a mass grave, among which were identified the bodies of Dragan Tomic and two members of the Zdravkovic family, abducted by the terrorists of the so-called KLA. The mass grave was discovered in the U.S. sector of responsibility, and the general public was informed thereof more than a month later.

The Yugoslav Government lodged the strongest protest to the President of the Security Council and the Secretary-General (S/1999/914) 26 August 1999, particularly because of the fact that KFOR hid the massacre from the public, protecting thus the criminals.

- The attack on the market place at Bresje: On 28 September 1999 the terrorists of the so-called "KLA" carried out an attack using grenades on the market place at Bresje near Kosovo Polje at the time when it was overcrowded. On that occasion, two Serbs were killed, 42 were wounded, including 7 who sustained serious injuries.

The Government of the FR of Yugoslavia lodged the strongest protest to the President of the Security Council (S/1999/1018) of 1 October 1999, as well as to KFOR and UNMIK, demanding

resolute measures against the perpetrators of this crime designed to intimidate the remaining Serbs and make them leave the Province.

- The attack on the convoy of Serbs from Orahovac: On 27 October 1999 the Albanians carried out an attack on a convoy of a total of 162 Serbs in 5 buses and 21 cars despite the fact that the convoy had been organized by UNHCR and that they had been informed beforehand that the vehicles transported the sick who could not be given appropriate and urgent medical attention in blockaded Orahovac. 18 Serbs were injured in the attack.

- The massacre in the village of Drenovac: The members of Albanian terrorists massacred last August about 50 Serbs and Montenegrins in the area of the village of Drenovac and did not allow their burial.

5) The blockade of Orahovac- the first ghetto after 1945: The three-month blockade of 4,500 Serbs, Montenegrins and Roma is the first ghetto in Europe after World War Two in the creation and maintenance of which take joint part the terrorists of the so-called "KLA" and the international forces under the auspices of the United Nations. Such behavior by KFOR and UNMIK in Kosovo and Metohija is the heaviest blow to the reputation and authority of the United Nations.

- The besieged Serbs are denied the freedom of movement, entry and exit. It is very difficult to supply food and provide other relief aid, as well as the necessary health protection to the sick, children and the elderly. Because of these inhumane conditions, as well as the fact that the Albanians have refused to supply the Serbs with electric power and water, communicable diseases have been registered, while the symptoms of rickets and avitaminosis have occurred among the youngest due to inadequate nutrition.

- In the part of Orahovac where Serbs are blockaded there is no outpatient clinic, while KFOR arrested the last Serbian doctor, Vekoslav Simic. Serbian children (372 elementary school students) are prevented from attending school.

- Since the arrival of KFOR and UNMIK 14 Serbs from Orahovac have been killed and 2 persons have died of grief.

- The blockade of Orahovac is a drastic example of the policy of double standards pursued by KFOR and UNMIK in the Province. While they assiduously remove roadblocks which the Serbs put up around their settlements exclusively for the sake of their personal safety, KFOR and UNMIK have not done anything in the last 3 months to lift the blockade of Orahovac.

- On the basis of anonymous and arbitrary reports by Albanian terrorists from the ranks of the so-called "KLA", KFOR and UNMIK have arrested 11 Serbs from Orahovac who are accused for alleged war crimes. Among the arrested are 6 most prominent personalities from Orahovac - Mayor Andjelko Kolašinac, Dr. Vekoslav Simic, Stanislav Levic, Ceda Jovanovic, Danilo Misic and Radosav Misic.

Nenad Matic, Miodrag Djinovic, Novica Krstic, Arsenije Vitasovic and Dejan Micic have also been arrested. These arbitrary arrests are designed to intimidate the remaining Serb population in Orahovac and make them abandon their homes whereby KFOR and UNMIK aid and abet ethnic cleansing.

6) Investigation of crimes; pathological identification of victims: KFOR and UNMIK are obligated to conduct a detailed and objective investigation into all crimes, regardless of who they were perpetrated by. This applies in particular to the mass crimes of genocidal nature motivated by ethnic hatred. In this context, particularly important is KFOR's and UNMIK's task to ensure, by efficient operations, the arrest and punishment of the perpetrators of all, and in particular, mass crimes (massacres at Staro Gracko, Ugljare, the market place at Bresje near Pristina, the village of Drenovac, in Prizren, etc.). The results of KFOR's and UNMIK's activities on this plane to date have been disastrous - apart from punishment for ordinary criminal offenses, not a single terrorist, criminal, has been convicted for the grave crimes committed against Serbs or the members of other non-Albanian ethnic communities.

The Government of the FR of Yugoslavia reiterates its earlier request that, in accordance with Security Council resolution 1244, the competent federal and republic authorities regularly participate in investigations, as well as in the process of establishing the identity of all the persons who have killed in Kosovo and Metohija.

7) Ethnic cleansing: Due to the systematic campaign of maltreatment, killings, abductions, rape, looting of property, mass burning of Serbian villages and cultural-historical monuments and religious shrines and other means of intimidation, over 330,000 non-Albanians, including more than 250,000 Serbs, have been expelled from Kosovo and Metohija since the deployment of KFOR and UNMIK.

- Prizren, Djakovica, Pec, Srbica, Podujevo, Vucitrn, Glogovac, as well as the villages of the municipality of Istok, Dzakovo, Osojane, Tucepom, Kos, Zac, Belica, Krmjine, Maticane, Kacanik, Stimlje, Kmetova Vrbica, the area of Urosevac, Slivovo, Nedakovac, Nevoljane, Vrpica, Ljestar, Zegra, Zitnje have been completely ethnically cleansed;

- Out of 35,000 Serbs who lived in Pristina prior to the arrival of KFOR and UNMIK, only less than 500 remain;

- It has been established that 447 persons have been killed (22 of them were slaughtered, 84 massacred, 5 burned), 216 wounded; 648 persons have been registered as kidnapped or missing, most of them Serbs; arbitrarily, following anonymous reports by Albanian, KFOR arrested 35 Serbs and 3 Albanians;

- Over 50,000 houses have been registered as burned in the territory of the Province, 12 000 cars have been stolen, more than 70 medieval Serbian monasteries and cultural monuments of exceptional historic value have been destroyed or burned;

- The blockades of the following villages have been registered: Gadnje, Orahovac, Velika Hoca, Koretin, the villages in the vicinity of Gnjilane, Priluzje, Gornja Srbica (1).

I(1) See Annex - Overview of Terrorist and Other Acts of Violence

IV POLICY OF DOUBLE STANDARDS AND FAIT ACCOMPLI

1. Usurpation: UNMIK and KFOR do not take measures as required by Security Council resolution 1244 (1999) to prevent lawlessness and maintain public order and peace. Indirectly, and often even directly, individual members and segments of KFOR and UNMIK offer support to such conduct by Albanian terrorists and extremists.

According to available information, a UN civil police, John A. Henderson, and his fellow policemen, toured Serbian flats in Pristina, encouraging their owners to leave. In doing so, he gave them the name and address of Smaili Ekrem, an Albanian lawyer, to provide them "legal aid".

Construction of a US military base near Urosevac, without the authorization of the competent authorities of the FR of Yugoslavia, is the most serious form of usurpation of public land and the provisions of Security Council resolution 1244 (1999) concerning the sovereignty and territorial integrity of the FR of Yugoslavia.

All illegal changes of ownership, usurpation of private or public property in Kosovo and Metohija represent a gross violation of the provisions and the substance of Security Council resolution 1244 (1999) and can have no legal effect.

The Government of the FR of Yugoslavia demands that all illegally possessed private and public property, as well as public facilities (State, socially-owned and public institutions, facilities of the Electric Power Capacities of Serbia, PTT, mines (Trepca) in which foreign capital has been invested, as well as many factories, commercial businesses, petrol stations, etc.) be restored to their

previous state without delay (*restitutio in integrum*). In particular, it insists that Regulation No. 1999/10 of 13 October 1999, encouraging further departure of Serbs and other non-Albanians from Kosovo and Metohija, be declared legally null and void.

2. Discrimination: KFOR and UNMIK encourage and countenance discrimination against Serbs in employment. Most often the ratio of 9 to 1 in favour of Albanian employees is applied, thus arbitrarily determining the demographic structure of Kosovo and Metohija, artificially increasing the number of Albanians and deliberately reducing the numbers of Serbs and other non-Albanians and grossly violating the democratic principle of equality of all citizens irrespective of their nationality or ethnicity or religion. This is particularly true of management positions whereby the Serbs and other non-Albanians are prevented from being re-instated to positions forcibly usurped by the Albanians. As a result, the livelihoods of great many Serbs and Montenegrins (20,000 in Pristina alone) working in public institutions have been directly threatened whereby they are forced to leave.

3. A multi-ethnic, multi-religious and multi-cultural character of the Province: The Government of the FR of Yugoslavia seeks guarantees of a safe and free return for all expelled Serbs, Montenegrins, Roma, Muslims, Turks, Gorani, Croats and Egyptians, as well as full observance of the sacrosanct rights to private property, employment, health protection and, above all, the right to life as provided to Albanian refugees. It insists that KFOR and UNMIK ensure the functioning of all public services, the unified electric power system, PTT, health services, the judiciary, etc. within the relevant systems of the Republic of Serbia and the FR of Yugoslavia, ensure a safe return of all employees expelled by force from the positions, create normal conditions for their work, including their protection on their way to and from work.

4. The alleged transformation of the terrorist so called "KLA" is a drastic example of double standards and the policy of *fait accompli*, aimed at violating in a most flagrant way Security Council resolution 1244 (1999), the Ahtisaari/Chernomyrdin document and the Military-Technical Agreement. The Agreement on that between the representatives of the United Nations and the terrorist leader was concluded without consultation and approval and prior notification and represents a blow to the reputation and role of the Security Council and the encouragement of separatism and terrorism with unforeseeable consequences.

The Yugoslav Government recalls its request to the Security Council of 22 September 1999 to have that so-called Agreement cancelled.

5. An obvious example of the policy of double standards is also the forcible dismantling of Serbian roadblocks set up exclusively to protect Serbian houses and settlements, as KFOR and UNMIK fail to do so notwithstanding their obligations. At the same time, they continue to tolerate the Albanian siege of Orahovac, lasting for several months now, without any indications that something will be done in that direction soon even though it is directly related to the prevention of the regular deployment of KFOR troops. Although Security Council resolution 1244 (1999) guarantees free movement of peace-keepers and the violation of this provision implies possible use of force, KFOR and UNMIK have done nothing to lift the siege of Orahovac.

V. DESTRUCTION OF THE UNIFIED CONSTITUTIONAL AND LEGAL SYSTEM OF THE FR OF YUGOSLAVIA

1. The economic system: A passive attitude of UNMIK with regard to further maintenance of the tight regime of economic restrictions imposed on the FR of Yugoslavia (Republic of Serbia) while allowing the establishment of a closed system of reconstruction and economic recovery for Kosovo and Metohija, separated from the Republic of Serbia and the FR of Yugoslavia, is in flagrant violation of the unified constitutional, legal, economic, financial, monetary, telecommunication, information, transport and other systems in the FR of Yugoslavia and the Republic of Serbia. The stabilization of the overall situation is thus rendered even more difficult. Directly profiting from this situation are Albanian separatists and terrorists alone who, in an atmosphere of security, economic and other confusion, seek to achieve ethnic cleansing of the Serbs and other non-Albanians and to separate the Province from the FR of Yugoslavia and the Republic of Serbia through the policy of *fait accompli*.

2. Monetary system: Security Council resolution 1244 (1999) does not provide a basis for any solutions leading to the violation of the sovereign rights of the FR of Yugoslavia in the monetary field. The dinar has been and will remain the sole currency valid on all territory of the FR of Yugoslavia, the Province included.

However, by its decisions, UNMIK have committed a series of violations of the sovereignty of the FR of Yugoslavia in the monetary sphere by destroying the unified monetary system and the payments regime of the FR of Yugoslavia wherefore the FR of Yugoslavia protested to the Security Council (letter of 7 September 1999, addressed to the President of the Security Council and to the Secretary-General, S/1999/953). Namely:

(a) By his regulation No. 1999/1 of 25 July 1999, the Special Representative has transferred, without authority, the legislative and executive power on a part of the territory of the Republic of Serbia and the FR of Yugoslavia, i.e. in Kosovo and Metohija, on to UNMIK, including disposal of both movable and immovable property, such as monetary funds, bank accounts or other types of property registered to the name of the FR of Yugoslavia, the Republic of Serbia or any body thereof operating from the territory of Kosovo and Metohija.

Thereby, the Special Representative violates the inviolability of the sacrosanct right of property as one of the basic legal postulates of contemporary civilization. This form of neo-colonial pillage is unprecedented in the practice of peace-keeping operations of the United Nations.

(b) Regulation No. 1999/4 ruptures the unified monetary area of the FR of Yugoslavia.

To apply the solutions mentioned in the above regulations on only one part of the Yugoslav territory is unconstitutional and illegal, considering that Article 13 of the Constitution defines the FR of Yugoslavia as a unified area having a single market.

The Government of the FR of Yugoslavia demands that the Security Council, i.e. the Secretary-General, under whose authority acts the Special Representative, revoke the said regulations as in direct contravention of Security Council resolution 1244 (1999), the Constitution and other laws in force in the FR of Yugoslavia.

3. Media: Contrary to the provision of Security Council resolution 1244 (1999) guaranteeing the territorial integrity of the FR of Yugoslavia, UNMIK has unnaturally cut off and closed the media space of the Province. Due to the policy of double standards, the Serbian population has been deprived of programmes in the mother tongue, the re-introduction of which is very slow and is being done with many strings attached. Accordingly, despite the presence of international forces and often on their orders, the non-Albanian population, primarily Serbs, is denied the right to the free media, whereas the Albanian population is given maximum assistance. Such behaviour is a case of drastic ethnic discrimination and, by extension, a violation of basic human rights and fundamental freedoms.

UNMIK and the OSCE are under the obligation to render all necessary assistance to the competent authorities of the Republic of Serbia in improving the current situation with no ultimatums and diktat, which is the basis of establishing an open and democratic media space and an incentive for the development of a democratic civil society.

VII. CONCLUSIONS

It is evident that the alarming development of the security and overall situation in Kosovo and Metohija since KFOR and UNMIK deployment, characterized by mass terror against the Serbian and other non-Albanian population which resulted in the killing of 447 Serbs and other non-Albanians, abduction of 648 and the expulsion of over 330 000 of Serbs, Montenegrins, Muslim, Roma, Turks, Gorani, Croats and Egyptian and other non-Albanians, i.e. a massive ethnic cleansing has been brought about directly by an irresponsible and highly indolent attitude of KFOR and UNMIK, in particular the Special Representative towards their responsibilities under Security Council resolution 1244 (1999).

Proceeding from the fact that it has fulfilled all its obligations stemming from resolution 1244 (1999) and the related documents in full and timely, the Government of the FR of Yugoslavia

demands that all other factors as well, primarily UNMIK and KFOR, strictly abide by their obligations in full and without delay. That is the key precondition for meeting the main objectives and tasks of the international presence in Kosovo and Metohija, as clearly set out in resolution 1244 (1999). In this respect and taking into account the territorial integrity of the FR of Yugoslavia, special attention is devoted to ensuring a safe environment for all the population of Kosovo and Metohija, to creating conditions for a safe and unimpeded return of all displaced persons and refugees, to preserving the multi-ethnic, multi-religious and multi-cultural character of the Province and to creating the conditions for a political process aimed at the establishment of autonomy which would guarantee full equality to citizens and all ethnic communities and groups.

Accordingly, the Government of the FR of Yugoslavia will not recognize the decisions of KFOR and UNMIK that are not in accordance with Security Council resolution 1244 (1999) or represent an attempt to diminish, i.e. to threaten the sovereignty and territorial integrity of the country and of the principle of full equality for all citizens in Kosovo and Metohija nor will they have any legal effect for it.

The FR of Yugoslavia, as a sovereign Member State of the United Nations, which has voluntarily accepted an international force under UN auspices on its territory, insists that the Security Council ensures full respect for its sovereignty and territorial integrity, in accordance with the Charter of the United Nations and Security Council resolution 1244 (1999) and the related documents.

The requests it has made in this regard to the Security Council and the Secretary-General, as well as to KFOR and UNMIK, are legitimate, legal and just. The Government of the FR of Yugoslavia expects that the Security Council will finally take measures to which it is obligated under Security Council resolution 1244 (1999) and the position of the most responsible organ for peace and security and that it will secure a consistent implementation of the mandate of UNMIK and KFOR.

The Yugoslav Government insists that all regulations and other decisions in violation of the territorial integrity and sovereignty of the FR of Yugoslavia be immediately revoked and that all illegally taken State, public, socially-owned and private property be returned to legitimate owners.

One of the most pressing issues is also the enabling of the return of members of the Yugoslav Army and the Serbian Ministry of the Interior to Kosovo and Metohija, in accordance with paragraph 4 of Security Council resolution 1244 (1999), items 6 and 10 of Annex II of the resolution and paragraph 4 of the Military Technical Agreement. The Government of the FR of Yugoslavia demands once again that the Security Council ensure without delay the fulfilment of this obligation in the interest of calming the security situation in the Province and preventing the mass exodus of the remaining Serbian non-Albanian populations from the Province.

The Government of the FR of Yugoslavia also demands:

- that the regulation on "the transformation" of so-called "KLA" be cancelled and that it be proceeded to the full and unconditional disarmament of the "KLA", as well as the disbandment of its structures and that its leaders responsible for mass crimes and the systematic ethnic cleansing of Serbs and other non-Albanians, such as Hashim Thaci and Agim Cheku and others, be brought to justice.

- that all foreign nationals who entered the territory of the FR of Yugoslavia illegally be expelled;

- that free and safe return of all Serbs, Montenegrins, Muslim, Roma, Gorani, Turks, Croats and Egyptians and all other citizens expelled during the campaign of ethnic cleansing following the arrival of UNMIK and KFOR in the Province be guaranteed;

- that free and unimpeded access of all humanitarian convoys be ensured;

- that a comprehensive Agreement between the FR of Yugoslavia and the United Nations be signed as soon as possible on the regulation of the status of the international presences under the auspices of the United Nations in Kosovo and Metohija and of other relevant issues;

- that the Security Council establish without delay a Committee on monitoring and supervising the implementation of Security Council resolution 1244 (1999) and the relevant documents.

The Yugoslav Government recalls that it has addressed a request to the Secretary-General that a delegation of the Security Council visit Kosovo and Metohija and acquaint itself directly with the real situation. Belgrade, 3 November 1999

O V E R V I E W

of terrorist and other acts of violence in the Province of Kosovo and Metohija from 12 June to 30 October 1999, according to available and accessible information provided by the Centre for Peace and Tolerance in Pristina

1. Number of kidnapped and missing persons in Kosovo and Metohija: 648
2. Number of persons killed in Kosovo and Metohija: 447 (of whom 22 were found with their throats slit, 84 massacred and 5 incinerated)
3. Number of arbitrarily arrested persons by KFOR: 38
4. Number of wounded persons in Kosovo and Metohija: 216
5. Reported cases of physical assaults, harassment of persons and infliction of heavy injuries: 321
6. Registered cases of threatening: 340
7. Registered number of dwellings broken into, looted and forcibly taken occupancy of: 757 in Pristina, over 200 in Kosovska Mitrovica, 153 in Gnjilane, 124 in Orahovac
8. Ethnic cleansing:
  - A series of towns have been ethnically cleansed of Serbs. According to available UNHCR data from September 1999, around 220,000 mostly Serbs and Montenegrins have been expelled from Kosovo and Metohija. According to most recent information, over 330,000 non-Albanians, 250,000 of them Serbs, have been expelled from Kosovo and Metohija.
9. Registered number of homes burned down: in the entire territory of Kosovo and Metohija, around 50,000 houses have been burned down.
10. Registered number of stolen vehicles: over 12,000
11. Destruction of church property and cultural monuments:

About 70 churches, monasteries and other religious buildings and cultural monuments have been burned down or damaged, including the Church of Notre Dame at Dolac, Monastery of St. Mark at Korisa from 1467, Monastery of St. Kozma and Damjan at Zociste from the XIV century, Church at Kijevo from the XIV century, Monastery of Holy Trinity from the XIV century near Musutiste, Monastery of Devic built in 1440, Church of St. Paraskeva at Drenik from the XVI century, Church of St. Demetrius near Pec, Orthodox Churches at Grmovo near Vitina, at Zegra near Gnjilane, the Church of Notre Dame at Musutiste from 1315, Church of St. Elias at Bistrazin, Church of Holy Apostles Peter and Paul at Suva Reka, Monastery of St. Uros at Nerodimlje, Monastery of Holy Archangel Gabriel at Binac from the XIV century, Church of Holy Mary from the XIV century at Belo Polje, Church of St. John the Baptist at Pecka Banja, Churches at Naklo, Vucitrm, Petrovac, Urosevac, Podgorce, Djurakovac, Krusevo, Osojane, Samodreza, Dresni near Klina, Rekovac, Petric, Monastery Dinac near Vitina, the Cathedral Church of Holy Trinity in Djakovica.

Religious shrines are being attacked, vandalized, demolished and burned. The clergy is being expelled. As all these churches and monasteries were being destroyed, they were also looted.

Many cultural monuments, including the statues of the stalwarts of Serbian and Montenegrin literatures Vuk Karadzic and Petar Petrovic Njegos in downtown Pristina, have been demolished.

12. Forcible and illegal taking over of public institutions: Pristina, Prizren, Dragas, Podujevo, Lipljan, Strpci, Kosovska Mitrovica, Kosovo Polje (with the assistance of KFOR), and Djakovica (with the assistance of KFOR)

The forcible and illegal take-over of public companies and institutions have left over 20,000 Serbs and Montenegrins employed in them without jobs, who were exclusively replaced by Albanians, mostly unqualified for the same jobs.

13. Registered armed attacks on villages: Slovinj, Maticane, Orahovac, Konjuh, Berivojce, Gornja Brnjica, villages around Kosovska Kamenica, Grncar, Magila, Ajvalija, all villages in the Istok-Klina area, Gorazdevac near Pec, Svinjare, Klokot, Novo Brdo, Zjum, Donja and Gornja Gusterica, Susica, Badavac, Bresje, Vrbovac, Vitina, Cernice (the municipality of Gnjilane), Dobrusa, Veliko Ropotovo (the municipality of Kosovska Kamenica), Partes (the municipality of Gnjilane), Pasjane (the municipality of Gnjilane), Ljestar, Budriga, Dobrotin (the municipality of Lipljan), Gmcar, Binac, Ranilug, Silovo, Odovce, Rajanovce, Bosce, Caglavica.

14. Registered blockades of villages: Gadnje, Orahovac and Velika Hoca (residents live like in a "ghetto") Koretin, villages around Gnjilane, Priluzje, Gornja Srbica.

15. Armed threats against villages and daily terror against non-Albanians: Ugljare, Srpski Babus, Stimlje, Novo Selo, Bresje, the area of Kosovo Polje, Milosevo (against which an armed attack was carried out), the village of Zebnice (dramatic humanitarian situation), Letinice (the village in which exclusively Croats - Catholics live), Drenovac (the massacre of 50 Serbs), the village of Cernice (a series of incidents in which members of the American KFOR contingent harassed Serbs)

16. Looted Serbian villages from which the residents have been forced out: Muzicani, Slivovo, Orlovic, Dragas, the Kosovo Polje area, Sofalija, Livadice, Mirovac, Sirinicka Zupa, Medregovac, Grace, Zociste, Sofalije, Dragoljevac.

17. Serbian settlements set on fire: Istok, Klina, Donja Lapastica, Obrandza, Velika Reka, Perane, Lause, villages around Podujevo, Grace, Donja Dubica, Zeciste, Orahovac, Naklo, Vitomirice, Belo Polje, Kojlovica, Alos-Toplicane, Krajiste, Rudnik, Donji Strmac, Goles (the municipality of Lipljan), Orlovic (the municipality of Pristina), Kpimej and Lausa (the municipality of Podujevo), Muzicane (all Serbian houses have been burned down), Zaimovo, Denovac, Lesjane.

18. Towns and settlements ethnically cleansed of Serbs and other non-Albanians: Prizren, Djakovica, Pec, Srbica, Podujevo, Vucitrn, Glogovac, as well as villages of the municipality of Istok: Dzakovo, Osojane, Tucepom, Kos, Zac, Belica, Kmjine, Maticane, Kacanik, Stimlje, Kmetovacka Vrbica, the area of Urosevac, Slivovo, Nedakovac, Nevoljane, Vrpica, Ljestar, Zegra (the municipality of Gnjilane), Zitnje (the municipality of Vitina).

The ethnic cleansing is being finalized in Pristina, Gnjilane, Urosevac, Kosovska Mitrovica, Lipljan and Kosovo Polje from which 80% of Serbs have been driven out (homes have been burned down and looted, property is being confiscated from business and shop owners), as well as in the villages of Toplicane, Rujice, Magure, Slovinj, Staro Gracko.

19. Registered number of illegal entries by foreigners into the FRY territory (Kosovo and Metohija), without appropriate documents (visa and reported stay to the competent authorities): 316

20. Registered number of criminal acts of illicit trade and possession of goods without appropriate documents: 81

21. Registered number of cases of the violation of the Ground Safety Zone by KFOR: 97

Almost all non-Albanians have been expelled from Pristina suburbs of Ulpijana, Suncani Breg, Dardanija and Univerzitetesko naselje. The remaining non-Albanian residents are being terrorized and

pressured into leaving Kosovo and Metohija on a daily basis. Violence against non-Albanians is being carried out daily; homes are being stoned and attacked with hand grenades, and shops, companies and public buildings are being looted.

PRIVATE AND CONFIDENTIAL !

TO HAND OVER !

ICDSM -Dutch Section
N.J.N. ten Doesschate
Sloterkade 20
1058 HE Amsterdam

-Mr. O-Gon Kwon,
Judge ICTY

-Mr. Richard May,
Judge ICTY

-Mr. Patrick Robinson
Judge ICTY

-Mr. Theodor Meron
President ICTY

-Mr. Hans Holthuis
Registrar ICTY

Churchillplein 1
2517 GW Den Haag

ref.: notification ICTY Black Book first edition

29 October 2003

Dear Sir,

For your information I send you herewith an inspection copy of the first edition of our ICTY Black Book, as it has been issued at Carla del Ponte's lecture on October 2, 2003 in Nieuwspoort the Hague and is distributed now on a large scale over the media, the press and politicians.

This ICTY Black Book will be systematically extended in the near future.

Its final destination will be all prominent human rights bodies of the world.

Sincerely yours,

N.J.N. ten Doesschate

28-10-2003

Er moet een keuzemoment worden dat het Europese Hof voor de Rechten van de Mens al eens (toen?) geoordeeld heeft dat het ICTY onafhankelijk zou zijn, omdat het Statuut een onafhankelijk oordeel geeft.

DAAROM is het goed alle hiebich op het functioneren, en nu al een, ook op het ECHR en Human Rights Committee (IVPR-
orgaan) te richten! Zodat zij met hun regeringen:
we hebben het met geweld!

Gon en Cor Steinvoort
Huisakkers 2
7345 CN Wenum Wiesel

11 mei 2003

Beste Nico,

Eerst even ophelderen over het telefoongesprek van Cor. Hij was wat verbouwereerd toen hij het antwoordapparaat hoorde en vergat hij zijn naam te noemen. Wij zijn nog steeds niet aan het telefoneren gewend, zo vreemd dat je iemand niet ziet.

We danken je heel hartelijk voor je brief met vele bijlagen. We zijn er erg blij mee. Het klinkt waarschijnlijk onnozel, dat je blij bent met slechte berichten. Maar het heeft geen zin om "de kop in het zand" steken, daardoor verandert er niets en kun je ook niet strijden, en dat is juist dat, wat altijd weer nodig is. De gevangene die zeer geïnteresseerd is in de zaak Milosevic, zal van de slechte berichten ook niet achterover vallen, hij is in bijna zestien jaar gevangenschap gewend aan tegenslagen, vooral in de laatste tijd. Hij vraagt altijd naar hem. Op 1 mei, heeft hij ons even gebeld om een 1 mei-vuist door de telefoon te sturen en hij vroeg dan ook meteen hebben jullie gehoord, dat Milosevic weer van een moord beschuldigd wordt. Je ziet dus, dat je informatie zeker zeer welkom is. We lezen het eerst zelf en dan gaat zondag alles naar hem toe.

We sturen een klein biljetje mee voor de onkosten, we weten, dat al dat afdrucken een hoop geld kost, omdat we zelf ook nog wel eens wat afdrucken voor andere mensen.

We hebben Henk inderdaad gesproken en naar het archief gevraagd, het enige wat hij erover kwijt wilde was, "daar staat het", wijzende naar de plaats waar het altijd stond. Mogelijk kunnen we later daar nog eens over praten, het is misschien nog wat te vroeg. Wat betreft mails aan het adres van Henk, komt er geen reactie. Wij hadden ook al snel een mail gestuurd zonder antwoord te krijgen.

Als je nog nieuwe informatie krijgt over Milosevic, dan kun je het ook via e-mail aan ons sturen, dan hoef je niet alles af te drukken, dan drukken wij het af.

Nogmaals hartelijk dank en onze hartelijke groeten, groet vooral ook je vrouw van ons.

Gon en Cor Steinvoort.

e-mail: psteinvoort@hotmail.com
telefoon 055 3121927

Advocatenkantoor Steijnen & Olof
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
tel. 030-6956867
fax 030-6957830
e-mail: sagitar@hetnet.nl

Fam. Steinvoort
Huisakkers 2
7345 CN Wenum Wiesel

6 mei 2003

beste Gon en Cor,

Natuurlijk heb ik jullie verzoek om op de hoogte gehouden te worden over de zaak-Milosevic altijd in mijn achterhoofd gehouden.

Maar helaas - en dit ook tot mijn schande - moet ik vaststellen dat het er nooit daadwerkelijk van gekomen is om die belofte in te lossen.

Daar was een dubbele reden voor, die ik niet als excuus voor mijn nalatigheid wil aanvoeren, maar wel ter verduidelijking hier wil geven.

De belangrijkste reden was dat het bepaald niet goed ging met de gezondheid en andere omstandigheden betreffende Milosevic en al evenmin met het Internationale steuncomité: het International Committee for the Defence of Slobodan Milosevic (ICDSM)

Omdat ik weet dat jullie de informatie over het proces-Milosevic willen doorgeven aan voormalige DDR-gevangenen, voelde ik me als het ware verlamd om dit slechte nieuws door te geven. Enige tijd zag het er zelfs met de gezondheid van Milosevic zo slecht uit dat zelfs voor zijn leven gevreesd werd (hart- en bloeddrukproblemen). De tribunaal-autoriteiten ondernamen daartegen dermate weinig medische actie dat de verdenking groeide dat ze zich eigenlijk op deze manier van hem wilden ontdoen. Er is toen overal hard aan de bel getrokken door het ICDSM, en dit heeft wel geleid tot wat extra medische actie van het Tribunaal, maar fundamenteel veranderd is er eigenlijk niets.

Nog steeds wordt Milosevic gedwongen lange dagen te maken in een uitputtend proces, zonder voldoende faciliteiten voor zijn verdediging, zonder voldoende rust, etc. En nog steeds is de inschatting dat hij - medisch gezien - een soort tijdbom in zich kan dragen, in de vorm van een ernstige hartaanval of en

Advocatenkantoor Steijnen & Olof
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
tel. 030-6956867
fax 030-6957830
e-mail: sagitar@hetnet.nl

Fam. Steinvoort
Huisakkers 2
7345 CN Wenum Wiesel

6 mei 2003

beste Gon en Cor,

Natuurlijk heb ik jullie verzoek om op de hoogte gehouden te worden over de zaak-Milosevic altijd in mijn achterhoofd gehouden.

Maar helaas - en dit ook tot mijn schande - moet ik vaststellen dat het er nooit daadwerkelijk van gekomen is om die belofte in te lossen.

Daar was een dubbele reden voor, die ik niet als excuus voor mijn nalatigheid wil aanvoeren, maar wel ter verduidelijking hier wil geven.

De belangrijkste reden was dat het bepaald niet goed ging met de gezondheid en andere omstandigheden betreffende Milosevic en al evenmin met het Internationale steuncomité: het International Committee for the Defence of Slobodan Milosevic (ICDSM)

Omdat ik weet dat jullie de informatie over het proces-Milosevic willen doorgeven aan voormalige DDR-gevangenen, voelde ik me als het ware verlamd om dit slechte nieuws door te geven. Enige tijd zag het er zelfs met de gezondheid van Milosevic zo slecht uit dat zelfs voor zijn leven gevreesd werd (hart- en bloeddrukproblemen). De tribunaal-autoriteiten ondernamen daartegen dermate weinig medische aktie dat de verdenking groeide dat ze zich eigenlijk op deze manier van hem wilden ontdoen. Er is toen overal hard aan de bel getrokken door het ICDSM, en dit heeft wel geleid tot wat extra medische aktie van het Tribunaal, maar fundamenteel veranderd is er eigenlijk niets.

Nog steeds wordt Milosevic gedwongen lange dagen te maken in een uitputtend proces, zonder voldoende faciliteiten voor zijn verdediging, zonder voldoende rust, etc. En nog steeds is de inschatting dat hij - medisch gezien - een soort tijdbom in zich kan dragen, in de vorm van een ernstige hartaanval of en

beroerte. Zelf wil hij daarvan niet weten: hij blijft roken als een ketter en weigert ook maar enig appèl te doen op zijn rechters voor meer of betere medische zorg. Want zo'n beroep/verzoek ziet hij als een vorm van erkenning van de macht van het tribunaal, en dat verdomt hij te enen male.

Maar niet alleen over de gezondheid van Milosevic valt weinig goeds te melden momenteel - hij ziet er ook erg slecht uit -, ook in zijn achterban is de situatie zonder meer desastreus. In Joegoslavië is, na de moord op Djindjic, een ware heksenjacht losgebroken en zijn duizenden mensen opgepakt en gevangen gezet. Ook een aantal cruciale mensen van de organisatie SLOBODA, die zijn verdediging in Joegoslavië van dag tot dag organiseren en die van dag tot dag zorgen voor de informatie die hij nodig heeft, in antwoord op de getuigenissen tegen hem, zijn opgepakt en zonder vorm van proces, of zelfs duidelijk beschuldigingen, vastgezet. Een aantal is inmiddels weer vrij, maar de belangrijkste mensen zitten nog steeds vast. De anderen zetten zo goed en zo kwaad als dit kan hun hulp vanuit Belgrado aan zijn verdediging voor het Tribunaal voort. Een paar mensen doen zo werk voor velen ! Maar extra gehandicapt in zijn toch al zeer bemoeilijkte verdediging is hij hierdoor zeker.

Dan wordt inmiddels ook nog zijn vrouw bedreigd met arrestatie in Joegoslavië. Zij kan hem momenteel hier in Nederland niet bezoeken. En bovendien is hijzelf in Joegoslavië ook nog aangeklaagd voor een nieuw misdrijf, de moord op Stambolic.

Milosevic is ervan overtuigd dat dit laatste allemaal (mede) uit de koker van het tribunaal komt, omdat ze hem kapot willen maken. Dit omdat ze hem in het proces niet klein kunnen krijgen, integendeel !

Hij is dan ook onverminderd strijdbaar, maar het is aan hem te zien dat dit alles aan hem vreet.

Tenslotte is er ook nog de tegenslag dat het ICDSM, het internationale steuncomité voor Milosevic, aan interne tegenstellingen vrijwel ten gronde is gegaan. Dat wil zeggen dat althans de belangrijkste figuren hieruit, na eerst vechtend over straat te zijn gerold, hier nu definitief uit de running zijn. Ook het ICDSM is daarmee in elk geval ernstig verzwakt.

Ikzelf heb momenteel geen toegang tot Milosevic, het tribunaal heeft bij de Ned. Orde van Advocaten een klacht tegen mij ingediend en laat mij momenteel niet tot hem toe. In die zaak heb ik onlangs nog de Raad van Discipline gewraakt. Wel heb ik mij zeer ingespannen de afgelopen tijden binnen het ICDSM om zijn gezondheidstoestand ruchtbaarheid te geven en de campagne van eisen, naar talloze instanties over de wereld, om iets aan zijn medische toestand te doen, mede vorm gegeven.

Omdat alles met betrekking tot Milosevic nu niet bepaald motiverend verliep, kwam ik er maar niet toe om dit, via jullie, ook nog eens aan andere gevangenen kenbaar te laten maken. Ik voelde dat bepaald niet als motiverend.

Je kunt je natuurlijk afvragen: waar bemoeit hij zich mee, maar zo voelde ik dat nu eenmaal.

Maar misschien had ik me meer moeten laten leiden door het voorbeeld van Milosevic zelf. De tegenslag op tegenslag die hij krijgt te verwerken, breken hem niet. Integendeel, hij gaat maar door, dag in dag uit, maand in maand uit. Maar ik heb niettemin het onbehaaglijke gevoel dat hij het, qua gezondheid, op zeker moment eraan zal bezwijken: de last op zijn schouder, de werkdruk, zijn gezondheid, het isolement van zijn gezin, alle aanklachten en beschuldigingen tegen hem, de slagen toegebracht aan zijn thuis-comité Sloboda en de decimering van het ICDSM, dat dit alles hem op een bepaald teveel zal worden.

Maar Milosevic zit met zijn gedachten al bij de volgende ronde die binnenkort aanbreekt in zijn proces. Namelijk dat de tijd van Del Ponte voorbij is, en dat HIJ mag beginnen met ZIJN getuigen te laten horen. Evenveel tijd als Del Ponte daarvoor heeft gehad. Ik hoop toch zo dat hij dat, qua gezondheid en uithoudingsvermogen, nog aan kan. Want spirit heeft hij daarvoor in elk geval nog genoeg !

De tweede reden dat ik er maar niet aan toe kwam om mijn belofte aan jullie in te lossen, was de (dreigende) oorlog tegen Irak. Ik heb me daar zeer druk mee bezig gehouden, als mede-organisator van de akties en demonstraties in het Platform tegen de Nieuwe Oorlog en met het voeren/ondersteunen van processen in Nederland en België tegen vormen van steun aan die oorlog namens mensen in Irak.

Maar goed, dit alles vormt geen excuus!
Ik stuur hierbij een selectie van wat ICDSM-documenten van en over Milosevic ter verdere kennisname.

Wat betreft het archief van Alie, jullie weten dat ik de vraag wat daarmee zou gaan gebeuren al per e-mail aan Henk heb doorgegeven, toen hij nog in Portugal zat. Ik meen gehoord te hebben dat hij inmiddels weer in Nederland is, maar wellicht hebben jullie alweer persoonlijk contact met hem gehad.

In elk geval mijn hartelijke groeten !

Nico Steijnen

15.12.02

Hallo Nico,

we hebben elkaar ontmoet op de begrafenis van Alie van Luttikhuizen.
We hebben wat met elkaar gepraat en we vroegen of je, als er iets was over de zaak
Milosevic, ons dat wilde sturen.

Wij hebben ook nog even gesproken over het archief van Alie. We zouden graag willen
weten wat daar mee gebeurt of gebeurd is. Ze had een geweldige verzameling
documentatiemateriaal, dat ook voor ons zeer interessant is. Weet jij daar iets van?

We gaven je ons adres, maar wat misschien makkelijker is, is ons mailadres. Als we het jouwe
ook mogen weten kan ik ook interessant materiaal uit het buitenland zo aan je doorgeven.

We groeten jou en vooral ook je vrouw heel hartelijk en wensen een succesvol 2003.

Gon en Cor Steinvoot
Huisakkers 2
7345 CN Wenum Wiesel

mailadres: psteinvoort@hotmail.com

telefoon 055 3121927

A handwritten signature in cursive script that reads "Gon Steinvoot," with a small horizontal line underneath the name.

11-12-2002

~~Danhon~~^{MESIC} - en Milosevic zaak
De de "Communitas" in de Kerenskiel
week:

In its General Comment no 3 (13) (1981) on
art. 2, the Committee stated:

"The Committee considers it necessary to
draw the attention of States to the
fact that the obligation under the
Convention is not confined to respect the
human rights, but that States parties have also
undertaken to ensure the enjoyment of these rights
to all individuals under their jurisdiction. This
aspect calls for specific activities by the
States parties to enable individuals to enjoy their
rights."

Voor Danhon betrekht dit dat, natuurljk ook non
personen die niet onder de jurisdictie van de Staat vallen,
een plecht te bindt om niet te overhandigen.

Voor Milosevic betrekht dit, als je er want gevestigd
de Staat over jurisdictie heeft, heb je het belang
en e.c.a. wettig te stellen.

10-12-2002

STUK HART OPZOEKEN

I.V.M. DATUM ONAFHANKELIJK-
HEID KROATIË. Dit in relatie

TOT DE BEGINDATUM VAN DE

KROATIË-HANKECHT INZAKE

Milosevic

Milosevic 20 sept 2002

Merely by his appearance before
President as "appointed legal adviser"
but chief de compliance or de bench low level
European staff

van holst en steijnen

From: van holst en steijnen <n.h.van.holst@freeler.nl>
To: <ssicc@planet.nl>
Cc: <despot@wishmail.net>
Sent: woensdag 21 augustus 2002 17:17
Subject: Servie

Beste Ineke,

Fijn om zo'n uitgebreide reactie van je te krijgen ! Ik hoop dat je het hoofd boven water kunt houden, de periode na de eerste schok is vaak nog moeilijker te dragen.

Natuurlijk stel ook ik een blijvende samenwerking met jou op hoge prijs.

Wat ik zo graag zou doen, is de illegale mensenjacht op Serviërs door de NAVO in Bosnië aan de kaak stellen als een misdrijf tegen de menselijkheid. Door een klacht in te dienen tegen de rechters van het ICTY bij het Internationale Strafhof. Die illegale mensenjacht gebeurt immers op instigatie van het marionetten-tribunaal in Den Haag. Dat heeft daarvoor zelfs een verdrag met de VS afgesloten. Ik spreek hier van misdadige mensenjacht, omdat niets, maar dan ook niets in int. regelingen of zelfs in de zelfgemaakte reglementen van het zogenaamde tribunaal het tribunaal het recht geeft om, in zijn opdracht, zomaar mensen van de straat te laten plukken. Intgerndeel, ook de tribunaal-reglementen zelf staan haaks op zulke actie door het tribunaal.

Als je dan ook ooit mensen zou kunnen vinden (nabestaanden, slachtoffers in Scheveningse gevangenschap) die mij tot zo'n stap zouden kunnen machtigen, dan zou me dat zeer deugd doen.

Geen negatievere pers voor de rechters van het marionetten-tribunaal dan een aanklacht tegen hen persoonlijk bij het Internationale Strafhof wegens het begaan van misdrijven tegen de menselijkheid !

Hoeveel doden hebben deze 'rechters' zo al niet op hun geweten ?

Misschien is er iets te bereiken via een bericht naar de diaspora. Eén iemand die daar het slachtoffer van is geworden, direct of indirect (familie, nabestaanden) die mee wil werken, is al voldoende !

vierendelijke groeten,

Nico S.

Militairen aangeklaagd voor moord Thoenes

7-11-2002
JAKARTA - Twee Indonesische militairen zijn gisteren bij de Verenigde Naties aangeklaagd op verdenking van veertien in Oost-Timor gepleegde moorden. Daaronder is die op de Nederlandse journalist Sander Thoenes in Dili.

De aanklacht is ingediend door de afdeling ernstige criminaliteit van de VN. Indonesië heeft steeds gezegd te weinig bewijzen te hebben om iemand aan te klagen.

De militairen, majoor Jacob Sarsa en luitenant Camilo dos San-

tos, maakten deel uit van bataljon 745, dat in september 1999, nadat de bevolking van Oost-Timor voor onafhankelijkheid had gekozen, aan het moorden sloeg. Thoenes, die onder meer voor *Vrij Nederland* werkte, was op 21 september het laatste slachtoffer van het bataljon, meldden de VN.

Het is onduidelijk of de twee voor de rechtbank komen. Indonesië heeft steeds geweigerd in Oost-Timor aangeklaagde militairen uit te leveren.

Advocatenkantoor Steijnen & Olof
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
tel. 030-6956867
fax 030-6957830
e-mail: n.h.van.holst@freeler.nl

2 juli 2002

betreft: ingezonden stuk inzake VS en het Strafhof

geachte redactie,

Bijgaand stuk biedt ik u aan voor de opiniepagina van uw krant.

Het is ons nu wel voldoende ingepeperd dat de Verenigde Staten geen middel onbeproefd laten om duidelijk te maken dat zij te enen male willen uitsluiten dat hun burgers onderwerp worden van jurisdictie van welk internationaal tribunaal dan ook.

Thans een drietal aspecten die tot nu toe in de commentaren onderbelicht zijn gebleven.

Allereerst is de dreiging met bevrijdingsakties van Amerikaanse burgers uit Scheveningen, neergelegd nota bene in een Amerikaanse wet, een onvoorstelbare bedreiging met agressie, en daarmee op zichzelf al een misdrijf van de zwaarste categorie naar internationaal recht.

Over terrorisme gesproken ! Hier zien we een voorbeeld van staatsterrorisme van de bovenste plank.

Wij Nederlanders kunnen niets anders doen dan voor deze dreiging met Amerikaanse terreur wijken.

Binnenkort zal ik dan ook namens een aantal inwoners van Den Haag een kort geding tegen de Nederlandse Staat entameren, indien deze geen gevolg zal geven aan een sommatie om te allen tijde te verhinderen dat het Internationale Strafhof Amerikaanse militairen zal opsluiten.

Deze Hagenaren weigeren te enen male het risico te lopen slachtoffer te worden van Amerikaans terrorisme op Haagse bodem bij mogelijke bevrijdingsakties van eventuele Amerikaanse gedetineerden van het Internationale Strafhof.

Zoals mijn moeder immers altijd al placht te zeggen: je kunt niet tegelijkertijd hebben en tegoed houden. Zo zal het duidelijk moeten zijn dat je, in het huidige tijdsgewricht, als Den Haag niet tegelijkertijd het aureool kan hebben van 'stad van het internationale recht' en dikke vriendjes blijven met de

Verenigde Staten. Zonder dat de eigen burgers het risico lopen daarbij tot Amerikaanse schietschijf te vervallen.

Een tweede punt dat de commentatoren weigeren te signaleren, is dat het nu juist de Amerikanen zijn die geen middel schuwen om volstreekte medewerking af te dwingen aan het Joegoslavie Tribunaal en rücksichtslos uitlevering eisen van iedere onderdaan van met name Servische afkomst waarop het tribunaal de hand wil leggen, of anders dreigen ze gewapenderhand te komen halen.

De tweedeling die de Amerikanen hiermee in het internationale recht forceren, schopt de grondslagen hiervan onderuit. De essentie van het internationale recht is immers, zoals van alle recht, gelijkheid en gelijke behandeling.

Het eerste dat ze nu zo langzamerhand eens in Amerika moeten doen, is het wegbeitelen van het opschrift boven het Amerikaanse Supreme Court: "Equal Justice for All". Of laat eigenlijk toch maar zitten: het was allang duidelijk dat het hier louter gaat om een commerciële slagzin. In de verkoop van het produkt VS als zogenaamde "hoeder van de gelijkheid". Het is niet het enige commerciële wanprodukt dat de VS proberen te slijten in naam van de vrije mark ideologie.

En een laatste punt dat de commentatoren liever niet wensen te zien, is het feit dat de Amerikanen kennelijk wél in het ICC een risicofactor zien voor hun eigen onderdanen, maar blijkbaar niet in het Joegoslavie Tribunaal. Dat is onhullend.

Gaat het namelijk om Bosnië - en daar hebben we het vandaag de dag over -, dan is ten aanzien van daar gepleegde misdrijven tegen het humanitaire recht immers niet het ICC bevoegd, maar het Joegoslavie Tribunaal.

De VS hoeven dus volstrekt geen angst te hebben dat 'hun jongens' in Bosnië eventueel voor het ICC zullen belanden ! Dat zal dan immers, in voorkomend geval, het Joegoslavie Tribunaal zijn.

Waarom dan toch al die V.S.-drukte over eventuele aktie van het ICC tegen mogelijke wandaden van Amerikanen in Bosnië ?

De vraag hier stellen, is hem beantwoorden.

Het kan niet anders zijn dan dat de Amerikanen geen centje angst koesteren voor het Joegoslavie Tribunaal.

Dat Tribunaal heeft formeel alle recht van de wereld om Amerikanen aan te klagen wegens misdragingen in Bosnië, of waar dan ook op het territorium van het voormalige Joegoslavië.

Maar de Amerikanen weten kennelijk zeker dat dit niet zal gebeuren.

En alleen al de uiterst kleine kans dat het ICC alsnog tot aktie zal overgaan, als het Joegoslavie Tribunaal ten aanzien van mogelijke Amerikaanse misdragingen in Bosnië doet wat er van hem verwacht wordt - namelijk niks -, is voor de VS meer dan zij kunnen verdragen.

De onverbiddelijke conclusie is: de Amerikaanse controle over het Joegoslavië Tribunaal is totaal en sluitend. Geen Amerikaan die zich daarover zorgen behoeft te maken ! En er is dan ook niemand in de VS die dat doet.

Het Joegoslavië Tribunaal is een filiaal van de regering van de Verenigde Staten op Nederlandse bodem. Maar dan zonder de normaal gesproken daarvoor vereiste diplomatieke licenties.

Voor die conclusie was al eerder overstelpend bewijs. Zoals ook verwoord door mijn cliënt Milosevic in de korte gedingen die voor hem heb gevoerd tegen de Staat der Nederlanden.

Maar omdat Milosevic het zei, weigerde men te luisteren.

Nu roepen de Amerikanen het zelf van de daken. Voor iedereen die oren heeft om te horen.

Dat is dodelijk voor het Joegoslavië Tribunaal.

Of voor het internationale recht, als hieraan voorbij gegaan blijft worden.

Tertium non datur.

Mr. N.M.P. Steijnen

advocaat van Milosevic in rechtsprocedures voor de Nederlandse rechter en voor het Europese Hof voor de rechten van de mens

The appointment of the Friends of the court by The Yugoslavia tribunal countervails Mr Milosevic's right to conduct his own defense. This is the view advocated by N.M.P. Steijnen, an attorney of Milosevic in the "legal affairs outside the tribunal". Mr M.Wladimiroff gives his reaction.

N.M.P. Steijnen, attorney in Zeist and member of the ICDSM.

The right to conduct one's own defense - "to defend himself in person" - is a minimum basic right (Art. 6 ECHR, Art. 14 ICCPR; see Art. 26 ICTY Statute). It is doubtful whether counsel can ever be imposed. The Dutch system goes a long way toward recognizing this right but does not make it absolute, as is demonstrated by the imposition of a counsel in criminal trials in the last instance. The European Court also allows the legislator to impose a counsel in some cases where the nature of the proceedings so requires. On the other hand, if the right to defend oneself has been explicitly recognized in certain kinds of proceedings - as in the trials before the ICTY - this right has to be respected in full. This principle should also apply to Milosevic, who has repeatedly emphasized that he wants to conduct his own defense.

Objective perspective

The tribunal has now appointed three amici curiae in Milosevic's case at the request of the Dutch attorney Wladimiroff. In *Advocatenblad* 2001-16 (21 September 2001) Wladimiroff explained his appointment: "It seemed to me that someone like that [amicus curiae] could also see to the defense in Milosevic's case, with the difference that Milosevic is not the client. We give the objective perspective of the defense independently of the suspect." (p. 621) It is of course a profound mystery how any defense can exist without a client. It is equally nonsensical to say that something called "the objective perspective of the defense" could exist "independently of the suspect". If it is not Wladimiroff and his co-amici who decide what the "objective perspective of the defense" is, then who is it? This goes to show that the "objective perspective of the defense" is perfectly subjective and, as a bonus, "independent of the suspect", i.e. quite impervious to what the suspect thinks about it.

Why has the ICTY decided to allow such a construction? The motivation given in the decision of appointment is that it was considered "desirable" and "important to secure a fair trial". The tribunal could thus give the impression of being properly concerned about Milosevic's "fair trial". That was of utmost importance in order to mask what happened to the right "to have adequate facilities for the preparation of his defence" (Art. 6 ECHR, Art. 14 ICCPR and Art. 21 of the ICTY Statute).

Adequate facilities

Milosevic wanted to conduct his own defense but did not waive his right to have adequate facilities for the preparation of his defence. Already during his detention in Belgrade and before his transfer to The Hague he had at his disposal an international team of attorneys, ICDSM, to assist him in the preparation of his defense. However, the administration of the tribunal has been systematic in its attempts to sabotage and prevent

Milosevic's cooperation with this team.

First, the access to Milosevic was limited as much as possible by simply refusing to respond to a request for admission. If, after repeated requests, the permission for a visit was finally granted, it was done out of magnanimity far transcending anything to which the tribunal was even remotely obliged. The length of the visit was then severely limited, confidential contact was made impossible and the exchange of documents was prohibited. One often found out that the correspondence sent to Milosevic did not reach him. Ultimately, the Canadian lawyer Chris Black was completely banned by the administration of the tribunal, because he had relayed some statements made by Milosevic to the Dutch press.

Finally the tribunal decided, without any notice and without consulting those concerned, to appoint Ramsey Clark and Livingston as Milosevic's "permanent legal advisers" with the exclusive right to function in this capacity. Clark, who is associated with the ICDSM, was incapable of crossing the ocean frequently simply due to his age, whereas Livingston is unknown to both the ICDSM and Milosevic. From the outset it was quite clear that this solution was completely unacceptable to Milosevic. With this strategem the administration of the tribunal managed to close the door definitively to the legal advisers who Milosevic had chosen for himself.

I was subjected to more or less the same treatment, but because I worked as Milosevic's lawyer in Dutch legal proceedings, my contact with the client could not be completely banned. The limited access that I was granted was subject to the explicit restriction that we could discuss only the Dutch legal proceedings and every contact was being monitored. The latter restriction was removed only after Milosevic authorized me to initiate legal proceedings in the European Court of Human Rights. Even then, the administration of the tribunal was willing to change its mind only when pressured with impeding interlocutory injunction proceedings and only after it had reminded us that the tribunal was not strictly speaking bound by this Agreement, because it was not a party to the treaty.

When the trial began, Milosevic was also in a desperately isolated position. He had only a fixed telephone line with his party rank and file in Belgrade and his two personal lawyers Tomanovic and Ognjanovic. After repeated complaints, the tribunal relaxed somewhat the contacts with the Yugoslav lawyers. This does not mean that Milosevic's enormous handicap in comparison to the powerful and extensive machinery of the Prosecution has narrowed. Milosevic tries to make the best of his preparation whatever it takes.

Outmanoeuvred

With the appointment of the amici curiae all this got camouflaged. First and foremost, the amici curiae are part of the household of the tribunal, which controls them, whereas the ICDSM advisers belong to the Milosevic camp and are beyond the tribunal's disciplinary measures. The three amici were granted all the rights which are normally afforded to the chosen lawyer, including the right to table various "motions" and make "submissions", perform cross-examination and further act "in any

other way designated counsel considers appropriate in order to secure a fair trial". The tribunal thus has a number of pseudolawyers, who countervail Milosevic's procedural strategy contingent on the illegality of the tribunal.

An example. Milosevic has repeatedly insisted that his abduction from Yugoslavia and his detention in Scheveningen were illegal and he regarded the tribunal as an illegal institution. The Trial Chamber finally asked Milosevic to set all this in writing. Immediately the amici curiae also set to work in order to express their objections to the legality, but unlike Milosevic, they called this paper explicitly a "preliminary motion". This way, they gave the tribunal the chance to regard the papers by Milosevic and by the amici curiae as a joint "preliminary motion" without any distinction, and hence as a document subject to the rules of procedure of the tribunal. This way, the tribunal could regard the subsequent review as a formal session, which could also look into the question of habeas corpus, which is not subject to any specific rule in the tribunal's basic documents. Milosevic was thus quite unaware that it was now possible for the tribunal to rule on the request of habeas corpus. He was caught unprepared and was outmanoeuvred on this point.

Munition

The statements attributed to Wladimiroff by the Trial Chamber have again caused Milosevic to take action against the amici. The discharge of Wladimiroff is not the ultimate objective, the ultimate objective is the discharge of all the amici. In spite of the recent discharge, Milosevic wants the disciplinary organs of the Dutch law society to make a ruling on Wladimiroff's conduct, which he expects will provide munition against the rest of the amici.

Endnote on the functions of Mr Steijnen

In this connection he appeared in interlocutory injunction proceedings which Milosevic had initiated against the Dutch State after his transfer to and detention in The Hague; in this connection, he was authorized by Milosevic to initiate proceedings in the ECHR together with the French attorney Vergès, the Canadian lawyer Black and others.

DE RECHTMATIGHEID VAN HET JOEGOSLAVIE TRIBUNAAL IN NADER
PERSPECTIEF EN DE ZAAK-MILOSEVIC

blijvende legitimititeitsproblemen

Het is in Nederland - immers ook nog een gastland - niet bon ton om vraagtekens te plaatsen bij de legitimititeit van het Joegoslavië Tribunaal. Toch blijven er met betrekking tot die legitimititeit grote problemen, vanuit verschillende invalshoeken, die in brede kring worden erkend.

Vandaag de dag is het Milosevic die niet moe wordt om, dag in dag uit, het politieke karakter van het Joegoslavië Tribunaal te onderstrepen.

fair trial

Maar al eerder, in 1997, kwam Olivia Q. Swaak-Goldman in het Leiden Journal of International Law met de volgende observatie:

"In recent publications a rising tide of criticism directed against the International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia (ICTY) is discernible." (1)

De kritiek die zij vervolgens signaleert heeft voornamelijk betrekking op wat zij aanduidt als 'het gebrek aan vermogen of bereidheid' om te voldoen aan 'de hoogste standaards van mensenrechten met betrekking tot een eerlijk proces'.

inbreuken op de soevereiniteit

Maar al eerder was daar, vanaf de aanvang van het tribunaal, de niet aflatende kritiek op de bruske manier van totstandkomen, in volkenrechtelijke zin.

Het Joegoslavië Tribunaal is immers door de Veiligheidsraad als het ware geparachuteerd in de volkerengemeenschap. Dwars tegen de soevereiniteit van staten in, die geen andere keus werden gelaten dan dit instituut en zijn rechtsmacht te accepteren.

Een rechtsmacht die, in laatste instantie, de eigen nationale wetgeving en jurisdictie te boven zou gaan.

En dat schopt hard aan tegen het beginsel van soevereiniteit, nog altijd basisprincipe van de internationale verhoudingen. Het Handvest van de Verenigde Naties is daar als het ware omheen gebouwd.

Want aan welke ingrijpende beperkingen - zeker vandaag de dag - het leidende beginsel van soevereiniteit in de statenpraktijk ook onderhevig is, uiteindelijk vinden deze restricties hun oorsprong allemaal in vrijwilligheid.

Dat soevereiniteit geen achterhaald begrip is, maar springlevend, bewijst nog maar eens het furieuze Amerikaanse verzet tegen het Internationale Strafhof. Dat verzet berust uiteindelijk geheel en al op het principe van de soevereiniteit. De VS weigeren niet alleen op het stuk van dit Internationale Strafhof verdragsverplichtingen aan te gaan, zij willen ook te enen male verhinderen dat anderen dan zichzelf over de eigen burgers

rechtsmacht uitoefenen.

Maar het Joegoslavië Tribunaal vraagt, anders dan het Internationale Strafhof, niet om een verdragsrechtelijke grondslag en om instemming van nationale staten. Het legt zichzelf dwangmatig op. En blijft daarmee een fremdkörper in de volkenrechtelijke verhoudingen.

het tribunaal als dwangmaatregel

Zoals vaker, berust ook deze inbreuk op de rechtssystematiek op een fictie.

De fictie is hier dat Joegoslavië Tribunaal een maatregel vertolkt van de Veiligheidsraad tot herstel van vrede en veiligheid in het territoir van het voormalige Joegoslavië. De Veiligheidsraad is immers, in het kader van hoofdstuk VII van het Handvest, bevoegd om maatregelen tot herstel van vrede en veiligheid te treffen. En tevens dwingend op te leggen aan de statengemeenschap. Voorts kent het Handvest aan de Veiligheidsraad ook nog de bevoegdheid toe om hulporganen in het leven te roepen.

Zodoende riep de Veiligheidsraad, als dwangmaatregel ten behoeve van herstel van vrede en veiligheid in het voormalige Joegoslavië en bij wijze van hulporgaan om dit doel te bereiken, uiteindelijk bij resolutie een compleet tribunaal in het leven. Waarvan de rechtsmacht boven die van alle nationale staten dwingend werd opgelegd.

juridische implicaties en problemen

Niet de juistheid van de fictie of het Joegoslavië Tribunaal feitelijk een bijdrage levert aan de vrede en veiligheid op de Balkan vormt hier verder het onderwerp, maar de implicaties van deze fictie.

En die zijn bepaald verstrekkend.

Allereerst noodzaakte het in het leven roepen van een zodanig tribunaal tot het scheppen van nieuw recht.

Maar elke rechtsschepping doet de vraag rijzen naar legislatieve bevoegdheden en democratische legitimatie.

Op grond waarvan zouden aan de Veiligheidsraad legislatieve bevoegdheden toekomen? En wie of wat zorgt voor de democratische legitimatie van dat door de Veiligheidsraad geconstitueerde recht?

ontkenning toepassing van nieuw recht

Nu stellen het Joegoslavië Tribunaal en zijn adepten, in reactie hierop, dat het tribunaal geen nieuw recht hanteert, maar uitsluitend het reeds bestaande recht toepast. Namelijk de normen van het internationaal humanitair gewoonterecht.

De vraag hoe het mogelijk zou zijn dat de Veiligheidsraad recht zou kunnen scheppen, zou zich dus eenvoudig niet voordoen.

Dat is ook het uitgangspunt van de Secretaris-Generaal van de VN in zijn rapport van 3 mei 1993, waarin hij een complete

opzet voor het tribunaal voorlegt aan de Veiligheidsraad. Hij stelt daarin uitdrukkelijk dat

"..the international tribunal should apply rules of international humanitarian law which are beyond any doubt part of customary law .." (2).

vervolgning van staatshoofden en immuniteit

Bepaald op een, althans voor een hoofdverdachte van het Tribunaal als Milosevic, meteen al cruciaal onderdeel is het echter meer dan dubieus dat het hier zou gaan om gevestigd humanitair gewoonterecht. Namelijk waar het de strafrechtelijke aansprakelijkheid van staatshoofden voor niet-nationale rechtsinstellingen betreft.

Zoals de Veiligheidsraad dat heeft aangegeven in artikel 7 lid 2 van het Statuut van het Joegoslavië Tribunaal:

"The official position of any accused person, whether as head of State or Government or as responsible Government official, shall not relieve such person of criminal responsibility nor mitigate punishment."

stand van het volkenrecht ten aanzien van immuniteit

Ook de Handvesten van Neurenberg en Tokio hanteerden weliswaar een soortgelijke bepaling. Maar het specifieke karakter van de Tribunalen van Neurenberg en Tokio als rechtsorgaan om de hoofdschuldigen van de As-mogendheden te bestraffen, rechtvaardigt op dit punt geen algemene conclusies.

Datzelfde geldt voor het feit dat ook het Statuut van het Internationaal Strafhof berechting van staatshoofden in principe uitdrukkelijk mogelijk maakt.

Hier geldt immers hetzelfde als voor iedere verdragsrechtelijke inperking van soevereiniteit van gelding is: op vrijwillige basis kan iedere staat daarin zo ver gaan als hij zelf mogelijk en wenselijk acht. Maar dat wil natuurlijk nog niet zeggen dat, bij een zodanige vrijwillige inperking van soevereine rechten en bevoegdheden langs verdragsrechtelijke weg, daarmee automatisch uitdrukking zou worden gegeven aan een *opinio iuris* op dit punt.

Degenen die nog eens doordrongen willen geraken van de onlosmakelijke band tussen het beginsel van immuniteit van staatshoofden en staatssoevereiniteit, verwijs ik overigens, kortheidshalve, naar de intensieve worsteling met deze thematiek door de Lords van het Engelse Hogerhuis in de zaken met betrekking tot de gevraagde uitlevering van Pinochet aan Spanje (3).

Anders dan vaak voorgesteld, valt ook uit deze uitspraken van de Britse Hogerhuis inzake Pinochet geen eenduidige erkenning te destilleren van enigerlei volkenrechtelijke regel dat, in het huidige tijdsgewricht, het beginsel van immuniteit van staatshoofden het zou moeten afleggen tegen de noodzaak van vervolging onder verdenking van zeer ernstige misdrijven tegen het internationale humanitaire recht. Integendeel.

Het bestaan van een opinio iuris op het punt van strafrechtelijke aansprakelijkheid van staatshoofd voor zeer ernstige misdrijven tegen het internationale humanitaire recht voor niet-nationale rechtsinstellingen werd recentelijk, in februari 2002, door het Internationaal Gerechtshof definitief en ondubbelzinnig naar het rijk der fabelen verwezen in de zaak Democratische Republiek Congo tegen België. (4)

Het Hof bepaalde dat de uitvaardiging door België van een internationaal arrestatiebevel jegens een voormalige minister van buitenlandse zaken van Congo op verdenking van ernstige misdrijven tegen het internationale humanitaire recht een schending betekende van de immuniteit van de betrokkene en dat België dit arrestatiebevel moest intrekken.

Het Internationale Gerechtshof herbevestigde daarmee niet alleen de onverkorte geldigheid van het immuniteitsprincipe als een rechtsprincipe van ius cogens, maar ook het feit dat deze immuniteit zich niet alleen over staatshoofden uitstrekt, maar over alle regeringsvertegenwoordigers.

En tevens werd door het Internationaal Gerechtshof in deze zaak, met de grootst mogelijke vanzelfsprekendheid, herbevestigd dat de persoonlijke immuniteit intact blijft ook nadat de functie van regeringsvertegenwoordiger is beëindigd. Dit in ieder geval met betrekking tot vervolging voor misdrijven die in de functie van staatshoofd of anderszins regeringsvertegenwoordiger zouden zijn begaan.

Een dergelijke bescherming hangt immers juist onververbreekelijk samen met het achterliggende beginsel van staatssoevereiniteit.

inbreuk door het tribunaal op het volkenrechtelijk gewoonterecht

Er is geen enkele reden om aan te nemen dat de Veiligheidsraad, met het oog op een door haar in het leven te roepen tribunaal - indien op zichzelf al tot een dergelijke oprichtingsdaad gerechtigd -, zou kunnen bepalen dat juist voor een dergelijk door haar in te stellen internationaal tribunaal de algemeen geldende rechtsregel van immuniteit van strafvervolging voor (gewezen) staatshoofden door niet-nationale rechtscolleges doorbroken zou kunnen worden.

Vooreerst zou daarmee dan een onverklaarbaar onderscheid van bevoegdheid geïntroduceerd worden tussen nationale rechtbanken en het tribunaal, waar immers in artikel 9 van het Statuut wordt bepaald dat er sprake is van concurrente jurisdictie tussen nationale rechtbanken en het tribunaal ten aanzien van vervolging. Aangenomen moet immers worden dat in dit artikel met 'nationale' rechtbanken niet alleen de rechtbanken van de thuis-staat van de verdachte bedoeld worden.

En vervolgens zou dit betekenen dat de Veiligheidsraad inbreuk zou kunnen maken op de hier geldende regel van ius cogens van immuniteit van rechtsvervolging van (gewezen) staatshoofden door niet-nationale rechtsinstanties.

Tenslotte moet worden benadrukt dat Veiligheidsraad daarmee niet langer het bestaande volkenrechtelijk gewoonterecht zou

toepassen, maar actief zelf recht zou scheppen. Met terstond daaraan de vraag gekoppeld: waarop berust zowel de bevoegdheid als democratische legitimatie hiertoe ?

Opschorting van immuniteit als spiegeling van opschorting van staatssoevereiniteit

Het verweer dat een soortgelijke rechtsschepping, waarbij inbreuk werd gemaakt op de immuniteit van rechtsvervolging voor staatshoofden, ook bij gelegenheid van het totstandkomen van de Handvesten van Neurenberg en Tokio al een feit zou zijn geweest - in dat geval dan door wat is aan te duiden als de toenmalige 'internationale gemeenschap -, zodat hier een duidelijk volkenrechtelijk precedent zou zijn, gaat niet op. Al was het maar omdat Duitsland en Japan als totaal verslagen en bezet golden, en van enige staatssoevereiniteit op het moment van het totstandbrengen van de regels van Neurenberg en Tokio voor de betrokken landen geen sprake meer was. Het handelde hierbij dus inderdaad geheel om 'Siegerjustiz'.

Hoe totaal anders is dat met betrekking tot Joegoslavië ! In alle betrokken Veiligheidsraadsresoluties wordt, uit en te na, onderstreept dat de soevereiniteit van de staten in het voormalige Joegoslavië onverlet blijft, ook in de resolutie waarin de oprichting van het Joegoslavië Tribunaal gestalte wordt gegeven.

De instelling van dit tribunaal wordt daarbij trouwens, anders dan dit het geval was ten tijde van de oprichting van de Neurenberg en Tokio Tribunalen, vandaag de dag geheel gereguleerd in het kader van het Handvest van de Verenigde Naties, waarin de soevereine gelijkheid van staten het bindend principe vormt.

En het is juist deze staatssoevereiniteit, die de immuniteit van staatsvertegenwoordigers uitdrukkelijk bedingt.

Tribunaal-recht in tegenspraak met volkenrechtelijk gewoonterecht

Nu het Internationaal Gerechtshof in de zaak Congo tegen België expliciet heeft bevestigd dat de immuniteit van (gewezen) regeringsvertegenwoordigers voor strafvervolging door vreemde rechtsinstellingen nog altijd een bindend rechtsbeginsel vormt, valt niet in te zien op grond van welke bevoegdheid de Veiligheidsraad zou kunnen bepalen dat dit niet voor het Joegoslavië Tribunaal en het Rwanda Tribunaal zou gelden.

Laat staan dat verklaarbaar zou zijn hoe dit dan voorts nog te rijmen zou zijn met het volledig onverlet blijven van de staatssoevereiniteit van de verschillende staten op het territorium van het voormalige Joegoslavië.

Alsmede met het in het statuut neergelegde principe van concurrente jurisdictie met nationale rechtbanken van niet-thuisstaten van verdachten, die hier dus te enen male rechtsmacht missen aangaande een gewezen staatshoofd als Milosevic.

De Congo-uitspraak van het Internationaal Gerechtshof maakt

duidelijk dat het Statuut van het Joegoslavië Tribunaal op het vlak van vervolging van een (gewezen) staatshoofd als Milosevic in tegenspraak is met het volkenrechtelijk gewoonterecht. Dat wil zeggen met dat recht waartoe de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties zich, als handleiding voor het tribunaal, strikt zegt te beperken.

Een verdere vervolging van Milosevic zou dan ook onmiddellijk gestaakt moeten worden.

Schepping van een formeel rechtskader

Maar wat er voor het overige ook van zij van de pretentie dat het Joegoslavië Tribunaal bij zijn strafrechtpleging uitsluitend reeds gevestigde regels van humanitair gewoonterecht zou hanteren, het gaat in casu niet alleen om het materiële recht dat wordt toegepast.

Want ook is uitdrukkelijk aan de orde het formele recht dat het bestaan van het tribunaal gestalte geeft en zijn werkwijze reguleert. En dat met name ook de positie en rechtsmacht van dat tribunaal afbakt in relatie tot de statengemeenschap als zodanig en tot elke individuele staat in het bijzonder.

Het is dit formele rechtskader, deels tot stand gebracht door de Veiligheidsraad zelf in het Statuut van het tribunaal, maar verder toch voornamelijk door het tribunaal zelf geschapen, dat heeft te gelden als een voor alle staten bindend kader, wil het tribunaal kunnen functioneren op de wijze zoals het zich voorstelt.

En waarvan de democratische legitimatie dan - evenzeer - volstrekt duister blijft.

schepping van hyper-recht door de Veiligheidsraad

In elk geval ontkomen de adepten van het Joegoslavië Tribunaal er dus niet aan om uit te gaan van de fictie dat de Veiligheidsraad, en zelfs een hulporgaan van de Veiligheidsraad als het Joegoslavië Tribunaal zelf, recht zouden kunnen scheppen.

Ja zelfs recht dat alle nationale rechtsgebondenheid en internationale verdragsverplichtingen, voorzover met dit door de Veiligheidsraad en het Joegoslavië Tribunaal zelf gecreëerde recht in strijd, rücksichtslos aan de kant zou kunnen schuiven.

De Veiligheidsraad zou dus dwingende algemene rechtsregels in het leven kunnen roepen.

En wel niet zomaar rechtsregels, maar rechtsregels die nota bene alles wat er aan nationaal en internationaal (verdrags)recht tot stand is gebracht, met één penningstreek terzijde zouden kunnen stellen !

Doorbreking van de Joegoslavische constitutie

Om van zo'n fundamenteel conflicterende situatie maar meteen een treffend voorbeeld van te geven: het Joegoslavische rechtssysteem verbiedt, zoals zoveel nationale rechtsstelsels, de uitlevering van de eigen onderdanen. Zoals nog eens uit-

drukkelijk werd bevestigd door het Joegoslavische Constitutionele Hof inzake de geëiste uitlevering van Milosevic.

Maar het recht dat het Joegoslavië tribunaal zelf tot stand heeft gebracht, eist onvoorwaardelijke uitleving van elke verdachte waar het tribunaal de hand op wil leggen. Waaronder dus - indertijd - ook van ex-president Milosevic.

Het tribunaal eiste dan ook, op grond van zijn zelfgemaakte wetten, dat het Joegoslavische constitutionele recht, dat uitlevering verbiedt, eenvoudig terzijde werd gesteld.

Op welke legislatieve bevoegdheid een dergelijke zelf geattribueerde rechtsmacht zou berusten, blijft volledig in nevelen gehuld.

En daarmee blijft die rechtsmacht - en dus tevens het tribunaal zelf - ook op deze specifieke grond dubieus.

De pretentie van bindende rechtsschepping vanuit Amerikaans perspectief

Maar laten we de kwestie eens vanuit een andere positie bezien.

En dit keer niet vanuit het tribunaal zelf of vanuit de positie van de (ex-)president van een relatief onmachtig land als Joegoslavië, maar bijvoorbeeld vanuit het perspectief van de president van het machtigste land ter wereld, de Verenigde Staten.

Het vereist geen diep denkwerk om tot de conclusie te komen dat, als de Prosecutor bij het tribunaal zich op het standpunt stelt dat indien zij de hand wil leggen op de (ex-)president van Joegoslavië op verdenking van oorlogsmisdrijven in het voormalig Joegoslavische territorium, deze maar naar Den Haag heeft te komen om zich te laten berechten, datzelfde ook heeft te gelden voor de (ex-)president van de Verenigde Staten, als ze die zou willen vervolgen. Bijvoorbeeld in het kader van de NAVO-bombardementen op Joegoslavië.

En daarmee maakt dan dit door het Joegoslavië Tribunaal zelf gecreëerde recht en deze zelf geattribueerde rechtsmacht de Prosecutor tot op slag de machtigste persoon op aarde. Machtiger zelfs dan de president van de Verenigde Staten, die maar naar Den Haag heeft te komen om zich aan berechting te onderwerpen, als zij dit gebiedt.

"overstretch" van gepretendeerde rechtsmacht

Het is duidelijk dat een fictie, die tot dergelijke absurde consequenties aanleiding geeft, geen hout snijdt. De op geen enkele democratische legitimatie berustende zelf-attributie van bevoegdheden en rechtsmacht valt hiermee terstond op grond van de eigen "overstretch" door de mand. De megalomane pretenties van het Joegoslavië Tribunaal in de eigen bevoegdheden sfeer genereren dan ook onvermijdelijk een even kolossale twijfel omtrent het rechtsgehalte hiervan.

Evocatie van jungle-wetten door het tribunaal

Dat wordt er voor het tribunaal niet beter op als een zeer geprononceerd aspect van diens optreden nader wordt gezien. En dat is de verstrekende bevoegdheid die het tribunaal zich aangemeten heeft om, indien verdachte personen in Bosnië niet worden uitgeleverd, die dan zelf gewapenderhand te gaan halen. Daarbij gebruik makend van NAVO-troepen als gewapende arm van het tribunaal.

Bij deze praktijken zijn al een aantal dodelijke slachtoffers gevallen, waaronder ook burgers die overal buiten stonden.

Niets, in welk nationale of internationale rechtsvoorziening dan ook, noch in de door het tribunaal zelf opgestelde rechtsregels, geeft het Joegoslavië Tribunaal het recht om, indien niet tot uitlevering van gevraagde verdachte personen wordt overgegaan, deze dan eigenmachtig te doen arresteren en naar Den Haag te doen overbrengen.

Integendeel, alle van toepassing zijnde eigen rechtsregels leggen daarentegen aan het tribunaal de verplichting op om, indien uitlating van enig persoon in enig land wordt geweigerd, de zaak uiteindelijk voor te leggen aan de Veiligheidsraad. Die dan verder daaromtrent dient te beslissen.

Degenen de juistheid van het hier gestelde zouden willen twijfelen, worden verwezen naar Rule 61 van de Rules of Procedure and Evidence omtrent de 'Procedure in Case of Failure to Execute a Warrant'.

De extreme bevoegdhedenoverschrijding waaraan het tribunaal zich in deze schuldig pleegt te maken, neemt hier zonder meer een criminele dimensie aan. Hier kan zelfs van mensenroof worden gesproken, nu ook aan de betrokkenen zelfs ook nog te enen male het basisrecht wordt ontzegd om zich terzake van hun van buitenaf geforceerde uitlevering - zeg maar ontvoering - tot de bevoegde nationale rechter te wenden.

Milosevic heeft dus terecht geen fiducia in dit tribunaal. Niet in diens legitimiteit wat betreft totstandkoming, noch in de legitimiteit van diens wijze van opereren. En daarin staat hij bepaald niet alleen.

de VS: schrik voor het Strafhof - onbeduchtheid voor het Tribunaal

En evenmin heeft Milosevic - evenals vele anderen - vertrouwen in de onafhankelijkheid van optreden van dit tribunaal.

Daarin wordt hij dan onmiskenbaar gesteund door de Amerikaanse administratie zelf.

Want iedereen die kennis heeft genomen van het rabiate verzet van de Verenigde Staten tegen het Internationale Strafhof - en dit vanwege het risico dat enig Amerikaanse staatsburger ooit aan de rechtsmacht van dit Hof onderworpen zou worden -, zal zich verbaasd hebben moeten afvragen: waarom niet een soortgelijke Amerikaanse campagne in alle heftigheid tegen het Joegoslavië Tribunaal? Want dat is toch het eerst aangewezen internationale rechtsorgaan voor de berechting van Amerikanen die met het voormalige Joegoslavië een - wellicht misdadige - bemoeienis hebben gehad?

Het is frappant om te moeten vaststellen dat de Amerikanen zich omtrent die eventualiteit voor geen millimeter blijken te bekommeren. Blijkbaar is de Amerikaanse administratie er rotsvast van overtuigd dat Amerikanen voor welk optreden in het voormalige Joegoslavië dan ook, van het Joegoslavië Tribunaal geen enkel risico tot vervolging lopen.

Dat kan maar één ding betekenen: dat hun controle over dit tribunaal, althans voor zover het de afdeling van de Prosecutor betreft, naar hun eigen stellige overtuiging waterdicht en sluitend is.

En dit bevestigt dat Milosevic niet aan paranoïde denkbeelden ten prooi is, als hij dit tribunaal als een NAVO-tribunaal betitelt.

(1) Olivia Q. Swaak-Goldman, The ICTY and the Right to a Fair trial, Leiden Journal of International Law, 1997, nr. 2.

(2) Report of the Secretary-General pursuant to paragraph 2 of the Security Council resolution 808 (1993), S/25704, 3 May 1993, p. 9.

(3) R v Evans, Ex p Pinochet Ugarte, All England Law Reports, [1998] 4 All ER, blz. 897-930 ; Ex p Pinochet Ugarte, All England Law Reports [1999] 2 All ER (7 april 1999), blz. 97-192).

(4) Case Concerning the Arrest Warrant of 11 April 2002, Democratic Republic of Congo v. Belgium, International Court of Justice, Judgment 14 February 2002.

mr. N.M.P. Steijnen

Mr. Steijnen is de advocaat van Milosevic in juridische gelegenheden buiten het het tribunaal. In dat kader trad hij op in het kort geding dat door Milosevic werd aangespannen tegen de Nederlandse Staat na diens uitlevering en detentie in Den Haag. Aansluitend voerde hij, in samenwerking met de Franse advocaat Vergès, de Canadese advocaat Black en anderen, als gemachtigde van Milosevic een procedure voor het Europese Hof voor de rechten van de mens.

Mr. Steijnen is advocaat in Zeist en maakt deel uit van de juridische sectie van het International Committee for the Defense of Slobodan Milosevic (ICDSM).

mr. N.M.P. Steijnen
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
tel. 030-6956867
fax. 030-6957830
e-mail: sagitar@hetnet.nl

Law Office
TOMANOVI]

12 Kumanovska, Beograd, Yugoslavia

Z.Tomanovic

L.Markovic

I.Sekulic

V.Andric

Phone:434-885, mobile:063-233-086 ; 063-243-725 ; 064-11-9-11-38
E-mail: ZdenkoT @ EUNET.YU fax:434-885

ATTORNEY AT LAW
ZDENKO TOMANOVIC

Dear Mr.Steijnen,

I am sorry about the delay in sending you acknowledge of the receipt of your letter.

With this letter I am informing you that I have received your letter containing precious comments on the preliminary motion on the formal defects of the Indictment against Mr.Slobodan Milosevic.

I have spoke with Mr.Milosevic on the subject of your remarks during my last visit to him, that took place on the first week of October.

During this visit, Mr.Ognjanovic and I agreed with Mr.Milosevic about the wide range of legal actions that should be initialized.

Therefore, I am asking you kindly to contact me as soon as possible on my Belgrade office number 0038111-434-885 or on my cell-phone number 0038163-233-086, or you can call my college Mr.Dragoslav Ognjanovic on his cell-phone number 0038163-205-675.

Your sincerely

Zdenko Tomanovi}, attorney at law

DR. J.W. CROESE

H.A. Rodrigues (Physicist)

of Mrs Dr. P. H. Croese ?
De Buijnestraat 38
254 2 Rg De Heug
Cruydenburg, 2nd cabinet
070-3282543

—

J.W. Croese

Hattenlaan 141

2573 WK De Heug

Tel 070-3885618

H.A. Rodrigues

Harweg 98

2282 AE Ryswijn (Z.H.)

070-3901914

of 3991904

Milosevic' tribunaal en reacties daarop

Ook in onze vorige nummers van de AntiFascist berichtten wij over de wantoestanden rond het "proces" tegen Milosevic. De ontwikkelingen gaan door, en ook deze keer houden we u op de hoogte. Allereerst was er nogal wat te doen over de opmerkingen van Wladimiroff, die als "vriend van het Hof" geacht wordt Milosevic bij te staan. Eind juni ontving de redactie een brief van mevrouw Schwartz-Bolhuis die haar verontwaardiging uit over onze steun aan Milosevic. Een reactie op haar brief kon uiteraard niet uitblijven. Allereerst is het woord aan A. van Luttikhuisen-de Vries die probeert om alle hetzes rond Milosevic te ontcrachten. Daarna volgt een reactie van Nico Steijnen, hij is advocaat van Milosevic in diens processen tegen de Nederlandse Staat. Vlak voor het ter perse gaan van dit nummer ontvingen we een persbericht van de advocaat van Milosevic waarin gemeld wordt dat er klacht tegen "Vriend" Wladimiroff is ingediend bij de Nederlandse Orde van Advocaten. Met dit bericht sluiten we af.

"Vriend" Wladimiroff

Slobodan Milosevic eist het vertrek van de Nederlandse advocaat Michail Wladimiroff als "Vriend van het Hof". Hij vindt dat Wladimiroff niet langer als onafhankelijke vriend kan functioneren gezien zijn uitspraak in een interview met de Apeldoornse Crt. Daarin zei die advocaat dat er reeds voldoende bewijzen tegen Milosevic gepresenteerd zijn om hem te veroordelen. Na de kritiek van Milosevic, die hij gisteren uitte tijdens de laatste procesdag over Kosovo, heeft Wladimiroff zijn standpunt mondeling toegelicht. De drie procesrechters bepalen de komende tijd of de raadsman mag aanblijven. Rechter Richard May benadrukte gisteren al dat het Milosevic-proces voor een professionele rechtbank wordt gevoerd en artikelen in de pers daarop geen invloed hebben. Wladimiroff en twee andere advocaten werden vorig jaar benoemd om er op toe te zien dat Milosevic een eerlijk proces krijgt in Den Haag. Milose-

vic weigert zich te laten bijstaan door een advocaat en voert zijn eigen verdediging. Volgens het aangehaalde artikel wel knap maar hij zou beter uit zijn als hij wel een deskundige genomen had. Zeker iemand die zo'n blunder maakt. Wladimiroff schendt zelfs de rechten van Milosevic. Tegen niemand mag het "schuldig" worden uitgesproken als een rechter dat (nog) niet gedaan heeft.

Blijkbaar ziet Wladimiroff de bui al hangen, want hij vertelde in bedoeld interview reeds al enige tijd te overwegen om op te stappen vanwege onenigheid met de griffier van het tribunaal over vergoedingen.

Hij vindt het evenals zijn collega's onaanvaardbaar dat de griffier eerder gemaakte financiële afspraken wil schenden wegens bezuinigingen. Ja, soms noem je iets "betaalde" vriendschap. Ik dacht dat daarvoor een woord was, maar dat had ik mis. Dat was voor betaalde seksuele omgang en niet voor juridische omgang. Mijn excuses. Maar niet bezuinigen? Kom nou, dat moe-

ten we toch allemaal in het belang van ons land? En we zijn toch allemaal gelijk volgens artikel 1?

Kruisverhoor

(Overgenomen van Ion Johnson -in Target- een heel klein gedeelte.)

Omdat er van het proces bijna niets meer wordt uitgezonden besloot ik het eens 2 dagen bij te gaan wonen. Omdat ik aantekeningen maakte kreeg ik gezelschap van een Nederlandse student medicijnen. Hij vroeg mij of ik over het proces dacht als hij. "Ik weet niet veel van dit soort zaken, maar iedereen kan zien dat dit geen behoorlijke procesgang is, niet waar? De rechter is volledig gekeerd tegen de verdachte. In feite is hij openlijk beledigend tegenover Milosevic, wat is dit voor een vertoning?"

Yemeni was de laatste getuige van de aanklager die ik heb mogen aanschouwen gedurende mijn bezoek aan het tribunaal. Ook hij verklaarde getuige te zijn geweest van moord op burgers van zijn dorp in Kosovo. Vanuit de zolder van zijn woning zou hij getuige zijn geweest van de moorden en ook zou hij twee Joegoslavische commandanten hebben horen discussiëren over het aantal doden bij de "slachting" in Racak. Yemeni, 24 jaar oud, was volgens zijn eigen zeggen burgemeester van de plaats waar deze moorden werden gepleegd. Een stukje van het Kruisverhoor:

M. "Bent u lid van het UCK?"

Y. "Ja"

M. "Bent u lid van een bepaalde politieke partij?"

Y. "Ja"
 M. "Wat is de naam van die partij?"
 Y. "De Democratische Partij"
 M. "Wie is de leider van die Partij?"
 Y. "De heer Thaci" (Thaci was in 1999 leider van de UCK.)
 M. "Wanneer werd u lid van die partij?"
 Y. "Ik weet het niet"
 M. "U weet niet wanneer u lid werd? Oké, wanneer ongeveer werd u lid?"
 Y. "Ik weet het niet."

Rechter May: "Meneer Milosevic, gaat u verder, het is niet relevant dit te weten."

M. "Het is zeer relevant. Oké, ik ga verder. Hoe is het mogelijk dat u op zo jonge leeftijd al burgemeester was van uw dorp. Dit is zeer ongebruikelijk."

Y. "Ik was burgemeester omdat ik de moderne beschaving vertegenwoordig, in tegenstelling met de achterlijke Serven. Moderne beschaving zoals we nu in Kosovo aan het opbouwen zijn, heeft leiders nodig zoals ikzelf, om ons uit de achterlijkheid te halen waar de Serven ons in hielden."

Steun in proceskosten

Gaat u ook eens wat uren naar het Tribunaal. Milosevic zal het op prijs stellen als er belangstelling is. U kunt hem ook steunen door geld naar het steunfonds te sturen. Intussen worden er bij andere gerechtshoven processen gevoerd door hem, die ook belangrijk zijn, maar die wel betaald moeten worden. "GIRO 972992 van de Stichting Steunfonds Juridische Hulp te Zeist o.v.v. RTS-proces".

Ingezonden brief

De redactie van de AntiFascist ontving onlangs een ingezonden brief van mevrouw G. Schwartz-Bolhuis in een reactie op de campagne die door de AFVN wordt gevoerd ter ondersteuning van de rechtszaken die Milosevic heeft aangespannen tegen zijn NAVO-ontvoerders, waaronder Nederlandse Staat. Deze brief drukken we hiernaast af. Er volgen twee reacties op de brief. Eén van A. Luttkhuizen-de Vries namens de redactie en één van Nico Steijnen, advocaat van Milosevic bij zijn Nederlandse processen.

aan de redactie van de Antifascist
 i.a.v. mw Luttkhuizen-de Vries
 Koudebergweg 55
 7351 TJ HOENDERLO

onderwerp: ingezonden stuk over pro-Milosevic actie

20 JUNI 2002

Geachte redactie,

Een bevriend iemand bezorgt mij regelmatig uw tijdschrift ter informatie. Sommige artikelen lees ik aandachtig en op zich ben ik het eens met uw streven: nooit meer fascisme, racisme, discriminatie, nooit meer oorlog. Mijn denken wordt niet uitsluitend door theorieën bepaald, maar hoofdzakelijk door eigen ervaring (oorlog meegemaakt, joods-zijn, en een open blik. Al jong politiek bewust, het hart uitgesproken links.

Daarom ook ben ik diep verontwaardigd over uw campagne ter ondersteuning van Slobodan Milosevic. Ten eerste is hij doodgewoon een schurk, net zo goed als zijn mede- en tegenstanders in de recente oorlogen die de Balkan teisterden. En ik begrijp trouwens ook niet waarom de Verenigde Naties de medeschurken Karadzic en general Mladic niet oppakken, maar dit terzijde. Uw campagne vloeit voort, mijns inziens, uit een achterhaald en verstaard communistisch standpunt, waarbij het zwart-wit denken domineert: de communisten zijn de goeie, de rest zijn de boosdoeners. Het wordt eens tijd realistischer en genuanceerder te gaan denken en laat Milosevic betalen voor het leed dat hij aangericht heeft.

Ten tweede erger ik mij aan het taalgebruik in het artikel van de heer Nico Steijnen. Wat is dit voor een terminologie: schijnproces, schijntribunaal, klik, marionetten en dergelijke? Om maar niet te spreken van de revanchistische, vijandige toon. Je waant je terug in de tijden en sfeer van de Stalin-periode! Hebben de medewerkers van de Antifascist niets geleerd in de afgelopen 50 jaar, waarin de wereld zo veranderd is? Is het bij u nog steeds Koude Oorlog?

Ik vind het ook onfatsoenlijk van de heer Steijnen om het Internationale Tribunaal zo te bejegenen. Rechters, juristen van internationale faam die proberen kwaad op nationaal niveau te bestrijden. Ik ben een warme voorstander van dat Tribunaal. Ook al door de Antifascist zwart gemaakt op de voorpagina van enkele maanden geleden, iets wat ik toen al hoogst ongepast vond.

A.U.B., verlaat uw enge standpunten, open de ogen en de ramen!

Met vriendelijke groet, en dank voor plaatsing.

mw G. Schwartz Bolhuis
 Thorbeckelaan 86
 9722 NE Groningen
 tel: 050-5250894
 e-mail: georget@inn.nl

Uit eigen ervaring

(In reactie op de ingezonden brief van mevrouw G. Schwartz-Bolhuis.)

Mevrouw,
 Fijn dat iemand u regelmatig ons tijdschrift ter informatie gaf, dan kon u ook kennis nemen met "een andere mening". Beginnende met uw eerste alinea, vind ik dit de weg die ieder mens doorloopt. Geboren met allerlei erfelijke eigenschappen, tijdens je leven aangevuld met alles wat men feitelijk op allerlei manieren en momenten leert, beluistert, ervaart en wat zich vastlegt in je geheugen.

Vanaf dat er (geboren in 1922) bewust wat in mijn geheugen is opgeslagen

was er het communisme. Mijn vader was boer in Benschop, ging failliet in de crisis van de 30-er jaren, kwam met communisten in aanraking en stortte zich in de klassenstrijd. Heel veel collega-slachtoffers pleegden zelfmoord, of kozen voor de NSB. Dat was een "nette" uitweg.

Mijn moeder was heel bang haar man te verliezen en ik werd als een soort bescherming, altijd met hem meegevoerd als hij op pad was. Daarbij heb ik natuurlijk veel ervaring opgedaan. Ook mijn angst voor honden, die de ondergaande agrariërs op je afstuurden. Pa zocht de strijd op het platteland, daar was hij bekend.

Vanaf 1917, het ontstaan van de Sow-

Arbeiders! Boeren! Bevalt jullie de Joden-heerschappij kiest dan de oude partijen. Op de tekening een machthebber met een uiterlijk zoals de nazi's een jood uitbeelden, die de werkers als slaven behandelt. Daarnaast: Wilt u vrij zijn kies dan het Nationale Blok. De heerser wordt weggejaagd door de slaven die hun keten verbreken.

jet-Unie, werd er door het kapitalistische systeem, Koude Oorlog, gevoerd tegen dat "gevaar".

De felste tegenstanders, geloof en politiek. Tegen het communisme! Feiten tonen aan hoe doeltreffend. Hierbij een voorbeeld uit het Duitsland tijdens de opkomst van de nazi's. Wat een Misleiding! De uitbrengers van die demagogie waren de heersers! De nazi's!

Ik heb me nooit wat aangetrokken van de discriminatie die dat voor ons meebracht. Ik had en heb daar lak aan. Heel veel mensen, die het communisme nog een gevaar vinden, zijn toch onze vrienden. In ons kleine dorpje kent iedereen je natuurlijk. Na de verkoop van onze boerderij: Pa leerde ons: "In naam van de Koningin", zwierven wij een beetje, zo arm als de mieren, van huis naar huisje. In 1933 woonden we in Rhenen. Pa colporteerde zaterdag met "De Tribune", de NSB-ers met "Volk en Vaderland", in de Hoofdstraat. "Fascisme is moord, leugen en bedrog", schreeuwde hij door de straat. In 1942 werd hij door de nazi's, met medewerking van de Apeldoornse politie, opgehaald. Wij liepen mee naar de weg waar een Volkswagen stond, waarbij twee Duitsers in uniform. Mijn moeder werd doodsbleek. Zij kende Duits en vroeg wanhopig aan die mensen of ze hem terugbrachten. Ze kreeg geen antwoord, ze keken naar de grond, diep geschokt door de wanhoop die zij uitstraalde. Onze plaatsgenoten duwden hem optimistisch achter in het kleine

Volkswagentje. Ze brachten hem "direct weer terug". Ze moesten geen gedonder. Vier maanden later kwam zijn waarschuwing tegen het fascisme ook voor hem letterlijk uit. Hij crepeerde in Vught. Mijn moeder werd ernstig ziek. Tot aan de bevrijding liep ze iedere dag naar de weg om te kijken of hij er aankwam. Zes weken later stierf ze. Op haar grafsteen lieten we beitelen: "Haar man werd in 1943 in Vught door fascistten vermoord". Met uw oordeel over Milosevic zit u mensenrechtelijk fout. Eerst moet de Rechter het vonnis uitgesproken hebben, anders is men in overtreding.

Ik ben verontwaardigd over uw mening over Milosevic. Maar misschien is dat onterecht en is die gevormd door EIGEN ervaring. De woorden die u gebruikt over deze zaak, doen me vermoeden dat u feiten weet die ons niet bekend zijn. Dan kunt u zich beter wenden tot het Tribunaal waarvan u, zoals u schrijft, een warme voorstander bent. Zij zweten "bloed en tranen" om noch iets te maken van de verklaringen van hun getuigen.

Milosevic weet die steeds met zijn eigen ervaringen te ontcrachten. Ik denk dat ze daarom bijna geen uitzending van de zittingen meer voor de TV laten zien, ze gaan af als een lekke gieter. Aanschouwelijk en feitelijk met de door hem geleverde tegenbewijzen.

U schrijft dat Milosevic eens moet betalen. Met geld? Vindt u dat hij moet betalen voor de Navo-bombardementen? Dat moet de Navo doen, ook ons

land. Daarover voert Steijnen eveneens processen. Ik stuur een afschrift van uw brief naar Nico Steijnen. Hij weet dat wij en al onze vrienden achter hem staan. Dikwijls door eigen-ervaringen met rechters. Onze vereniging heeft met hem een proces gevoerd tegen het Pensioen dat mevrouw Rost van Tonningen ten onrechte ontvangt van haar man's Kamerlidmaatschap. Voor de Hoogste Rechter wonnen we dat proces. Hij sprak uit dat het Pensioen onrechtmatig en onregelmatig werd gegeven. Nico Steijnen werd van alle kanten gefeliciteerd met zijn optreden. De regering ging, werkelijk in de laatste seconde, in Beroep bij de Raad van State. Deze verklaarde de 35 erkende Verzetmensen in wiens naam het proces werd gevoerd, niet ontvankelijk. Mevrouw Dales, toen minister van Binnenlandse Zaken, spraken we daarna bij de 4e mei herdenking in Loenen, kort voor haar overlijden. Zij verklaarde ons nadrukkelijk dat zij dat niet had kunnen voorkomen. We hebben meer "eigen ervaringen", met onafhankelijke rechters. Het voert te ver daar hier verslag van te doen. Onafhankelijke rechters? Geloof me als het ten opzichte van de Overheid is, oordelen ze zoals van hen verwacht wordt.

(U heeft waarschijnlijk onlangs wel gehoord dat er een officieel rapport is uitgekomen waarin verklaard wordt dat die tendens is te vinden in de uitspraken.)

Dat heeft het nazi-tijdperk ook bewezen. De nazi-rechters zijn niet veroordeeld, ze konden hun functie gewoon verder uitvoeren. Toen er na zeer lange tijd eindelijk eens over werd geoordeeld, gingen ze vrij-uit. Ze hadden "de Wet uitgevoerd". De machtigingswet van Göring, aangenomen op 23 maart 1933, legaliseerde de dictatuur van Hitler. De schuldigen daaraan, de rest en rompscoelie van de Weimar regering, zaten met stomheid geslagen. De communistische afgevaardigden konden toen al niet meer stemmen. Daardoor werd de machtigingswet zogenaamd democratisch aangenomen. Enkele maanden later verbood Hitler alle partijen, behalve de NSDAP.

De na-oorlogse Bondsdag spreekt de nazi-rechters vrij van schuld. Zij hebben het goed gedaan! Dus goede collega's van de rechters van het Tribu-

naal. Daarom samen op een prentje! De historie heeft zo beslist.

Stalin-periode? Doelt u op de miljoenen door hem vermoorde Sowjet-burgers, geteld door de Koude-Oorlog van het Westen? Maar mevrouw Schwartz, dáár gelooft u toch niet (meer) in? Zelfs getalsmatig is dat onmogelijk, gezien het bevolkingsaantal net na de oorlog. De gevoerde processen tegen de "Vijfde Kolonne" in de 30er jaren, waren Openbaar en zijn ook bijgewoond door Westerse waarnemers. Gelukkig maar dat er daar geen zand in de kisten met kogels zat toen de oorlog begon. U schrijft dat u anti-fascist bent. Hoe kunt u dan geloven dat de leider van het Sowjet-Volk dat zich zó inzette tegen de nazi's, een misdadiger was. Voor mijn vader kwam de bevrijding te laat, hij kwam al in januari 1943 in Vught om. Mijn latere man beleefde de bevrijding wel, in Dachau. Hij heeft zich daarna niet één dag echt goed gevoeld. Als hij en talloze velen met hem hadden moeten wachten tot het Westen zonder de Sowjet-Unie hen hadden kunnen bevrijden, was het voor allen te laat geweest.

Wij zijn vele malen in de Sowjet-Unie geweest, ook met anderen van onze organisatie, met reisbussen. In iedere stad ontvingen ons ook de veteranen. In de S.U. waren dat alle mensen die deelgenomen hadden aan de strijd. Soldaten, ook partizanen. Ieder die deelnam hoorde daarbij. Ook veel Joodse mensen hebben we daarbij ontmoet. Generaal Dragoensky, die met zijn legerbrigade Auschwitz bevrijdde, was met Professor Ziws in 1985 bijna twee weken op bezoek bij onze vereniging. Met hen zijn we door Nederland gereisd, we waren ook in Groningen op een openbare bijeenkomst. Misschien heeft u die wel bezocht en met hen gesproken. Wij hadden veel contacten in de Sowjet-Unie, daar zijn we ook bij hen thuis op bezoek geweest en zij bezochten ons. Over één van die bezoeken willen wij u iets vertellen. Wij waren in de S.U. met een delegatie van vier mannen en twee vrouwen op een tegenbezoek nadat wij hen hier ter gelegenheid van de 25-ste bevrijdingsdag hadden ontvangen. Een jaar later waren wij daar verschillende dagen. Rond hun bevrijdingsdag, 8 mei, waren we in Kiev. Op die dag gingen we met onze gastheren en

vrouwen eerst naar een paar herdenkingsplaatsen. In de Sowjet-Unie vierden ze doden en bevrijdingsherdenking gezamenlijk op één dag. Dat vonden we eerst een beetje raar, misschien wel een beetje oneerbiedig. Nooit hebben we het indrukwekkender meegemaakt. Bij ons was Alexei Fjoderov, hij was toen net 70 jaar. Een hele bekende Partizaan, die na de oorlog het boek: "De laatste winter" schreef. (Weet u iemand die het uit wil geven?) Fjodorow werd bij de herdenkingsplaatsen van alle kanten begroet. Overal klonk het: "Alexei, Alexei", mannen drukten hem de hand, sommigen kusten hem. Vrouwelijke partizanen slingerden zich om zijn nek en zoenden hun strijdmakker dat het klapte. Een van onze gastheren, een generaal, werd ook gezoend. Hij poetste de lippenstift ijverig van zijn wangen en mompelde: "Straks krijg ik het grootste gedonder met mijn vrouw." Nog komen me de tranen in de ogen, als ik denk aan een oude Partizaan. Hij had een houten been, niet echt een kunstbeen, maar een soort stok.

Er waren na de oorlog zoveel houten benen nodig. Wij waren bij een heuvel, waarvan de aarde door kinderen uit alle plaatsen in de omgeving van Kiev, waar fel gevochten was, met kleine beetjes was bijeengebracht. Die heuvel was toen met prachtig gras begroeid en daarop waren duizenden bloemen gestrooid. De Partizaan, die oude sobere man met zijn ene been, sloeg zijn arm om Fjoderow, en zei huilend: "Vandaag zijn ze weer allemaal bij me". Die grote strijder, van wiens naam de vijand beefde, kon ook zijn tranen niet verbergen.

Misja Minacker, een kleine joodse man, was er ook bij. Wat hij aan lengte minder had, had hij aan energie dubbel. Toen hij hoorde wat men in Nederland over de toestand van de Joden in de S.U. vertelde, sprong hij bijna van woede uit elkaar. Hij wilde dat we hem naar Nederland zouden halen om bij ons uit te leggen dat de S.U. hun vaderland was. Wij gingen daar niet direct op in. (Ze zouden hier ook zijn bewijzen niet geloven). Daarop wist hij bij de anderen gedaan te krijgen dat de delegatie bij hem thuis zou komen theedrinken. Dat hebben we gedaan.

Met de trolleybus, alleen met Misja en

Sonja als tolk. De anderen zullen wel blij zijn geweest dat ze ons een poosje kwijt waren. Misja speurt overal rond of hij joodse vrienden ziet, dan moeten ze ons duidelijk vertellen dat ze niet gediscrimineerd worden. Die mensen begrijpen dat niet erg goed, dat is heel gewoon. Sonja is wat doorgelopen, anders zouden we kunnen denken dat zij invloed uitoefent. Henk vraagt in zijn concentratiekamp-Duits: "Wollen Sie nach Israël gehen?", aan een groepje jonge mensen. Een jonge Joodse man wordt woest. Uit de Duitse woorden die hij uitstoot maken we op dat hij vraagt waar die Westers zich mee bemoeien. Ik haal Sonja. Zij vertelt een en ander. De jongeman blijft dreigend kijken. Inmiddels staan er meer belangstellenden. Een vrouw met haar man en dochtertje, wenst ons toe dat ook onze kinderen onder socialisme zullen kunnen opgroeien.

Misja woont driehoog in een flat. Achter het bouwwerk is het heel rustig, met een prachtige tuin, vol met bloeiende vruchtbomen. Misja begint te roepen: "Sara, Sara, ik ben er met onze gasten". We lopen de trappen op en zien een kleine mollige vrouw in de deuropening staan. Zo druk als Misja is, zo kalm is zij. Na de begroeting komen we in een gezellige kamer. In het midden staat een grote tafel, vol met allerlei lekkers. We worden voorgesteld aan hun schoondochter, een mooi meisje, een Oekraïense vertelt Sara. Misja vertelt dat hij door Sara al 42 jaar gemarteld wordt. Sara reageert niet, we gaan zitten, Sara zwaait met haar hand over de tafel en zegt rustig: "Tast toe, de slavernij is in 1917 afgeschaft". We hebben alweer trek en beginnen. Misja zit aan het hoofd van de tafel op een beetje krakkemikkerige stoel. Lang zitten is er niet bij en hij houdt een welkom speech. Even later begint hij weer over het leven van de joden in de Sowjet-Unie en wat ze daar bij ons over vertellen. Hij wordt steeds woester, springt op, gaat weer zitten. De stoel wil dat niet en stort in elkaar. Misja gooit de stukken opzij en zegt: "Dit lichaam is veel te zwaar, geen stoel kan dat dragen."

Hij neemt ons mee naar zijn werkkamer en vertelt dat hij ingenieur is. Werktekeningen staan op borden. Hij is invalide uit de oorlog gekomen en heeft daarvan pensioen. Net zoveel als

iemand die door zijn werk invalide is geworden. Hij was in de oorlog parachutist en is 293 keer achter de linies gesprongen. Hij bezwijkt dus zo wat onder het gewicht van onderscheidingen. Maar, net als anderen die we ontmoeten, heeft hij zijn smoesje om te verbergen hoeveel dat er zijn. "Hij heeft er veel meer, maar zijn vrouw had de sleutel van de kast verloren". Ze vertellen algemeen een mop: "Als ze aan een kleinkind vragen waar is je opa, of oma, dan antwoorden ze: Die zitten hun medailles op te poetsen". In de werkkamer hangen de muren vol met speldjes. Misja verzamelt die. Nu is er ook een uit Hoenderloo, die krijgt voorlopig een plaatsje op zijn jas, tussen wat medailles. Midden tussen de speldjes hangt een portret van Stalin, met zijn pijp in zijn hand. (Stalin is dan al 19 jaar dood.) We moeten ons haasten, we sluiten de dag af in een prachtig theater. Nu gaan we met de tram. Hun schoondochter rijdt mee tot haar metrostation. Schoonvader wordt hartelijk door haar gekust. Nu houd ik op, anders wordt het een boek. Wij hebben ook zoveel "eigen" ervaringen. Alle Koude Oorlog hetzers, toen en nu (Cuba, Noord-Korea) vertellen minderwaardige leugens. Dat zullen ze blijven doen zolang er mensen zijn die het geloven. Om het kapitalisme in stand te houden zijn ze tot alles in staat. Ze weten dat onder reëel socialisme/communisme, geen kapitalisme meer mogelijk is.

Ik vind dat we uw brief niet moeten plaatsen. Uw ongenueerd oordeel over Stalin zit me hoog. Ieder Westers blad zal uw brief vast wel graag opnemen. Misschien willen ze er mijn antwoord wel bijzetten, dan krijgt u wel instemmers.

Ik wens u alle goeds, mede namens mijn man.

□ A. van Luttkhuizen-de Vries

P.S. De geraadpleegde medewerkers vinden dat we uw brief 7 en mijn reactie wel moeten plaatsen. Hierbij dan. Het adres van Misja Minacker K.W.-29, Crewanskaja 2, Kiev 87, Oekraïne. U kunt ook in het Jiddisch schrijven. Mogelijk leeft hij nog en Stalin kan hem niet op de vingers kijken.

Hieronder het antwoord dat Nico Steijnen op uw brief. Hij heeft gevraagd ook dat te plaatsen.

De strijd gaat verder - ontwikkelingen met betrekking tot Milosevic en de RTS-procedure

(door Nico Steijnen)

"Milosevic is een schurk en het Joegoslavië tribunaal verricht goed werk." Dat schreef mevrouw G. Schwartz-Bolhuis in een reactie op de campagne die door de AFVN wordt gevoerd ter ondersteuning van de rechtszaken die Milosevic heeft aangespannen tegen zijn NAVO-ontvoerders, waaronder Nederlandse Staat. De redactie van de Anti Fascist heeft haar al uitgebreid van repliek gediend (in dit nummer). Met dat commentaar ben ik het van harte eens!

Mevrouw Bolhuis schrijft ook nog letterlijk: "Ten tweede erger ik mij aan het taalgebruik in het artikel van Nico Steijnen. Wat is dat voor terminologie: schijnproces, schijntribunaal, kliek, marionetten en dergelijke? ...Ik vind het ook onfatsoenlijk van de heer Steijnen om het Internationale Tribunaal zo te bejegenen".

Ik kan mevrouw Bolhuis verzekeren dat ze in die mening niet alleen staat! Het voltallige apparaat van deze marionettenclub van de NAVO - rechters, openbare aanklagers en de griffier - is het roerend met haar eens dat dit geen pas geeft. En heeft dan ook een klacht tegen mij ingediend bij de Deken van de Utrechtse Orde van Advocaten. Wegens het doen van beledigende uitlatingen aan het adres van het tribunaal en zijn functionarissen. In de nabije toekomst zal de zaak wel voor de Raad van Discipline komen. Ik moet mevrouw Schwartz-Bolhuis en het Joegoslavië-tribunaal vertellen dat ik van deze actie van het tribunaal jegens mij allerminst onder de indruk ben. Eigenlijk zie ik het als een duidelijk zwaktebod. Een zwaktebod, waardoor ze zich ongenadig in de kaart laten kijken. Want klaarblijkelijk voelen ze zich aangesproken. Door de manier waarop ik ze betitel. En terecht!

Amerika zorgt zelf wel voor publieke ontmaskering van het tribunaal!

Dat het Joegoslavië tribunaal een volstrekt tandeloze marionettenclub is van Amerika, is zo juist weer eens be-

vestigd. Onweerlegbaar. Voor iedereen die ogen heeft om te zien en hersens om na te denken. Want herinnert u zich nog de Amerikaanse dreiging om niet langer aan de zogenaamde vredesmissie in Bosnië mee te doen? Als Amerikaanse militairen in Bosnië geen vrijwaring van mogelijke vervolging van eventueel door hen gepleegde oorlogsmisdaden door het nieuw opgerichte Internationale Strafhof wordt gegarandeerd? Ja toch? De conclusie is duidelijk: Amerika is bang voor de mogelijkheid dat zijn jongens voor eventueel vervolgd zouden worden. Voor door hen gepleegde oorlogsmisdrijven in Bosnië. Vervolgd zouden worden door het nieuw opgerichte Internationale Strafhof wel te verstaan! En dat laatste is buitengewoon opmerkelijk. Bosnië is, zoals iedereen weet, onderdeel van het voormalige Joegoslavië. En voor de vervolging van eventuele oorlogsmisdrijven in het voormalige Joegoslavië is nu juist het Joegoslavië tribunaal opgericht. Dat betekent dus dat als het aankomt op de vervolging en bestraffing van oorlogsmisdaden in voormalig Joegoslavisch territorium, door wie of wat ook gepleegd, het Joegoslavië tribunaal de bevoegde rechterlijke instantie is. Dus ook voor eventuele Amerikaanse oorlogsmisdrijven in Bosnië. Als het aankomt op een eventuele vervolging van oorlogsmisdaden in Bosnië hebben de Amerikanen dus in de eerste plaats te schaften met het Joegoslavië tribunaal en niet met het nieuw opgerichte Internationale Strafhof.

Het tribunaal als schoothond van Amerika

En toch zijn de Amerikanen voor geen centje bang dat het Joegoslavië tribunaal 'hun jongens' in Bosnië ook maar een strobreed in de weg zal leggen! Want als Amerikaanse militairen ook maar het geringste risico zouden lopen om eventueel ook door het Joegoslavië tribunaal aangepakt te worden, dan zouden ze natuurlijk tegen dat tribunaal net zo'n keel opzetten als ze nu doen tegen het Internationale Strafhof.

Het feit dat ze dat niet doen, kan dan ook niets anders betekenen dan dat ze de zekerheid hebben dat Amerikaanse militairen in het voormalige Joegoslavië van dat Joegoslavië tribunaal niets,

maar dan ook niets te duchten hebben. Dat dit uit hun hand eet en dat hun controle over dat zogenaamde tribunaal perfect en sluitend is.

Zo'n tandeloos juridisch wangedrocht zal dus nooit ook maar één Amerikaan vervolgen, hoe ernstig die zich misdraagt in Bosnië, of waar dan ook in het voormalige Joegoslavië! En hoe noem je zo iets, mevrouw Schwartz en heren en dames functionarissen van het tribunaal? Inderdaad: een marionettentribunaal!

Alleen al de zeer kleine kans dat als het Joegoslavië tribunaal jegens Amerikaanse wandaden in het voormalige Joegoslavië doet wat het altijd al heeft gedaan jegens misdaden van Amerika en de NAVO aldaar, namelijk helemaal niets, dat dan het Internationaal Strafhof wellicht in het juridische gat zal springen dat het Joegoslavië tribunaal hier laat vallen, en dat dit Internationale Strafhof dan alsnog iets tegen "hun jongens" zal ondernemen, is al meer dan de Amerikanen kunnen verdragen.

Daarom maken ze dus een hoop stennes tegen dat Strafhof. En aaien tegelijkertijd het Joegoslavië-tribunaal nog eens liefdevol over zijn bol!

Dat van dat marionettentribunaal wisten we trouwens allemaal al eerder, sinds de NAVO-bombardementen op Joegoslavië.

En sinds het zogenaamde Joegoslavië tribunaal deze ongelooflijke misdaden weigerde te vervolgen. Milosevic zelf heeft daar ook uitgebreid op gewezen. Maar daar werd door de heersende media geen geloof aan gehecht. Omdat hij het zei.

En omdat de heersende media zelf ook een knechtenrol jegens de NAVO vervullen. Gelukkig dat er nog zoiets als de Anti Fascist is!

Vertragsmanoeuvres Nederlandse rechtbanken in de RTS-zaak

Maar niet alleen de functionarissen van het Joegoslavië tribunaal zijn trekpoppen van Amerika en de NAVO. Ook rechterlijke functionarissen in Nederland hebben er een handje van om zich als zodanig te gedragen.

U heeft in de Anti Fascist kunnen lezen dat de nabestaanden van de slachtoffers van het NAVO-bombardement

op de televisiestudio van de RTS in Belgrado opdracht hebben gegeven om Kok, van Aartsen en De Grave, maar ook hoge militairen, voor de Nederlandse rechter persoonlijk te doen horen. Over hun rol en verantwoordelijkheden bij dit NAVO-misdrijf. Dit ter voorbereiding op de rechtszaak tot het verkrijgen van schadevergoeding. Dit getuigenverhoor is inmiddels aangespannen, zoals u via de Anti-Fascist hebt vernomen. Maar staan de heren en dames rechters nu als het ware in de startblokken om van hiervan daadwerkelijk werk te gaan maken? Allermint! Alle trucs worden uit de kast gehaald om de gang van zaken zo veel mogelijk te vertragen en te saboteren. Zo wisten de betrokken rechtbankfunctionarissen plotseling niet meer waar de Staat te bereiken was, die hierbij als tegenpartij dient. Daar bleek opeens geen loket meer voor te zijn. Wat het allemaal niet voorvoeten in aarde heeft gehad, voordat alles eindelijk netjes te bestemder plaatse was, enorm!

De boodschap is duidelijk: sabotage en vertragingstactieken vormen het parool, als het om bescherming van de NAVO-belangen gaat. Ook bij de Nederlandse rechtbanken.

De karavaan gaat voort

Dat schrikt niet af, want dat hadden we vooral al volledig ingecalculiseerd. De honden mogen dan wel blaffen, maar de karavaan trekt verder. En uiteindelijk zullen de heren en dames rechters gewoon hun werk moeten doen. Zoals dat is de wet staat. Daar zullen we ze aan houden.

Rechtszaken Milosevic vragen uithoudingsvermogen

Over de rechtszaken van Milosevic tegen de Nederlandse Staat en de collaboratie van de Nederlandse Staat aan zijn overlevering aan het marionetten-tribunaal is in de Anti-Fascist uitgebreid verslag gedaan. Ook van de moekerslagen die Milosevic links en rechts aan de NAVO en aan geloofwaardigheid van het zogenaamde Joegoslavië tribunaal heeft uitgedeeld. We hebben getuigenis afgelegd van de fantastische wijze waarop hij de ene na de andere getuige ontmaskerde en onderuit haalde. Zodanig dat de westerse media col-

lectief besloten hebben dat het maar beter was de verslaggeving daarvan te staken.

En zijn genadeloze ontmaskering van het tribunaal als een puur NAVO-instrument verder maar dood te zwijgen.

Deze rechtszaken van Milosevic tegen de Nederlandse Staat waren, zoals u zich wellicht nog herinnert, inmiddels uitgemond in een procedure voor het Europese Hof voor de rechten van de mens in Straatsburg. Het zag er naar uit dat de behandeling nog wel geruime tijd in beslag zou nemen. Kort voordat ik deze zaak opnieuw met Milosevic zou gaan bespreken, kwam er echter plotseling een uitspraak van het Europese Hof in zijn zaak.

Voorlopige weigering Hof om de zaak te behandelen

Het Europese Hof kwam met het oordeel dat Milosevic toch eerst ook alle procedures voor de Nederlandse rechter had moeten proberen. Dus niet alleen de rechtbank, maar ook het Nederlandse gerechtshof en de Hoge Raad. Voordat hij bij het Europese Hof had mogen aankloppen. Dat heet in juridisch vakjargon: eerst alle nationale rechtsmiddelen uitputten.

Dat hoeft natuurlijk alleen maar, zo luiden de voorschriften, als er inderdaad zulke 'nationale rechtsmiddelen' zijn. Nu had de rechtbank duidelijk uitgesproken, in het proces dat Milosevic tegen de Nederlandse Staat had aangespannen, dat de Nederlandse rechtssfeer en de rechtssfeer van het Joegoslavië tribunaal niets met elkaar te maken hebben. Zodat de Nederlandse rechter dan ook helemaal niets te zeggen heeft over wat er met betrekking tot het zogenaamde tribunaal gebeurt. En de Staat verklaarde zich daarmee natuurlijk roerend eens.

Hieruit was door ons de conclusie getrokken dat er helemaal geen 'nationale rechtsmiddelen' bestonden voor Milosevic in zijn zaak. Zodat hij voor de schending van zijn mensenrechten regelrecht naar het Europese Hof kon gaan. Maar nu kwam dus het Europese Hof met de uitspraak dat Milosevic toch eerst die opvatting van de Staat en de rechtbank had moeten laten toetsen door het Nederlandse gerechtshof en de Hoge Raad.

Mensenrechten opnieuw bij Europese Hof

Natuurlijk valt uit zo'n uitspraak te lezen dat het Europese Hof liever niet zijn vingers wenst te branden aan de zaak-Milosevic. Maar dat is zeker geen reden om erin te berusten dat het Europese Hof probeert de mensenrechtenschendingen die hier worden gepleegd van zijn bord te schuiven.

Dat is ook de opvatting van Milosevic. Hij realiseert zich heel goed dat de marionetten van Amerika, die het Joegoslavië tribunaal vormen, hem uiteindelijk zullen veroordelen. Hoe overtuigend hij zich ook verdedigt. Dat staat nu al vast. Wat dit betreft is het schijntribunaal zelfs nog minder als onafhankelijk te beschouwen dan de fascistische rechters die Dimitrov indertijd berechttten.

Zodoende heeft hij geen keus. Hij moet wel opnieuw zijn toevlucht zoeken tot het Europese Hof voor de rechten van de mens. Wil hij niet in een situatie belanden dat hij straks, na een onvermijdelijke definitieve veroordeling door het zogenaamde tribunaal, geen enkele mogelijkheid heeft om dat schijnoordeel aan te vechten.

Opnieuw naar de Nederlandse rechters

Er zullen dus de noodzakelijke juridische stappen worden gezet om de zaak - opnieuw - voor het Europese Hof te brengen. Dat wil zeggen dat ook de procedures voor het Nederlandse gerechtshof en voor de Hoge Raad doorlopen zullen worden. Natuurlijk is deze gang van zaken een tegenslag. Een tegenslag in geld, want procederen is duur en fondsen zijn er niet zomaar. En alles wat Milosevic zelf bezit, is in beslag genomen. Maar vooral is dit ook een tegenslag in tijd. Want het zal lang duren, voordat Milosevic alle Nederlandse rechtsgangen heeft doorlopen.

Maar gelukkig staan daar ook meevalers tegenover. Alle juridische kwesties die hier aan de orde zijn, zijn al grondig uitgezocht. Dat hoeft dus niet opnieuw te gebeuren. En het uitgebreide meer dan 200 pagina's omvattende beroepsschrift dat indertijd voor het Europese Hof is gemaakt, is dus al gereed. En kan uiteindelijk zo opnieuw worden ingediend. En dat werkt dan

Milosevic dient klacht in tegen zijn "verdediger" Wladimiroff

(Persbericht)

donderdag 19 september 2002

Milosevic heeft donderdag 19 september 2002 een klacht ingediend bij de tuchtraad van de Nederlandse Orde van Advocaten tegen Wladimiroff. Wladimiroff is, tesamen met twee buitenlandse advocaten, door het Joegoslavië Tribunaal aangewezen om Milosevic bij te staan in zijn verdediging. Dit gebeurde tegen diens uitdrukkelijke wens in.

In het proces tegen Milosevic is inmiddels de Kosovo-aanklacht, althans voor zover het de rol van de aanklagers betreft, afgesloten. Binnenkort start het tweede deel van de aanklacht, ditmaal met betrekking tot Kroatië en Bosnië.

Naar aanleiding van de afronding van de Kosovo-aanklacht verklaarde Wladimiroff onlangs publiekelijk dat de aanklagers volgens hem, volledig in hun opzet waren geslaagd en dat dit ongetwijfeld ook inzake de aanklacht met betrekking tot Kroatië en Bosnië weer zal gebeuren. Daarmee sprak Wladimiroff uitdrukkelijk het 'schuldig' uit over Milosevic, die hij wordt geacht terzijde te staan.

Middels zijn Nederlandse advocaat mr. N.M.P. Steijnen heeft Milosevic inmiddels tegen Wladimiroff een klacht ingediend bij de tuchtraad van de Nederlandse Orde van Advocaten. Eerder protesteerde Milosevic al met klem tegen het optreden van Wladimiroff bij het Joegoslavië Tribunaal en eiste maatregelen tegen hem. Het Joegoslavië Tribunaal heeft daarop Wladimiroff om een schriftelijke verklaring omtrent zijn uitlatingen gevraagd.

Milosevic beschuldigt in zijn klacht voor de tuchtraad Wladimiroff van schending van de overal en altijd geldende gulden regel dat een advocaat alleen de verdediging van iemand op zich neemt, als die berust op instemming van de cliënt en van het toebrengen van grote schade aan zijn zaak door, nota bene als hem door het tribunaal opgedrongen verdediger, reeds op voorhand het "schuldig" over hem uit te spreken.

In de klacht wordt Wladimiroff er voorts van beticht dat hij zich definitief zou hebben ontpopt als een verlengstuk en handlanger van de aanklagers van het Joegoslavië Tribunaal. Dit op een moment dat deze aanklagers volledig hebben gefaald in hun opzet om de inmiddels afgeronde Kosovo-aanklacht, het eerste deel van het proces, een substantiële grondslag te geven.

□ N. Steijnen

allemaal weer flink kostenbesparend. Maar een tegenslag blijft het.

Milosevic blijft strijdbaar

Milosevic zelf fixeert zich intussen volledig op zijn eigen verdediging, hier en nu, voor het tribunaal. Het is buitengewoon vermoeiend voor hem, want hij staat alleen tegenover een kolossaal apparaat. Dag in dag uit. Maar hij is niet van plan om een krimp te geven en blijft tot het uiterste gemoti-

veerd om de NAVO-leugens aan de kaak te stellen. Zijn diepe drijfveer om de waarheid overeind te houden, in de stortvloed van desinformatie die van alle kanten komt, houdt hem op de been.

Het is onze plicht om hem daarin onvoorwaardelijk te steunen!

□ Nico Steijnen

Nico Steijnen is advocaat van Milosevic in diens procedures voor de Nederlandse rechter.

Fam. van Luttikhuisen
Koudebergweg 55
7351 TJ Hoenderloo

24 oktober 2002

Beste Henk, beste familie,

Het was zonder meer een indrukwekkend afscheid van Alie, zoals dit door jullie is vorm gegeven. En zoals het werd gedragen door de vele aanwezigen en door wat uit hun midden naar voren werd gebracht.

Het stempel dat Alie op zoveel mensen heeft gezet en de brede erkenning van de enorme verdiensten van haar mogen jullie hopelijk tot steun zijn.

Hoewel jullie, zo was te zien, met aandacht hebben zitten luisteren naar wat over haar rijke en zorgzame leven werd gezegd door de verschillende sprekers, weet ik uit ervaring dat op zo'n moment toch veel langs je heen gaat. Als in een soort roes.

Daarom stuur ik jullie hierbij de toespraak, die ik heb gehouden. Om eventueel later nog eens rustig te kunnen bekijken. Natuurlijk doe ik ook het blijk van medeleven vanuit de partij van Milosevic en het internationale comité erbij.

Ik wens jullie nogmaals van hieruit, in gezamenlijkheid, alle kracht toe die jullie nodig hebben.

hartelijk groeten,

Nico

van holst en steijnen

Van: "CDSM" <cdsm_b@btopenworld.com>
Aan: <Undisclosed-Recipient.;>
Verzonden: woensdag 23 oktober 2002 08:51
Bijlage: MILOSEVIC Medical Reports.doc; ATTACK ON LIFE OF PRESIDENT MILOSEVIC.doc; Milosevic Abduction Illegal Const Ct.doc; Milosevic again told to rest.doc; MILOSEVIC health worsens RECESS.doc; Milosevic Health and Life Under Threat.doc; Milosevic Requests Release from Jail.doc; MILOSEVIC US attacks Tribunals.doc; Milosevic and Nurenberg.doc; Milosevic Return Milosevic.doc
Onderwerp: Milosevic Health - Letter to MP's
 Letter from Paul Davidson to three MP's, sent on 23rd October 2002

I also attach the ten enclosures I sent with this letter. Sorry if this has taken time to download.

Please send something similar to your MP and get others to do so. Send copies to Alice Mahon and Tam Dalyell and email them to me at cdsm@btopenworld.com

Thanks

Paul D

**Regarding the Health and Condition of Mr. Milosevic in The Hague
 Whilst at the International Criminal Tribunal on Yugoslavia (ICTY)**

**The UK's role at the ICTY
 Health and conditions in captivity of Mr. Milosevic
 Call for Milosevic to be released pending recuperation**

Dear Harry Cohen MP,

I am a constituent of yours and a Labour voter. My name is Paul Davidson

I have become increasingly aware of the dreadful conditions in The Hague under which ex-President Milosevic has been held for almost two years now. This includes the situation at Scheveningen prison, a relic of the WW2 Nazi occupation, and the court itself. I am moved to write to bring some important facts to your attention, which are not easily found through the media or through more usual political channels. The conclusion I have reached and I hope you will share is that an appalling and dangerous situation exists and that we are in denial of it.

My hope is to bring this to public attention, a public for whom the belief in justice and fair play have been a remarkable and consistent feature of British culture. The situation in The Hague would never be tolerated in this country, were it to be known, and yet we as taxpayers are unknowingly paying for a gross injustice. I would hope that you would support this effort by asking questions to the relevant government ministry.

I include a detailed health report on Mr. Milosevic and other supporting documentation. I am sending a copy of this correspondence to MP's Alice Mahon and Tam Dalyell, who have both expressed a strong interest in the case. I apologise for the quantity of information enclosed but I am sure you would want to be fully informed should you decide to follow the matter up.

Background to The Captivity of Mr. Milosevic

Mr. Milosevic was abducted from Serbia in June 2001. This despite there being no extradition treaty and in contravention of a specific Yugoslav Constitutional Court ruling (enclosed) against this particular action. He was taken to The Hague aboard an RAF jet, despite his captors not having arranged any documentation for his entry into The Netherlands. In reality the whole venture was outside of any judicial control, national or international. They just did it!

This is the modus operandi of the ICTY, a court set up as law unto itself. Unlike any judicial body in the world the ICTY has been given a mandate by the UN Security Council to determine its own rules and procedures with no higher body empowered to judge its actions or to appeal to. And its rulings are legitimised and enforced not by international law but by the military hand of certain NATO states, namely the main combatants in the Yugoslav conflict, the U.S. and the U.K.. This is why it has often been called a 'victor's court.' Three accused Serbs have died while being arrested.

Once situated in The Hague, new and more serious war crimes and genocide charges on Bosnia and Croatia against Mr. Milosevic were added to the original indictment on Kosovo. Again this was totally at odds with all recognised procedures in legal extradition. It is a flagrant negation of human rights and international law. Recognised convention states that only those charges originally documented in extradition papers can be progressed, no additions can ever be made.

In the past several years three captives of the ICTY have died in incarceration due to intolerable physical conditions, prolonged duration of trials and a chronic and persistent lack of healthcare provision. My major concern at this time is for the life of Mr. Milosevic. And this should also be a concern of the British government and the court itself, for were the defendant to die in prison then the future of the Balkans would undoubtedly move from

24-10-02

semi-controllable chaos to anarchy and renewed conflict.

Let me stress that Britain has played such a major role in this court that its reputation as a cultured and civilised nation of laws and values would be dragged through the mud, as was the role of the Dutch military in Bosnia over Srebrenica, leading to the fall of the Dutch government earlier this year. And Britain's leading role is also widely known internationally due to extravagant performances in the case from Judge Richard May (formerly a Labour parliamentary candidate) and prosecutor Geoffrey Nice. Our partner the U.S. meanwhile, has chosen to increasingly distance itself from the proceedings, thus avoiding all responsibility. Who would therefore be the fall guy?

The Deteriorating Health of Mr. Milosevic

The attached report by a team of Yugoslav medical experts details the main concern which is that Mr. Milosevic suffers from both malignant hypertension and angina pectoris. This means that his blood pressure can shoot up at any time leading to a sudden heart attack. Such an outcome is likely to occur due to prolonged stress and lack of physical exercise. Without correct attention this outcome is very likely.

In order to cope with this Mr. Milosevic needs to be able to move around regularly. He needs rest, both physical and psychological. He needs to be constantly monitored by medical personal with relevant expertise, equipment and access to medication. He needs an adequate diet. Relaxed surroundings and a healthy circulation of fresh air. The report states categorically that none of these things are possible in Scheveningen, or perhaps any other prison.

Mr. Milosevic is conducting his own defence and has been forbidden by the court access to legal advisors. Such access is regarded as a privilege only to be accorded to those who recognise the legitimacy of the court and who appoint legal council. Mr. Milosevic has refused to do either. To conduct one's own defence under such circumstances would put tremendous strain on any young and fit person. Mr. Milosevic is 62 years old and chronically ill. This further exacerbates his medical state.

Conditions of incarceration at Scheveningen

The Scheveningen detention centre has been updated since its notorious Nazi past. But it is still an old-fashioned brick warehouse. It has been hermetically sealed, with re-circulating air pumped through. Prisoners cannot open windows and have no access to fresh air. This means that infections such as colds and flu spread rapidly among staff and inmates. Mr. Milosevic has suffered continual bouts of colds and flu, including high temperatures and fevers. Despite his severe condition no additional monitoring has been arranged for him during such times. He has only been given aspirin. There is, I believe, no on-site hospital in the prison, which is supervised by a common medical practitioner.

Mr. Milosevic has no rights to a telephone. He is allowed the privilege of using a pay-card phone in a corridor near his cell. There is no chair and no table on which to rest a notepad. It is from this telephone that he contacts his friends outside to help prepare his defence. He has to stand there on one leg with a notepad on his knee, a pen in one hand and a phone card in the other. He is not allowed a mobile phone. Last year this 'privilege' was withdrawn for some time after he used the telephone to speak with the media. Can we imagine what sort of stress these conditions might produce?

In his cell each evening Mr. Milosevic has to pore over thousands of pages of prosecution evidence to prepare for the next day in court. But often this work is in vain as the judge and prosecution change the order of witnesses or else give insufficient notice to the defendant. Such conditions and procedures would not be tolerated in Britain so why are we supporting this monster in The Hague, both financially and politically?

Conditions of the Trial

Each morning the trial is on Mr. Milosevic is awakened before 7 am., although the proceedings commence much later and the prison is very close to the court. After getting ready he is taken to the transportation but often is left to wait there for some considerable time before leaving for the court.

In the courtroom itself he has to sit in one position throughout the day. He cannot get up and move around, as a prisoner in a cell would be able. If one considers his medical problems and the fact that this trial is set to last two years one can get a picture of the specificity of the problem. It is not just any court and any prisoner. These conditions for this defendant, who is living all this hell while not having been convicted of any offence, constitute severe punishment and denial of human rights.

At lunchtime he is allowed to get up briefly and even eat a sandwich. Then back to the bench.

At the end of the day he is again taken back to the cell, often having to wait up to one hour or more for the transportation. Many times he has returned back late and had to make a choice between exercise and supper. Usually he has chosen exercise and gone without food.

The apparent civilised normalcy of the ICTY courtroom hides a quite different story!

The trial proceedings are quite burdensome. Without going into too much detail I would point to the following. There has been a persistent over-direction of Mr. Milosevic's cross-examination of witnesses by Judge May. This has included the imposition of arbitrary time limits, direction of witnesses and the cutting off of Mr. Milosevic's microphone. On top of this, Mr. Milosevic has had imposed on him three court appointed amicus curiae including one Michail Wladimiroff who has been so prejudiced against his supposed client that even Judge May has had to remove him after Mr. Wladimiroff made statements to the press proclaiming his client's guilt.

Due to the medical condition of Mr. Milosevic, the court has had to recess several times and in late summer the judge agreed with medical advice that the proceedings should be half-day sittings so as not to further exhaust the defendant. Earlier this month however the same judge has announced

the resumption of all-day sittings, despite having at hand an additional independent medical report, which highlighted again the obvious dangers.

Why Mr. Milosevic Should Be Released Pending his Recuperation

In this case the defendant has stated publicly that he is willing to face this trial, despite not recognising any legitimacy of the court. He has stated publicly that he poses no risk of flight. Nor is there a government in Serbia that would protect him. There is no tangible reason to hold him in captivity during the trial.

In this case the defendant is his own attorney. But how can he possibly mount a reasonable defence under present circumstances? He has no adequate access to communicate or to gather evidence. The prosecution has a press office of 80 persons while the defence is banned from speaking publicly from the prison and is often cut off from doing so in the court. At the end of the day will history judge the trial to have been fair and impartial?

But the main concern here is obviously the health one, exacerbated by all the rest. And if, like others, Mr. Milosevic were to suffer a heart attack or worse whilst in court or prison, this would be entirely due to the punishing conditions under which the ICTY illegally holds him. This would not only be testimony to the denial of human rights involved but would also be a threefold tragedy: A tragedy for Mr. Milosevic, his family and followers, a tragedy for Serbia, which would descend into anarchy and a tragedy for international law, which would fall into further low regard. Perhaps it would also be a tragedy for Britain!

I ask for your help in this matter, to put a question to ministers and to raise the matter in the Commons.

Thank you for your patience. I hope you are able to do something.

Yours sincerely,

Paul Davidson

72-10-2009

HERDENKING VAN ALIE VAN LUTTIKHUIZEN-DE VRIES

Alie en Henk heb ik leren kennen zo'n kleine twintig jaar geleden.

Dat was ten tijde van het schandaal rond het pensioen van de weduwe Rost van Tonningen.

Over het feit dat daar door de regering geen einde aan werd gemaakt, bestond niet alleen bij het voormalig verzet, maar in heel Nederland grote verontwaardiging.

Nou had de regering een rapport uitgebracht aan de Tweede Kamer en daarin stond dat het pensioen van de zwarte weduwe juridisch volkomen rechtmatig was en dat daar niets aan te doen zou zijn. Maar als jurist en advocaat wou het er bij mij niet in dat dit rapport van de regering juist zou kunnen zijn.

Nadere studie maakte me toen duidelijk dat er van de beweerde rechtmatigheid van dit pensioen helemaal niets klopte. Om zo te zeggen: geen barst.

En dat de Tweede Kamer dus hierover door de regering gewoon werd voorgelogen.

Onmiddellijk heb ik toen de organisaties van het voormalig verzet hierover gealarmeerd.

Namens de AFVN kwamen Henk en Alie met mij hierover praten.

En dat resulteerde uiteindelijk in een breed opgezet proces tegen de regering.

Met als eisers in dit proces een flink aantal organisaties uit de tweede wereldoorlog en een aantal mensen van het voormalige verzet op persoonlijke titel.

Alie en Henk zorgden voor de organisatie van het proces en ik hield me bezig met het procederen.

Dat allemaal in een hechte samenwerking.

Uiteindelijk slaagde we er zo in om voor de rechter aan te tonen dat dit pensioen van de weduwe Rost van Tonningen volstrekt onrechtmatig was.

En dat alle officiële beweringen dat er - zogenaamd - 'niets aan te doen was' leugens waren.

Het vonnis van het Gerechtshof Den Haag, waarin dit allemaal haarfijn stond beschreven - tientallen pagina's lang ! - , werd uiteindelijk door de Hoge Raad vernietigd.

Met het louter formele argument dat de leden van het voormalige verzet geen belang zouden hebben bij deze pensioen-kwestie van de zwarte weduwe !

De organisaties van het voormalig verzet en de verzetsmensen en oorlogsslachtoffers werden, alsnog en met terugwerkende kracht, niet-ontvankelijk verklaard.

In de Tweede Wereldoorlog was de Hoge Raad fout geweest. En nu dus weer !

Ik heb Alie in die tijd leren kennen als een voortreffelijk organisator, die niets aan het toeval overliet.

En van toen af dateert onze hechte samenwerking en vriendschap.

22-10-2009

HERDENKING VAN ALIE VAN LUTTIKHUIZEN-DE VRIES

Alie en Henk heb ik leren kennen zo'n kleine twintig jaar geleden.

Dat was ten tijde van het schandaal rond het pensioen van de weduwe Rost van Tonningen.

Over het feit dat daar door de regering geen einde aan werd gemaakt, bestond niet alleen bij het voormalig verzet, maar in heel Nederland grote verontwaardiging.

Nou had de regering een rapport uitgebracht aan de Tweede Kamer en daarin stond dat het pensioen van de zwarte weduwe juridisch volkomen rechtmatig was en dat daar niets aan te doen zou zijn. Maar als jurist en advocaat wou het er bij mij niet in dat dit rapport van de regering juist zou kunnen zijn.

Nadere studie maakte me toen duidelijk dat er van de beweerde rechtmatigheid van dit pensioen helemaal niets klopte. Om zo te zeggen: geen barst.

En dat de Tweede Kamer dus hierover door de regering gewoon werd voorgelogen.

Onmiddellijk heb ik toen de organisaties van het voormalig verzet hierover gealarmeerd.

Namens de AFVN kwamen Henk en Alie met mij hierover praten.

En dat resulteerde uiteindelijk in een breed opgezet proces tegen de regering.

Met als eisers in dit proces een flink aantal organisaties uit de tweede wereldoorlog en een aantal mensen van het voormalige verzet op persoonlijke titel.

Alie en Henk zorgden voor de organisatie van het proces en ik hield me bezig met het procederen.

Dat allemaal in een hechte samenwerking.

Uiteindelijk slaagde we er zo in om voor de rechter aan te tonen dat dit pensioen van de weduwe Rost van Tonningen volstrekt onrechtmatig was.

En dat alle officiële beweringen dat er - zogenaamd - 'niets aan te doen was' leugens waren.

Het vonnis van het Gerechtshof Den Haag, waarin dit allemaal haarfijn stond beschreven - tientallen pagina's lang ! - , werd uiteindelijk door de Hoge Raad vernietigd.

Met het louter formele argument dat de leden van het voormalige verzet geen belang zouden hebben bij deze pensioen-kwestie van de zwarte weduwe !

De organisaties van het voormalig verzet en de verzetsmensen en oorlogsslachtoffers werden, alsnog en met terugwerkende kracht, niet-ontvankelijk verklaard.

In de Tweede Wereldoorlog was de Hoge Raad fout geweest. En nu dus weer !

Ik heb Alie in die tijd leren kennen als een voortreffelijk organisator, die niets aan het toeval overliet.

En van toen af dateert onze hechte samenwerking en vriendschap.

We onderhielden door de jaren heen een intensief contact en hebben heel wat afgecorrespondeerd met elkaar.

De afgelopen twee decennia zijn niemand van links in de kouwe kleren gaan zitten. Wat we hebben moeten ervaren was een afbraak van het socialisme op wereldschaal.

Alie, en natuurlijk ook Henk, vormden daartegen altijd monumenten van onverzettelijkheid.

Ze lieten zich niet van de wijs brengen door de waan van de dag. Die verkondigde dat het socialisme toe was aan een flinke dosis zogenaamd liberalisme en vrije markt-ideologie.

We hebben daarover veel met elkaar geschreven en gesproken. En ik was het roerend met hen eens.

De geschiedenis heeft Alie op dit punt intussen al lang en breed gelijk gegeven.

In nog geen 10 jaar tijd is, na de val van het socialisme, de NAVO opgerukt tot zelfs binnen de grenzen van de voormalige Sovjet-Unie; wordt door de westerse kapitalistische landen de ene verschrikkelijk oorlog na de andere gelanceerd tegen landen die zich niet schikken in het gareel van de nieuwe wereldorde; grijpt Amerika naar de absolute wereld-hegemonie; zijn de voormalige socialistische landen veranderd in sociale puinhopen; en heeft het zogenaamde liberalisme - zeg maar gerust de gedwongen opgelegde dictatuur van het kapitalisme - de economieën van grote delen van Afrika, Azië en Latijns Amerika verwoest.

Veel en veel eerder en vlugger allemaal dan ik in mijn ergste dromen had durven verwachten.

Maar Alie verbaasde zich helemaal niet over dit enorme tempo waarin de kapitalistische verloedering op wereldschaal om zich heen grijpt.

Integendeel, zij zag daarin alleen maar een bevestiging van de juistheid van wat ze altijd al rotsvast geloofde. Namelijk dat het kapitalisme zijn tijd heeft gehad.

En dat - onvermijdelijk - de toekomst aan het socialisme is. Een weg met ups en downs, met terugslagen en tegenspoeden, maar een weg die wel eens veel sneller zou kunnen zijn dan zoals het er nu oppervlakkerwijs naar uit ziet.

Die overtuiging droeg ze met verve uit.

Ik luisterde graag naar haar, als ze zo sprak en schreef. En liet me daar ook door inspireren.

En niet alleen voor mij was zij zo een bron van inspiratie, maar ik denk voor velen met mij.

En inderdaad, vandaag de dag is het, voor honderden miljoenen op aarde, helderder dan ooit dat het kapitalisme - tegenwoordig wordt dat dan als 'liberalisme' betitelt - geen enkele oplossing biedt.

En dat het het verderf en de uitzichtloosheid voor miljarden mensen, in adembenemend tempo, alleen maar groter maakt.

Alie deed dus niet mee met de modieuze linksigheid van afstand doen van de socialistische idealen, die in de jaren 80 en 90 over de wereld ging.

Maar niet alleen dat. Ze liet ook de leiders van het toenmalige socialistische kamp niet vallen. De nieuwe kapitalistische machthebbers wilden deze voormalige leiders verbannen naar de vuilnisbak van de geschiedenis. Maar zij zag hun nederlaag als alleen maar een tijdelijk intermezzo. En organiseerde voortdurend solidariteitscampagnes voor hen, vooral via de Anti-Fascist. "De krant", zoals ze het noemde.

Alie en Henk waren altijd bereid om de strijd tegen de nieuwe oorlogen van het kapitaal daadwerkelijk en inhoudelijk te steunen.

Ze droegen bij tot het verzet tegen de oorlog tegen Irak. En toen de NAVO Joegoslavië aanviel, maakten zij het financieel mogelijk dat Joegoslavische burgers, die het slachtoffer werden van deze bombardementen en van deze agressie, de verantwoordelijke Nederlandse ministers Kok, Van Aartsen en de Grave regelrecht voor de Nederlandse rechter brachten.

De processen hierover lopen door tot vandaag de dag. En zorgen ervoor dat de in Nederland voor deze misdaden verantwoordelijke bewindslieden geen rust krijgen. Ook niet nu hun politieke carrière al tot het verleden begint te behoren.

Toen Amerika en de NAVO, via het Joegoslavië tribunaal, de uitlevering van Milosevic afdwongen naar Den Haag, als een soort overwinningstrofee, zetten Alie en Henk zich opnieuw hiertegen schrap.

Alie zorgde dat in de Anti-Fascist solidariteitsartikelen met Milosevic verschenen, maar liet het ook hier niet bij woorden. Er werd ook hier gezorgd voor geld om processen van Milosevic tegen de Nederlandse mede-schuld aan zijn ontvoering mogelijk te maken.

En om een klacht-procedure bij het Europese Hof tegen de 'Sieger-Justiz' van het Joegoslavië tribunaal te ondernemen. Ook hier is ze tot op de laatste dag van haar leven intensief mee bezig geweest.

Alie was een volbloed-communiste, tot op haar laatste dag. Maar ze had niets, maar dan ook niets, van een saaie communistische partijganger.

Want eerst en vooral was ze een rebelse meid van de bovenste plank. In hart en nieren.

Niets was voor haar verrukkelijker dan eens fiks in de clinch gaan met gevestigde machten, ambtenaren en autoriteiten. Daarvan heb ik heel wat staaltjes meegemaakt.

En ook wat dat betreft pasten Alie en Henk perfect bij elkaar, want ook Henk genoot daar met volle teugen van. Ze was, wat dat betreft, eigenlijk ook een soort anarchist. En ze had iets soevereins, iets van : 'ni Dieu, ni maître', geen god, geen meester. Op alle fronten.

Alie was dus niet alleen een ras-communiste, in woord en vooral ook in daad, maar bovendien ook een soort Tjil Uilen-

spiegel, een soort niet aflatende provo. Maar dan altijd wel voor een goede zaak !
Op geen enkele manier konden zij en Henk de gevestigde orde met rust laten.
En ook dat heeft hen beiden heel wat bekendheid opgeleverd !

Alie zelf is er niet meer.
Maar wat zij gebeeldhouwd heeft aan de toekomst blijft.
Door haar kinderen en kleinkinderen, die ze mede heeft geschapen, grootgebracht en liefgehad met een niet aflatende zorg.
Door met Henk samen het leven te leiden dat ze geleefd heeft.
In dienst van de mensheid en van de historie, en dat dan met veel plezier en overtuiging.

Ze laat een groot gat achter.
Allereerst natuurlijk als vrouw van Henk, als moeder en als grootmoeder.
Maar ook de communistische beweging blijft door dit verlies opnieuw verder verweesd achter.
Mensen als zij - van zulke grote betekenis, met zulke ervaring en vanzelfsprekendheid, met zo'n overweldigende inzet en daadkracht -, kunnen we eigenlijk niet missen.

Zelf tilde ze daaraan niet zo zwaar. Ze zei altijd: "het socialisme komt toch wel, dat is niet tegen te houden". Maar ze zag ook wel in dat er toch ook voor gewerkt zou moeten worden.

Zelf zou ze, mét Stalin, gezegd hebben: "Begin er maar vast aan, dan zal je zien dat het wel mee valt !".

Ik wens haar toe dat velen in die geest zullen handelen.

Nico Steijnen, mede namens Neeltje

12-10-2002

Van: "Vladimir Krsljanin" <vlada@sps.org.yu>
Aan: "van holst en steijnen" <n.h.van.holst@freeler.nl>
Verzonden: zaterdag 19 oktober 2002 06:57

> "The SPS organisation in Belgrade and the International Committee for the
> Defense of Slobodan Milosevic have learned with much regret the news of
> the
> death of Mrs. Alie van Luttkhuizen in the Netherlands, who played a
> leading
> role into the Association of Anti-fascist former War Resistants / League
> of
> Anti-Fascists into the Netherlands.
>
> On behalf of the people in Yugoslavia, who has resisted the policy of
> intervention and war by NATO's countries and who is still fighting against
> this continuous policy, we thank her for her never ending solidarity with
> the Yugoslav people and for the great contribution she has made into the
> Netherlands by her stimulating role in facilitating legal action of
> Yugoslav citizens against the Dutch participation in the war of aggression
> by NATO.
> And by the sponsoring of subsequent lawsuits, this time by the victims of
> the RTS-bombardment and of the Nis clusterbomb-attacks, which are ongoing
> now.
>
> We are also aware that, without the financial support by her and her
> organisation, legal action on behalf of mr. Milosevic before Dutch courts
> and before the European Court of human rights would have been not
> possible.
> So we express our feelings of deep sympathy for the unvaluable
> solidarity,
> demonstrated by her and we wish her relatives all strenght necessary to
> bear
> this loss.
>
>
> The SPS
> The International Committee for the Defense of Slobodan Milosevic
>
> signed
>
> Vladimir Krsljanin

To join or help this struggle, visit:
<http://www.sps.org.yu/> (official SPS website)
<http://www.belgrade-forum.org/> (forum for the world of equals)
<http://www.icdsm.org/> (the international committee to defend Slobodan
Milosevic)

12-10-2002

Van: "DeWaarheid.nu" <waarheid@xs4all.nl>
Aan: "abonneebestand" <waarheid@xs4all.nl>
Verzonden: vrijdag 18 oktober 2002 09:03
Onderwerp: IN MEMORIAM
IN MEMORIAM

Op 16 oktober 2002 is plotseling overleden Alic van Luttkhuizen-de Vries.

Zij was secretaris van de Vereniging van Anti-Fascistische Oud-Verzetsstrijders/Bond van Anti-fascisten (AFVN) en de drijvende kracht achter het blad DE ANTI-FASCIST. Met haar overlijden komt ook dit blad, altijd nog goed voor 1400 abonnees, tot een einde.

De Vereniging van Anti-fascistische Oud-Verzetsstrijders had de praktische solidariteit met de eertijds socialistische landen hoog in het vaandel, en bleef ook na de val van de muur verzet bieden tegen de politieke en juridische westerse wraakacties tegen voormalige politici van deze Oost-Europese landen. Ook het juridische verzet tegen pogingen om Milosevic te slachtofferen werd door de vereniging en door de Anti-fascist altijd met financiële ondersteuning gestimuleerd.

De Vereniging van Anti-Fascistische Oud-Verzetsstrijders slaagde er eind jaren tachtig in om voor de rechter aan te tonen dat het pensioen van de weduwe Rost van Tonningen volstrekt onrechtmatig was en dat alle officiële beweringen dat 'er niets aan te doen was' leugens waren. Het vonnis van het Gerechtshof in Den Haag, waarin dit allemaal haarfijn stond beschreven, werd echter uiteindelijk door de Hoge Raad vernietigd, met het louter formele argument dat de leden van het voormalige verzet geen belang zouden hebben bij deze pensioenkwestie van de Zwarte Weduwe! De leden van het voormalige verzet, die de rechtszaak voerden met steun van AFVN werden daarom door de Hoge Raad, met terugwerkende kracht, alsnog niet-ontvankelijk verklaard!

Alic van Luttkhuizen wordt op maandag 21 oktober 2002 om 15.30 gecremeerd in het crematorium Heidehof, Engelandersholt 95 te Ugehelen/Apeldoorn. Het correspondentieadres is: Koudebergweg 55, 7351 TJ Hoenderloo.

22-10-2002

I. DE RECHTMATIGHEID VAN HET JOEGOSLAVIE TRIBUNAAL IN NADER PERSPECTIEF

Het is in Nederland - immers ook nog eens gastland - niet bon ton om vraagtekens te plaatsen bij de legitimiteit van het Joegoslavië Tribunaal. Ook de bestendigheid en de inmiddels opgebouwde staat van dienst van dit instituut pleiten daartegen. Toch blijft het met betrekking tot die legitimiteit knagen, en wel in brede kring. De bruuske manier van totstandkomen, in volkenrechtelijke zin, geeft in elk geval minstens een permanent ongemakkelijk gevoel.

Het Joegoslavië Tribunaal is immers door de Veiligheidsraad als het ware geparachuteerd in de volkerengemeenschap. Dwars tegen de soevereiniteit van staten in, die geen andere keus werden gelaten dan dit instituut en zijn rechtsmacht te accepteren. Een rechtsmacht die, in laatste instantie, de eigen nationale wetgeving en jurisdictie te boven zou gaan. En dat schopt hard aan tegen het beginsel van soevereiniteit, nog altijd basisprincipe van de internationale verhoudingen. Het Handvest van de Verenigde Naties is daar als het ware omheen gebouwd.

Want aan welke ingrijpende beperkingen - zeker vandaag de dag - het leidende beginsel van soevereiniteit in de statenpraktijk ook onderhevig is, uiteindelijk vinden deze restricties hun oorsprong allemaal in vrijwilligheid. Dat soevereiniteit geen achterhaald begrip is, maar springlevend, bewijst nog maar eens het furieuze Amerikaanse verzet tegen het Internationale Strafhof. Dat verzet berust uiteindelijk geheel en al op het principe van de soevereiniteit. De VS weigeren niet alleen op dit stuk verdragsverplichtingen aan te gaan, zij willen ook te enen male verhinderen dat anderen dan zijzelf over de eigen burgers rechtsmacht uitoefenen.

Maar het Joegoslavië Tribunaal vraagt, anders dan het Strafhof, niet om een verdragsrechtelijke grondslag en om instemming van nationale staten. Het legt zichzelf dwangmatig op. En blijft daarmee een *fremdkörper* in de internationale verhoudingen.

Zoals vaker, berust ook deze inbreuk op de rechtssystematiek op een fictie. De fictie is hier dat Joegoslavië Tribunaal een maatregel vertolkt van de Veiligheidsraad tot herstel van vrede en veiligheid in het territorium van het voormalige Joegoslavië. De Veiligheidsraad is immers, in het kader van hoofdstuk VII van het Handvest, bevoegd om maatregelen tot herstel van vrede en veiligheid te treffen. En tevens dwingend op te leggen aan de statengemeenschap. Voorts kent het Handvest aan de Veiligheidsraad ook nog de bevoegdheid toe om hulporganen in het leven te roepen. Zodoende riep de Veiligheidsraad, als dwangmaatregel voor herstel van vrede en veiligheid en bij wijze van hulporgaan om dit doel te bereiken, uiteindelijk bij resolutie een compleet tribunaal in het leven, waarvan de rechtsmacht boven die van alle nationale staten dwingend werd

opgelegd.

Niet de juistheid van de fictie of het Joegoslavië Tribunaal feitelijk een bijdrage levert aan de vrede en veiligheid op de Balkan vormt hier verder het onderwerp, maar de implicaties van deze fictie.

En die zijn bepaald verstrekkend.

Allereerst noodzaakte het in het leven roepen van een zodanig tribunaal tot het scheppen van nieuw recht.

Maar elke rechtsschepping doet de vraag rijzen naar legislatieve bevoegdheden en democratische legitimatie. Op grond waarvan zouden aan de Veiligheidsraad legislatieve bevoegdheden toekomen? En wie of wat zorgt voor de democratische legitimatie van dat door de Veiligheidsraad geconstitueerde recht?

Nu stellen het Joegoslavië Tribunaal en zijn adepten, in reactie hierop, dat het tribunaal geen nieuw recht hanteert, maar uitsluitend het reeds bestaande recht toepast. Namelijk de normen van het internationaal humanitair gewoonterecht.

Zeker op één voor Milosevic cruciaal onderdeel is het echter meer dan dubieus dat het hier zou gaan om gevestigd gewoonterecht, namelijk waar het de strafrechtelijke aansprakelijkheid van staatshoofden betreft.

Maar wat er voor het overige ook van zij dat het Joegoslavië Tribunaal bij zijn strafrechtpleging uitsluitend reeds gevestigde regels van humanitair gewoonterecht zou hanteren, het gaat in casu niet alleen om het materiële recht dat wordt toegepast, maar ook om het formele recht dat het bestaan van het tribunaal gestalte geeft en zijn werkwijze reguleert. En dat met name ook diens positie en rechtsmacht afbakt in relatie tot de statengemeenschap als zodanig en elke individuele staat in het bijzonder.

Het is dit formele rechtskader, deels tot stand gebracht door de Veiligheidsraad zelf in het Statuut van het tribunaal, maar verder toch voornamelijk door het tribunaal zelf geschapen, dat heeft te gelden als een voor alle staten bindend kader, wil het tribunaal kunnen functioneren op de wijze zoals het zich voorstelt. En waarvan dan de democratische legitimatie volstrekt duister blijft.

In elk geval ontkomen de adepten van het Joegoslavië Tribunaal er dus niet aan om uit te gaan van de fictie dat de Veiligheidsraad, en zelfs een hulporgaan van de Veiligheidsraad als het Joegoslavië Tribunaal zelf, recht zouden kunnen scheppen. Ja zelfs recht dat alle nationale rechtsgebondenheid en internationale verdragsverplichtingen, voorzover met dit door de Veiligheidsraad en het Joegoslavië Tribunaal zelf gecreëerde recht in strijd, aan de kant zou kunnen schuiven.

Om van zo'n fundamenteel conflicterende situatie maar meteen een treffend voorbeeld van te geven: het Joegoslavische rechtssysteem verbiedt, zoals zoveel nationale rechtsstelsels, de uitlevering van de eigen onderdanen. Zoals nog eens uitdrukkelijk werd bevestigd door het Joegoslavische Constitutionele Hof in het conflict rond de geëiste uitlevering van

Milosevic. Maar het recht dat het Joegoslavië tribunaal zelf tot stand heeft gebracht, eist onvoorwaardelijke uitleving van elke verdachte waar het tribunaal de hand op wil leggen. Waaronder dus - indertijd - ook van ex-president Milosevic. Het tribunaal eiste dan ook dat, op grond van zijn zelfgemaakte wetten, het Joegoslavische constitutionele recht, dat uitlevering verbiedt, eenvoudig terzijde werd gesteld.

Op welke legislatieve bevoegdheid een dergelijke zelf geattribueerde rechtsmacht zou berusten, blijft in nevelen gehuld. En daarmee blijft die rechtsmacht - en dus tevens het tribunaal zelf - ook op deze specifieke grond dubieus.

Maar laten we de kwestie eens vanuit een andere positie bezien.

En dit keer niet vanuit het tribunaal zelf of vanuit de positie van de (ex-)president van een relatief onmachtig land als Joegoslavië, maar bijvoorbeeld vanuit het perspectief van de president van het machtigste land ter wereld, de Verenigde Staten. Het vereist geen diep denkwerk om tot de conclusie te komen dat, als de Prosecutor bij het tribunaal zich op het standpunt stelt dat indien zij de hand wil leggen op de (ex-)president van Joegoslavië op verdenking van oorlogsmisdrijven in het voormalig Joegoslavische territorium, deze maar naar Den Haag heeft te komen om zich te laten berechten, datzelfde ook heeft te gelden voor de (ex-)president van de Verenigde Staten, als ze die zou willen vervolgen in het kader van bijvoorbeeld NAVO-bombardementen op Joegoslavië.

En daarmee maakt dan dit door het Joegoslavië Tribunaal zelf gecreëerde recht en deze zelf geattribueerde rechtsmacht de Prosecutor tot op slag de machtigste persoon op aarde. Machtiger zelfs dan de president van de Verenigde Staten, die maar naar Den Haag heeft te komen om zich aan berechting te onderwerpen, als zij dit gebiedt.

Het is duidelijk dat een fictie, die tot dergelijke absurde consequenties aanleiding geeft, geen hout snijdt.

De op geen enkele democratische legitimatie berustende zelf-attributie van bevoegdheden en rechtsmacht valt hiermee terstond op grond van de eigen "overstretch" door de mand.

De megalomane pretenties van het Joegoslavië Tribunaal in de eigen bevoegdhedensfeer genereren dan ook onvermijdelijk een even kolossale twijfel omtrent het rechtsgehalte hiervan.

Dat wordt er voor het tribunaal niet beter op als een zeer geprononceerd aspect van diens optreden nader wordt bezien.

En dat is de verstrekkende bevoegdheid die het tribunaal zich aangemeten heeft om, indien verdachte personen in Bosnië niet worden uitgeleverd, die dan zelf gewapenderhand te gaan halen. Daarbij gebruik makend van NAVO-troepen als gewapende arm van het tribunaal. Bij deze praktijken zijn al een aantal dodelijke slachtoffers gevallen, waaronder ook burgers die overal buiten stonden.

Niets, in welk nationale of internationale rechtsvoorziening dan ook, noch in de door het tribunaal zelf opgestelde rechtsregels, geeft het Joegoslavië Tribunaal het recht om, indien niet tot uitlevering van gevraagde verdachte personen wordt o-

vergegaan, deze dan eigenmachtig te doen arresteren en naar Den Haag te doen overbrengen. Integendeel, alle van toepassing zijnde eigen rechtsregels leggen daarentegen aan het tribunaal de verplichting op om, indien uitlevering van enig persoon in enig land wordt geweigerd, de zaak uiteindelijk voor te leggen aan de Veiligheidsraad. Die dan verder daaromtrent dient te beslissen.

Degenen die daaraan zouden willen twijfelen worden verwezen naar Rule 61 van de Rules of Procedure and Evidence omtrent de 'Procedure in Case of Failure to Execute a Warrant'.

De extreme bevoegdhedenoverschrijding waaraan het tribunaal zich in deze schuldig pleegt te maken, neemt hier zonder meer een criminele dimensie aan. Hier kan zelfs van mensenroof worden gesproken, nu ook aan de betrokkenen zelfs ook nog te enen male het basisrecht wordt ontzegd om zich terzake van hun van buitenaf geforceerde uitlevering - zeg maar ontvoering - tot de bevoegde nationale rechter te wenden.

Milosevic heeft dus terecht geen fiducia in dit tribunaal. Niet in diens legitimiteit wat betreft totstandkoming, noch in de legitimiteit van diens wijze van opereren. En daarin staat hij bepaald niet alleen.

Doch al evenmin heeft hij, evenals vele anderen, vertrouwen in de onafhankelijkheid van optreden van dit tribunaal. En daarin wordt hij onmiskenbaar gesteund door de Amerikaanse administratie zelf.

Want iedereen die kennis heeft genomen van het rabiante verzet van de Verenigde Staten tegen het Internationale Strafhof - en dit vanwege het risico dat enig Amerikaanse staatsburger ooit aan de rechtsmacht van dit Hof onderworpen zou worden -, zal zich verbaasd hebben moeten afvragen: waarom niet een soortgelijke campagne in alle heftigheid tegen het Joegoslavië Tribunaal? Want dat is toch het eerst aangewezen internationale rechtsorgaan voor de berechting van Amerikanen die met het voormalige Joegoslavië een - wellicht misdadige - bemoeienis hebben gehad?

Het is frappant om te moeten vaststellen dat de Amerikanen zich omtrent die eventualiteit voor geen millimeter blijken te bekommeren. Blijkbaar is de Amerikaanse administratie er rotsvast van overtuigd dat Amerikanen voor welk optreden in het voormalige Joegoslavië dan ook, van het Joegoslavië Tribunaal geen enkel risico tot vervolging lopen.

Dat kan maar één ding betekenen: dat hun controle over dit tribunaal, althans voor zover het de afdeling van de Prosecutor betreft, waterdicht en sluitend is.

En dit bevestigt dat Milosevic niet aan paranoïde denkbeelden ten prooi is, als hij dit tribunaal als een NAVO-tribunaal betitelt.

mr. N.M.P. Steijnen

Mr. Steijnen is de advocaat van Milosevic in juridische aangelegenheden buiten het het tribunaal. In dat kader trad hij

op in het kort geding dat door Milosevic werd aangespannen tegen de Nederlandse Staat na diens uitlevering en detentie in Den Haag. Aansluitend voerde hij, in samenwerking met de Franse advocaat Vergès, de Canadese advocaat Black en anderen, als gemachtigde van Milosevic een procedure voor het Europese Hof voor de rechten van de mens. Mr. Steijnen is advocaat in Zeist en maakt deel uit van de juridische sectie van het International Committee for the Defense of Slobodan Milosevic (ICDSM).

II. KRITISCHE KANTTEKENINGEN BIJ HET OPTREDEN VAN HET JOEGOSLAVIE TRIBUNAAL EN BIJ DE AMICI CURIAE

Het recht om de eigen verdediging te voeren - 'to defend himself in person' - wordt in het Europese Verdrag ter bescherming van de rechten van de mens als een 'minimum right' geboekstaafd. En evenmin als artikel 6 EVRM, laat artikel 14 Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten (IVBPR) enig misverstand bestaan over het wezenlijke karakter van dit recht, dat ook door het Joegoslavië Tribunaal uitdrukkelijk wordt erkend in artikel 26 van het Statuut.

In hoeverre dit recht absoluut zou zijn in de zin dat nimmer de eis zou mogen worden gesteld van verplichte rechtsbijstand is kwestieus. Zo wordt in het Nederlandse stelsel weliswaar aan dit recht in overwegende mate tegemoet wordt gekomen, maar wordt daaraan geen absoluut karakter wordt toegekend. Zie de verplichte vertegenwoordiging door een advocaat bij strafzaken in cassatie. En ook in de rechtspraak van het Europese Hof tekent zich af dat in sommige gevallen de wetgever wellicht rechtsbijstand verplicht mag stellen als de aard van de procedure dit vereist.

Hoe dit ook zij, voor procedures waarvoor nog eens expliciet wordt bepaald dat het voeren van de eigen verdediging een basisrecht is - en dat is wat betreft de processen van het Joegoslavië Tribunaal het geval -, kan er geen enkele twijfel over zijn dat dit recht voluit moet worden gerespecteerd.

Zo ook jegens Mr. Milosevic, die uit en terna heeft onderstreept zelf zijn verdediging te willen voeren.

Maatregelen die aan dit recht om de eigen verdediging te voeren afbreuk zouden kunnen doen, moeten in strijd worden geacht met dit recht.

Ook als zo'n maatregel niet langs de voordeur wordt ingevoerd, maar langs de achterdeur.

En een dergelijke typische achterdeur-constructie is door het tribunaal doorgevoerd in het geval van Mr. Milosevic. En wel door aanstelling van de amici curiae, voor wat betreft de taken zoals die hen werden toebedeeld. Die aanstelling vond

plaats op voorslag van de Nederlandse advocaat Wladimiroff, die met dit voorstel kwam toen duidelijk was dat Mr. Milosevic hem onder geen beding als advocaat zou aanstellen. In het Advocatenblad van 21 september 2001 gaf Wladimiroff de positie die hij met de aanstelling tot amicus curiae verwierf als volgt weer:

"Mij leek dat zo iemand [een amicus curiae] ook in het geval van Milosevic de verdediging op zich zou kunnen nemen, maar dan zonder dat Milosevic de cliënt is. Onafhankelijk van de verdachte geven we het objectieve perspectief van de verdediging."

Hoe een verdediging bestaanbaar zou kunnen zijn zonder cliënt is natuurlijk een diep raadsel. En van eenzelfde onzinnigheid is dat er zo iets zou zijn als een 'objectief perspectief van de verdediging' dat 'onafhankelijk van de verdachte' zou kunnen bestaan.

Want wie anders dan Wladimiroff en zijn mede-amici maken dan vervolgens uit wat dat 'objectieve perspectief van de verdediging' is? En daarmee blijkt wat zogenaamd een 'objectief' verdedigingsperspectief zou zijn, op slag weer zo subjectief als maar zijn kan. Maar dan wél een verdedigingsperspectief dat - nog steeds - doorgevoerd wordt 'onafhankelijk van de verdachte', d.w.z. geheel los van wat de verdachte daarvan vindt.

Nu is het volstrekt helder hoe Mr. Milosevic daarover altijd gedacht heeft. Hij heeft zich van het begin af met hand en tand verzet tegen wat hij beschouwt als een grove inbreuk op zijn recht om zijn eigen verdediging te voeren en als een usurpatie van dit recht door een kunstgreep van het tribunaal.

Maar wat kunnen de redenen zijn dat het Joegoslavië Tribunaal dan toch is meegegaan met een dergelijke schizofrene constructie, zoals voorgesteld door Wladimiroff? De motivering van het tribunaal in de aanstellingsbeschikking luidde dat dit - kortweg - 'wenselijk' werd geacht en 'van belang om een fair trial te verzekeren'.

Als eerste profijt kon het tribunaal zich hiermee dus profileren als wezenlijk bekommerd om een 'fair trial' voor Mr. Milosevic.

En dat was hoognodig, want er was inmiddels wel het een en ander gebeurd dat juist met het oog op de eis tot een eerlijk proces in elk geval gemaskeerd diende te worden.

Dit met betrekking tot een uiterst belangrijke voorziening om een eerlijk proces te verzekeren, namelijk wat in artikel 6 EVRM, artikel 14 IVBPR en artikel 21 van het tribunaal-statuuut wordt aangeduid als 'the right to have adequate facilities for the preparation of his defence'.

Het was het weliswaar, vanaf het eerste begin van zijn detentie in Scheveningen, Mr. Milosevic' uitgesproken intentie om zelf zijn verdediging te voeren, maar met de afstand die hij daarmee deed van het recht om zich te doen bijstaan door een advocaat, deed hij allerm minst tegelijkertijd ook afstand van

zijn recht op voldoende faciliteiten om zijn verdediging goed voor te bereiden.

Reeds ten tijde van detentie in Belgrado en vóór zijn uitlevering naar Den Haag had hij zich daartoe voorzien van een internationaal team van advocaten, verenigd in het International Committee for the Defence of Slobodan Milosevic (ICDSM). Het was zijn bedoeling dat dit team hem zou assisteren bij de voorbereiding van zijn verdediging. En ook een rol zou spelen bij der verwerking van de tienduizenden documenten die over hem werden uitgestort, toen hij naar Den Haag was uitgeleverd.

Maar vanaf de allereerste dag van zijn detentie in Nederland heeft de tribunaal-administratie echter stelselmatig alle registers opengetrokken om samenwerking van Mr. Milosevic met dit internationale team van rechtsadviseurs zoveel mogelijk te saboteren en te verhinderen. Elke chicane-mogelijkheid werd daarvoor aangegrepen.

Allereerst werd toelating tot Mr. Milosevic voor zijn 'legal advisers' zoveel mogelijk beperkt. Een probaat middel daarbij was eenvoudig niet responderen op een verzoek om toelating. Werde dan uiteindelijk, na veelvuldig rappelleren, incidenteel wél toestemming gegeven tot een bezoek, dan werd dit altijd voorgesteld als unieke goedgunstigheid van een voor het tribunaal volstrekt onverplicht karakter. De toegang werd dan in tijd strikt gelimiteerd, confidentieel contact werd onmogelijk gemaakt en uitwisseling van stukken werd verboden. Herhaaldelijk moest worden vastgesteld dat correspondentie verstuurd naar Mr. Milosevic, niet bij hem aankwam.

Uiteindelijk werd de Canadese advocaat Christian Black door de tribunaal-administratie geheel in de ban gedaan, omdat hij uitlatingen van Mr. Milosevic had doorgegeven aan de Duitse pers. Ook andere ICDSM-adviseurs werden steeds meer weggehouden door eenvoudig niets te laten horen op hun verzoeken tot toelating. En tenslotte kwam het tribunaal, geheel onverwacht en buiten welk overleg met welke betrokkene dan ook om, met een benoemingsbesluit van Mr. Ramsey Clark en een zekere Mr. Livingston tot 'vaste legal advisers' van Mr. Milosevic, met voortaan het alleenrecht om als zodanig op te treden.

Van Mr. Clark, verbonden met het ICDSM, was voldoende bekend dat alleen al zijn leeftijd hem verhinderde om veelvuldig de oversteek over de oceaan te maken om Mr. Milosevic te bezoeken en Mr. Livingston geldt als een bij het ICDSM zowel als bij Mr. Milosevic zelf totaal onbekend persoon. Zodat bij voorbaat als duidelijk was dat deze constructie voor Mr. Milosevic volstrekt onaanvaardbaar was.

Met deze finale manipulatie slaagde de tribunaal-administratie erin om de deur verder voor de door Mr. Milosevic zelf gekozen 'legal advisers' definitief gesloten te krijgen.

Mij trof op hoofdlijnen eenzelfde bejegening, maar omdat ik als advocaat voor Mr. Milosevic optrad in Nederlandse rechtsprocedures kon mij een geen volledige uitsluiting van contact met mijn cliënt worden opgelegd. Wel stond de schaarse toegang

die mij tot Mr. Milosevic werd verleend onder de uitdrukkelijke restrictie dat slechts gesproken mocht worden over de Nederlandse rechtsprocedure en werd elk contact gemonitord.

Dat laatste werd pas anders toen ik door Milosevic gemachtigd werd om een procedure aanhangig te maken bij het Europese Hof voor de rechten van de mens, en ik de tribunaal-administratie kon wijzen op artikel 3 van het 'European Agreement relating to persons participating in Proceedings of the European Commission and Court of Human Rights', dat voor advocaten van cliënten die het Europese Hof adieren het recht voorschrijft 'to correspond and consult out of hearing of other persons'. Maar ook hier ging de tribunaal-administratie pas overstag onder druk van een dreigend kort geding en onder de zure kanttekening eigenlijk niet aan de inhoud van dit Agreement te zijn gebonden, omdat het tribunaal in casu geen verdragspartij is.

Toen het proces begon, verkeerde mr. Milosevic dan ook in een hopeloos geïsoleerde positie. Hij beschikte alleen maar over een vaste telefoonlijn vanuit de Scheveningse gevangenis met zijn partij-achterban in Belgrado en zijn twee Joegoslavische huisadvocaten Mr. Tomanovic en Mr. Ognjanovic, om zijn verdediging voor te bereiden. Dat zette hem op nogmaals extra achterstand bij zijn verdediging. Na veelvuldig beklag hierover dat deze situatie voor hem volstrekt onwerkbaar was, heeft het tribunaal de contact-mogelijkheden met de beide Joegoslavische advocaten iets versoepeld.

Dat betekent niet dat de enorme achterstand die Mr. Milosevic heeft ten aanzien van het machtige en buitengewoon omvangrijke apparaat van de Prosecutor daarmee ook maar enigszins verkleind zou zijn.

Met kunst en vliegwerk en -letterlijk - improviserend van dag tot dag probeert Mr. Milosevic van zijn procesvoorbereiding het beste te maken. De zogenaamde tribunaal-'watchers' hier in Nederland die het doen voorkomen alsof Mr. Milosevic een goed gestroomlijnde organisatie tot zijn beschikking heeft om zijn verdediging te voeren zijn of vilein, of zij weten niet waar ze over praten.

Terug naar de benoeming van de amici curiae.

Als gevolg van de gestage eliminatie van Mr. Milosevic' zelf gekozen 'legal advisers', waardoor Mr. Milosevic tevens de mogelijkheid werd ontnomen om invulling te geven aan zijn recht op voldoende faciliteiten om zijn verdediging voor te bereiden, besefte de tribunaal-administratie zich kwetsbaar te hebben gemaakt voor kritiek in de sfeer van 'fair trial'. Met de benoeming van de amici curiae, zo gezegd om een 'fair trial' te helpen verzekeren, kon een publiciteitsslag worden geslagen, waarmee een en ander volstrekt kon worden gecamoufleerd.

Maar de benoeming van de 'amici curiae', na de uitdrijving van de door Mr. Milosevic zelf gekozen 'legal advisers', had voor het tribunaal nog een uiterst relevant neven-effect. En dat is dat de amici curiae behoren tot de hofhouding van het tribunaal, en aldus gecontroleerd worden door het tribu-

naal, terwijl de ICDSM-adviseurs tot het kamp van Milosevic behoren. En zich aan disciplineren door het tribunaal onttrekken.

En zodoende verbond het tribunaal aan zichzelf een drietal personen die, blijkens het aanstellingsbesluit, alle rechten toebedeeld kregen die normaal ook aan een gekozen advocaat worden toegekend, inclusief het recht alle soorten 'motions' in te dienen en 'submissions' te maken, kruisverhoren af te nemen en ook overigens te handelen 'in any other way designated counsel considers appropriate in order to secure a fair trial'.

En daarmee beschikt het tribunaal over een aantal pseudo-advocaten die tenslotte ook nog, vanuit hun positie van verbondenheid aan het tribunaal, automatisch fungeren als breekijzer voor de processtrategie die door Mr. Milosevic wordt gevolgd. En dat is een strategie die er ten principale vanuit gaat dat het tribunaal onrechtmatig is.

Terwijl de 'amici curiae', alleen al op grond van hun positie, bij hun optreden een diametraal tegenovergestelde positie innemen.

En zo slaagt het tribunaal erin om, nota bene onder het mom van loutere bekommernis omtrent het aspect van 'fair trial', middels zijn amici in te breken in het hart van deze processtrategie van Mr. Milosevic en daar al een neutralisatieproces in gang te zetten.

Een voorbeeld om in beeld te brengen hoe een en ander in elkaar grijpt.

Vanaf de begindag van het proces heeft Mr. Milosevic erop gehamerd dat zijn ontvoering uit Joegoslavië en zijn detentie in Scheveningen onrechtmatig waren en dat hij het tribunaal beschouwde als een illegitieme instelling.

De trial chamber, die een en ander voortdurend als 'politieke uitlatingen' diskwalificeerde en afkapte, vertelde Mr. Milosevic op zeker moment een en ander dan maar op papier te zetten. Onmiddellijk togen ook de amici curiae aan het werk om, geheel separaat van Mr. Milosevic, ook op hun beurt de bezwaren van de laatstgenoemde tegen de rechtmatigheid van het tribunaal op papier te zetten.

Maar, anders dan Mr. Milosevic, die immers het tribunaal niet erkent, kwalificeerden zij hun paper uitdrukkelijk als een 'preliminary motion'. Daarmee het tribunaal de gelegenheid verschaffend om het paper van Mr. Milosevic en van de amici curiae zonder onderscheid als een gezamenlijke 'preliminary motion' te beschouwen, en dus als een stuk vallend binnen de procedure-voorschriften van het tribunaal.

En dit bood dan het tribunaal vervolgens weer de gelegenheid om de daarop volgende behandeling ter zitting te beschouwen als een formele zitting, waarin mede aan de orde kon zijn de habeas corpus-kwestie, waaromtrent een specifieke regulering in de tribunaal-bepalingen ontbreekt.

Zonder dat Mr. Milosevic zich daar ook maar een seconde van bewust was, werd zo, eenvoudig doordat de amici curiae enig

stuk betitelden in termen van de tribunaal-regels, en wel als 'preliminary motion', het kader geschapen voor een voorziening door de trial chamber in het habeas corpus-vereiste, terwijl Mr. Milosevic daaromtrent niets in de gaten had. Laat staan dat hij zich daarop ook maar enigzins had kunnen voorbereiden. En zo werd hij dus op dit punt compleet uitgemanoeuvreerd.

De 'amici' behoeven dan ook geenszins uitlatingen te doen als door de trial chamber aan Wladimiroff toegeschreven, om voor Mr. Milosevic buitengewoon schadelijk te zijn. Maar het zijn wel deze uitlatingen geweest die Mr. Milosevic - die met Wladimiroff nimmer een woord heeft gewisseld -, tot hernieuwde aktie hebben aangezet.

Maar ontslag van Wladimiroff is daarbij niet het einddoel. Het einddoel blijft uitdrukkelijk terugtrekking van alle amici.

Mr. Milosevic wil dan ook, ondanks het recente ontslag, een uitspraak van de tuchtorganen van de Nederlandse balie over het optreden van Wladimiroff. Mede in de hoop dat een dergelijke uitspraak wellicht ook nog munitie zou kunnen opleveren tegen de overige amici.

Mr. N.M.P. Steijnen

Mr. Steijnen is de advocaat van Milosevic in juridische aangelegenheden buiten het het tribunaal. In dat kader trad hij op in het kort geding dat door Milosevic werd aangespannen tegen de Nederlandse Staat na diens uitlevering en detentie in Den Haag. Aansluitend voerde hij, in samenwerking met de Franse advocaat Vergès, de Canadese advocaat Black en anderen, als gemachtigde van Milosevic een procedure voor het Europese Hof voor de rechten van de mens.

Mr. Steijnen is advocaat in Zeist en maakt deel uit van de juridische sectie van het International Committee for the Defense of Slobodan Milosevic (ICDSM).

van holst en steijnen

Van: "van holst en steijnen" <n.h.van.holst@freeler.nl>
Aan: <vlada@sps.org.yu>
CC: <cdsm_b@btopenworld.com>
Verzonden: woensdag 16 oktober 2002 15:39
Onderwerp: Death message of Mrs. Alie van Luttkhuizen
 Dear friends,

Please, send around the following message.

"This morning I got the sad message that last night has died Mrs. Alie van Luttkhuizen.

Alie van Luttkhuizen, a woman of indomitable spirit, played a leading role in the Association of Anti-Fascist former War Resistantists / League of Anti-Fascists in the Netherlands.

This association of WWII resistantists always gave its unconditional solidarity to the Yugoslav people and his continuous struggle against intervention by western powers. This not only by words, but also by deeds.

The Association of Anti-fascist former War Resistantists not only always strongly opposed the Dutch participation in NATO's war of aggression against Yugoslavia by joining committees and signing petitions, but also by contributing as a main sponsor in funds for legal action of Yugoslav citizens before Dutch courts against the State of the Netherlands, in order to demand the Dutch withdrawal from this war. And now by contributing into legal proceedings for damages by the victims of the RTS-bombardments, which are ongoing.

The Association of Anti-Fascist former War Resistantists into the Netherlands, with Mrs. Alie van Luttkhuizen in a leading and stimulating role, is the same organisation which performed a permanent solidarity with Mr.

Milosevic, as a symbol of the people's resistance against NATO's policy of war and intervention. And here again, stimulated by this wonderful woman, the Association acted as one of the main sponsors as regards the lawsuits undertaken by Mr. Milosevic against the State of the Netherlands and before the European Court of human rights, in order to fight back against his illegal abduction and further violations of his basic human rights.

Without the indispensable help from this organisation these lawsuits in solidarity with Mr. Milosevic would have been undone!

We lose in her a person of invaluable importance and wish her family all strength that will be necessary.

Nico Steijnen

Vlada, please allow me to send the following message to her funeral, or any message, re-arranged by you:

"The SPS organisation in Belgrade and the International Committee for the Defense of Slobodan Milosevic have learned with much regret the news of the death of Mrs. Alie van Luttkhuizen in the Netherlands, who played a leading role into the Association of Anti-fascist former War Resistantists / League of Anti-Fascists into the Netherlands.

On behalf of the people in Yugoslavia, who has resisted the policy of intervention and war by NATO's countries and who is still fighting against this continuous policy, we thank her for her never ending solidarity with the Yugoslav people and for the great contribution she has made into the Netherlands by her stimulating role in facilitating legal action of Yugoslav citizens against the Dutch participation in the war of aggression by NATO.

And by the sponsoring of subsequent lawsuits, this time by the victims of the RTS-bombardment and of the Nis clusterbomb-attacks, which are ongoing now.

We are also aware that, without the financial support by her and her organisation, legal action on behalf of Mr. Milosevic before Dutch courts and before the European Court of human rights would have been not possible. So we express our feelings of deep sympathy for the unvaluable solidarity, demonstrated by her and we wish her relatives all strength necessary to bear

s loss.

The SPS
The International Committee for the Defense of Slobodan Milosevic

signed

Vladimir Krstjanin

Thank you in advance !

Nico S.

van holst en steijnen

Van: "van holst en steijnen" <n.h.van.holst@freeler.nl>
Aan: <vlada@sps.org.yu>
CC: <cdsm_b@btopenworld.com>
Verzonden: woensdag 16 oktober 2002 15:39
Onderwerp: Death message of Mrs. Alie van Luttkhuizen
 Dear friends,

Please, send around the following message.

"This morning I got the sad message that last night has died mrs. Alie van Luttkhuizen.

Alie van Luttkhuizen, a woman of indomitable spirit, played a leading role in the Association of Anti-Fascist former War Resistants / league of Anti-Fascists in the Netherlands.

This association of WWII resistants always gave its unconditional solidarity to the the Yugoslav people and his continuous struggle against intervention by western powers. This not only by words, but also by deeds.

The Association of Anti-fascist former War Resistants not only always strongly opposed the Dutch participation in NATO's war of aggression against Yugoslavia by joining committees and signing petitions, but also by contributing as a main sponsor in funds for legal action of Yugoslav citizens before Dutch courts against the State of the Netherlands, in order to demand the Dutch withdrawal from this war. And now by contributing into legal proceedings for damages by the victims of the RTS-bombardments, which are ongoing.

The Association of Anti-Fascist former War Resistants into the Netherlands, with mrs. Alie van Luttkhuizen in a leading and stimulating role, is the same organisation which performed a permanent solidarity with mr. Milosevic, as a symbol of the people's resistance against NATO's policy of war and intervention. And here again, stimulated by this wonderful woman, the Association acted as one of the main sponsors as regards the lawsuits undertaken by mr. Milosevic against the State of the Netherlands and before the European Court of human rights, in order to fight back against his illegal abduction and further violations of his basic human rights. Without the indispensable help from this organisation these lawsuits in solidarity with mr. Milosevic would have been undone !

We lose in her a person of invaluable importance and wish her family all strenght that will be necessary.

Nico Steijnen

Vlada, please allow me to send the following message to her funeral, or any message, re-arranged by you:

"The SPS organisation in Belgrade and the International Committee for the Defense of Slobodan Milosevic have learned with much regret the news of the death of Mrs. Alie van Luttkhuizen in the Netherlands, who played a leading role into the Association of Anti-fascist former War Resistants / League of Anti-Fascists into the Netherlands.

On behalf of the people in Yugoslavia, who has resisted the policy of intervention and war by NATO's countries and who is still fighting against this continuous policy, we thank her for her never ending solidarity with the Yugoslav people and for the great contribution she has made into the Netherlands by her stimulating role in facilitating legal action of Yugoslav citizens against the Dutch participation in the war of aggression by NATO.

And by the sponsoring of subsequent lawsuits, this time by the victims of the RTS-bombardment and of the Nis clusterbomb-attacks, which are ongoing now.

We are also aware that, without the financial support by her and her organisation, legal action on behalf of mr. Milosevic before Dutch courts and before the European Court of human rights would have been not possible. So we express our feelings of deep sympathy for the unvaluable solidarity, demonstrated by her and we wish her relatives all strenght necessary to bear

this loss.

The SPS
The International Committee for the Defense of Slobodan Milosevic

signed

Vladimir Krsljanin

Thank you in advance !

Nico S.

van holst en steijnen

Van: "van holst en steijnen" <n.h.van.holst@freeler.nl>
Aan: <vlada@sps.org.yu>
CC: <cdsm_b@btopenworld.com>
Verzonden: woensdag 16 oktober 2002 15:39
Onderwerp: Death message of Mrs. Alie van Luttkhuizen
 Dear friends,

Please, send around the following message.

"This morning I got the sad message that last night has died mrs. Alie van Luttkhuizen.

Alie van Luttkhuizen, a woman of indomitable spirit, played a leading role in the Association of Anti-Fascist former War Resistants / league of Anti-Fascists in the Netherlands.

This association of WWII resistants always gave its unconditional solidarity to the the Yugoslav people and his continuous struggle against intervention by western powers. This not only by words, but also by deeds.

The Association of Anti-fascist former War Resistants not only always strongly opposed the Dutch participation in NATO's war of aggression against Yugoslavia by joining committees and signing petitions, but also by contributing as a main sponsor in funds for legal action of Yugoslav citizens before Dutch courts against the State of the Netherlands, in order to demand the Dutch withdrawal from this war. And now by contributing into legal proceedings for damages by the victims of the RTS-bombardments, which are ongoing.

The Association of Anti-Fascist former War Resistants into the Netherlands, with mrs. Alie van Luttkhuizen in a leading and stimulating role, is the same organisation which performed a permanent solidarity with mr.

Milosevic, as a symbol of the people's resistance against NATO's policy of war and intervention. And here again, stimulated by this wonderful woman, the Association acted as one of the main sponsors as regards the lawsuits undertaken by mr. Milosevic against the State of the Netherlands and before the European Court of human rights, in order to fight back against his illegal abduction and further violations of his basic human rights.

Without the indispensable help from this organisation these lawsuits in solidarity with mr. Milosevic would have been undone !

We lose in her a person of invaluable importance and wish her family all strength that will be necessary.

Nico Steijnen

Vlada, please allow me to send the following message to her funeral, or any message, re-arranged by you:

"The SPS organisation in Belgrade and the International Committee for the Defense of Slobodan Milosevic have learned with much regret the news of the death of Mrs. Alie van Luttkhuizen in the Netherlands, who played a leading role into the Association of Anti-fascist former War Resistants / League of Anti-Fascists into the Netherlands.

On behalf of the people in Yugoslavia, who has resisted the policy of intervention and war by NATO's countries and who is still fighting against this continuous policy, we thank her for her never ending solidarity with the Yugoslav people and for the great contribution she has made into the Netherlands by her stimulating role in facilitating legal action of Yugoslav citizens against the Dutch participation in the war of aggression by NATO.

And by the sponsoring of subsequent lawsuits, this time by the victims of the RTS-bombardment and of the Nis clusterbomb-attacks, which are ongoing now.

We are also aware that, without the financial support by her and her organisation, legal action on behalf of mr. Milosevic before Dutch courts and before the European Court of human rights would have been not possible. So we express our feelings of deep sympathy for the unvaluable solidarity, demonstrated by her and we wish her relatives all strength necessary to bear

this loss.

The SPS
The International Committee for the Defense of Slobodan Milosevic

signed

Vladimir Krsljanin

Thank you in advance !

Nico S.

van holst en steijnen

Van: "Jari Nousiainen" <nousiainenjari@hotmail.com>
Aan: <n.h.van.holst@freeler.nl>
Verzonden: woensdag 16 oktober 2002 00:54
Onderwerp: Nousiainen

Dear Mr Steijnen,

It is good to hear from you. I have read about you and the proceedings you are now involved in.

I still have to print out the attachments, and I can start making the summary right away.

I appreciate keeping me posted about the scandal at the European Court of Human Rights. I didn't know the whole process will have to started from scratch! I rather thought it was a positive signal that ECHR condeded - however reluctantly - that the question of a fair trial at the ICTY belongs to the Dutch jurisdiction. It seems now the Dutch government cannot shift the blame to somebody else. But of course, everybody is playing time, and that in itself is hardly in keeping with the ideal of a fair trial.

Yours,

Jari Nousiainen, Turku, Finland

Choose an Internet access plan right for you – try MSN! [Click Here](#)

van holst en steijnen

Van: "Christopher Black" <bar@idirect.com>
Aan: <Emperors1000@aol.com>; "Vladimir Krsljanin" <vlada@sps.org.yu>; "Global Reflexion" <office@globalreflexion.org>; "van holst en steijnen" <n.h.van.holst@freeler.nl>
Verzonden: dinsdag 15 oktober 2002 05:50
Onderwerp: Fw: Jari Nousiainen
 Friends

This fellow has been defending Milosevic and attacking the tribunal on the Jurist site for some time now with very well argued submissions. He contacted me a couple of days ago and asked how he could help the ICDSM. I asked him for his background. This is the response.

I think he would be good to have in the committee. Thoughts?

Chris

— Original Message —

From: Jari Nousiainen

To: bar@idirect.com

Sent: Tuesday, October 15, 2002 3:51 AM

Subject: Jari Nousiainen

Dear Mr Black,

It is certainly good to hear from you. In reply to your questions I have written the following fairly long message.

I think JURIST is a good way of "making as much noise as possible", but the noise may be so small that it rather gives the trial some pseudo-legality, because the ICTY supporters may say all the flaws of the trial have been critiqued in public quite adequately and have led to some changes in the trial. This is what I call "Harvard-type of criticism". Just annoying the decision-makers enough, so they can say the decision has been made democratically.

Yes, I am a lawyer all right. I opened my law firm in 2000, but the activities have consisted almost exclusively of translating texts for the European Court of Justice. I am a former official of the European Parliament, where I worked as a translator (1995-1998).

I studied law in Holland, at the University of Leiden, and was the first foreigner to do so. I graduated in 1994. My mastery of Dutch language has meant that my work as a translator has consisted of translating texts from Dutch into Finnish.

I am also a Licentiate in Laws (a degree between Master's and Doctorate). My major was Public International Law. I graduated from the University of Helsinki last year. The subject of my thesis was Kosovo's Legal Status, which is why I know so much of the subject.

I was also the first person to get his foreign law degree fully recognized in Finland. That was quite a lengthy battle. To crown this accomplishment I took the judge's oath in September last year.

The Milosevic case is extremely complex, and what I can do is add the public international law perspective to the defence. I am determined to do anything to make the accused win, or if that is a utopian, at least make the tribunal look as bad as possible, which may be what Milosevic meant by making as much noise as possible.

As a Canadian you might find it interesting that I have been accepted as a graduate student at McGill in Montreal, where I plan to specialize in International Criminal Law at postgraduate level. (By the way, I am 37.) We are planning to move to Canada next year as permanent residents. The medical exam took place two weeks ago, which means that we are now just waiting for the visa (basically).

But you asked me about the region I am living in. In short, the awareness of the trial is at least as low as anywhere else. I am certain that even the Americans know more of it than the Finns.

Historically, from the time that Finland was in the shadow of Russia and then the Soviet Union, the Finns have learnt to accept anything that any superpower wants them to do. Basically, the Soviet Union has only been replaced by the US. This was also a very important ingredient in the success of President Ahtisaari's mission in Belgrade when the peace agreement was negotiated.

Finland is also much more closely involved in the EU than the other Nordic countries, which means that even if the country is neutral, Finland is also more involved in the European defense. The Commander of the Euroarmy is Finnish. The leftist parties oppose any increase in the defense budget, which means that the top brass are saving costs by increasing international defense cooperation!

So I am sorry to disappoint you, but the Finnish "neutrality" is pretty much an empty shell. I think this ambivalent position makes it very hard for the public to be receptive.

I think the Norwegians and the Swedes are in general much more critical of Nato, even if Norway is a Nato member state! Carl Bildt, the former

Swedish PM, was an outspoken critic of the Kosovo bombing, which meant the US didn't want to see him in Belgrade in 1999.

But I have been talking about the countries in general. In Finland there are some critical voices. There are some extreme-left groups that keep criticising the trial, so the first thing I could do is contact them to see if a conference can be organized. I am not a "leftist", so I know of their existence only through a Google search.

Then there are some individual critics, who are few but have a very high profile. One is the former President Mauno Koivisto. Another one is a former colonel, now a researcher at the Foreign Policy Institute, Pekka Visuri. A third is a professor of criminal law at the University of Helsinki, Pekka Koskinen. These could also be very valuable contacts.

I have already written a letter to the US Ambassador to the EU in July. I didn't even expect an answer. I also wrote to the Dutch Ministry of Justice a few weeks ago. I haven't received an answer yet, but I think it was strategically very important. Basically, I just wanted to know what kind of jurisdiction Holland has over the ICTY and pointed to all the problems that the trial is plagued with. I also encouraged people to do the same in the JURIST discussion.

As soon as we have a clearer idea of how I can help, I can basically start acting right away. I am pretty much a voice in the wilderness, but it can't be too difficult to find people that share the same views even in this country. Besides, the quieter it gets around the trial, the better even a small voice can be heard.

Yours,

Jari Nousiainen, Turku, Finland

Send and receive Hotmail on your mobile device: [Click Here](#)

van holst en steijnen

Van: "Vladimir Krsljanin" <vlada@sps.org.yu>
Aan: "van holst en steijnen" <n.h.van.holst@freeler.nl>
Verzonden: vrijdag 20 september 2002 09:06
Onderwerp: Re: legal proceedings

Dear Nico,

Thank you very much for the prompt answer.

At the same time I am awfully sorry because you gave so much space in your answer to something which is (and it is my fault) a pure misunderstanding.

My question about additionally appointed person(s) was purely technical and was made only because somebody told me that for higher courts in the Netherlands one should appoint formally some lawyers (?) which are licenced for those courts, and that it is one of the reasons for high costs. Of course, it is out of question that we see only you as person who can lead that proceedings (and all eventual others) before the Dutch courts. In that respect we will do our best to provide you with all necessary assistance.

I assure you that we highly respect your work. Our lack of ability up to now to help your work financially is a consequence of the situation here and our struggle with internal enemies - the Party is attacked by Western exponents. That's why president Milosevic is probably in worst situation in comparison with all the other Hague prisoners - they receive financial support from both ICTY and their governments. Instead of that he receives only obstacles. So we were able with lot of difficulties to secure staying at The Hague of only one Yugoslav lawyer, who is at same time his only assistant, and forced to work almost without sleep. And that is the answer to other issue - why their contacts with you are that rare.

Anyhow, we rely on people and we are convinced in victory.

Best wishes

Vladimir

To join or help this struggle, visit:

<http://www.sps.org.yu/> (official SPS website)

<http://www.belgrade-forum.org/> (forum for the world of equals)

<http://www.icdsm.org/> (the international committee to defend Slobodan Milosevic)

<http://www.jutarnje.co.yu/> ('morning news' the only Serbian newspaper advocating liberation)

----- Original Message -----

From: "van holst en steijnen" <n.h.van.holst@freeler.nl>

To: <vlada@sps.org.yu>

Cc: <office@globalreflexion.org>

Sent: Saturday, September 21, 2002 1:47 AM

Subject: legal proceedings

> Drear Vladimir,

>
 > Ik took note of your additional information about Wladimiroff with respect
 > to CEELI. Meanwhile, as you know, before the puppet-tribunal Wladimiroff
 > has stated in his written declaration that he was cited wrongly and that
 > he
 > was misinterpreted by the newspaper. Of course he is lying. Are you
 > already
 > acquainted with the information that Wladimiroff have said this all in
 > public before in an interview with the Bulgarian weekly Kultura, published
 > on 15 August 2002 ?The source of this information is the Bulgarian
 > tribunal
 > watcher for Deutsche Welle Chivikov.
 > Kultura: 'Would it be possible that Milosevic would be acquitted ?'
 > Wladimiroff: 'Theoretically yes, but in practice no. Suppose, you go out
 > hunting with an automatic weapon. Then the chance of hitting the target is
 > much bigger. Milosevic is indicted for events on many places in Kosovo,
 > Bosnia and Croatia. Even when he were to be acquitted for half the points
 > od
 > indictment, than he wil be anyhow convicted for the rest. Therefore the
 > chance that he could be acquitted is to be neglected.'

>
 > As regards your points 2 and 3:
 > It is not realistic (financially and logistically) and also not desirable
 > (judicially) to split a habeas corpus procedure off from renewed Dutch
 legal

- > proceedings, directed - finally - at having access for Milosevic to the
- > European Human Rights Court. The habeas corpus item is one of the human
- > rights points eventually to be brought before the European Court, so we
- > cannot separate that. Of course we cannot pilot two cases, partially about
- > the same issues, through the Dutch legal instances. That were not only
- > double, but also impossibly dear.
- >
- > However, what we can do instead of this is that we will make a landmark of
- > the habeas corpus issue, also into our publicity, when I resume legal
- > action.
- > Anyhow, we have to resume in time. We cannot take the risk that Milosevic
- > will stand empty handed after the final decision of the puppet-court. We
- > must take into account that the march through the Dutch legal instance
- > will
- > take AT LEAST two years !
- > So this is my point with respect to the deadline.
- >
- > About what it would cost the following. I will re-start the proceedings
- > anyhow, and in due time. Whether there will be enough funds or not. I
- > expect, in the meantime, that there really should be undertaken
- > fundraising
- > activities, aimed at, finally, 50.000 euro.
- >
- > Your question about whom could be additionally appointed seems a little
- > embarrassing to me. In this situation, where there is absolutely no money
- > to
- > pay me any proper fee for al the legal labour already done by me before,
- > how
- > could you speak than about somebody to appoint additionally ? Maybe you
- > guys
- > there in Belgrade are still not aware sufficiently that I am not only
- > committed politically, but that I am also by far the most skilled and
- > experienced lawyer in the field of international humanitarian law into the
- > Netherlands. (By the way, not the German Vavarin procedure is the first
- > one
- > challenging NATO in civil proceedings, and also asking for damage, as the
- > ICDSM wronfully forwarded today. I have done already quite a lot of such
- > proceedings before and still on, building up here into the Netherlands a
- > huge experience of jurisprudence - see [again !] our website
- > www.natosued.org . Many times I have already asked you to promote that
- > site
- > and RTS-procedure undertaken by me -)
- >
- > What kind of assistance I really need, is already indicated by me time and
- > again: 1) legal assistance from the scientific world in Belgrade and
- > elsewhere and 2) assistance for improvement of the English of my legal
- > documents. Till now I got no sign of life for both needs, with the
- > exception
- > of prof. Bernardini, who showed himself impressed by the qualities of the
- > application for the European Court and Mick Collins, who gave me great
- > help
- > by correcting the English text of the application.
- > However, they have been the only ones, giving any response whatsoever on
- > my
- > calls.
- >
- > I myself have already indicated long ago on which points the application
- > have to be completed. After all, this application - actualized, extended,
- > but basically holding the same legal grounds - will be re-filed again.
- > Without getting any response to this appeal.
- >
- > So the point is not whom could be additionally appointed. The point is:
- > are
- > there people in the legal section of the ICDSM and in the scientific world
- > in Belgrade or elsewhere who are prepared to give me those kinds of
- > support
- > that I really need.
- > Those are the issues, related to renewed parallel-proceedings, to be
- > considered by the ICDSM-scene and the Milosevic grassroots support in
- > Belgrade.
- >
- > Best wishes,
- >

van holst en steijnen

Van: "van holst en steijnen" <n.h.van.holst@freeler.nl>
Aan: <vlada@sps.org.yu>
CC: <office@globalreflexion.org>
Verzonden: vrijdag 20 september 2002 16:47
Onderwerp: legal proceedings

Dear Vladimir,
 in Belgrade or elsewhere who are prepared to give me the support
 that I really need.

Those are the issues, related to renewed parallel-proceedings, to be considered by the ICDSM-scene and the Milosevic grassroots support in Belgrade.

Best wishes,

As regards your points 2 and 3:

It is not realistic (financially and logistically) and also not desirable (judicially) to split a habeas corpus procedure off from renewed Dutch legal proceedings, directed - finally - at having access for Milosevic to the European Human Rights Court. The habeas corpus item is one of the human rights points eventually to be brought before the European Court, so we cannot separate that. Of course we cannot pilot two cases, partially about the same issues, through the Dutch legal instances. That were not only double, but also impossibly dear.

However, what we can do instead of this is that we will make a landmark of the habeas corpus issue, also into our publicity, when I resume legal action.

Anyhow, we have to resume in time. We cannot take the risk that Milosevic will stand empty handed after the final decision of the puppet-court. We must take into account that the march through the Dutch legal instance will take AT LEAST two years !

So this is my point with respect to the deadline.

About what it would cost the following. I will re-start the proceedings anyhow, and in due time. Whether there will be enough funds or not. I expect, in the meantime, that there really should be undertaken fundraising activities, aimed at, finally, 50.000 euro.

Your question about whom could be additionally appointed seems a little embarrassing to me. In this situation, where there is absolutely no money to pay me any proper fee for all the legal labour already done by me before, how could you speak than about somebody to appoint additionally ? Maybe you guys there in Belgrade are still not aware sufficiently that I am not only committed politically, but that I am also by far the most skilled and experienced lawyer in the field of international humanitarian law into the Netherlands. (By the way, not the German Vavarin procedure is the first one challenging NATO in civil proceedings, and also asking for damage, as the ICDSM wrongfully forwarded today. I have done already quite a lot of such proceedings before and still on, building up here into the Netherlands a huge experience of jurisprudence - see [again !] our website www.natosued.org . Many times I have already asked you to promote that site and RTS-procedure undertaken by me -)

What kind of assistance I really need, is already indicated by me time and again: 1) legal assistance from the scientific world in Belgrade and elsewhere and 2) assistance for improvement of the English of my legal documents. Till now I got no sign of life for both needs, with the exception of prof. Bernardini, who showed himself impressed by the qualities of the application for the European Court and Mick Collins, who gave me great help by correcting the English text of the application.

However, they have been the only ones, giving any response whatsoever on my

20-09-02

20-09-02

van holst en steijnen

Van: "Vladimir Krsljanin" <vlada@sps.org.yu>
Aan: "Nico Varkevisser" <office@globalreflexion.org>
CC: "van holst en steijnen" <n.h.van.holst@freeler.nl>
Verzonden: donderdag 19 september 2002 06:30
Onderwerp: Important: Amici Information

Dear Nico and Nico,

2) We consider that filing a summary procedure on Habeas Corpus in the Dutch court should be done. But please let us coordinate the date when it is really filed. Do you have both decisions of the Federal Constitutional Court? If not, let me know. Bellow I enclose two important facts which appeared AFTER the ICTY decided to refute the omnibus motion of the Amici Curiae:

1. The Judgment (Decision) of the Federal Constitutional Court of March 26, 2002, which declared the Decision of the Government of the Republic of Serbia of June 28, 2001 unconstitutional and illegal.

2. The Prosecution witness Kevin Curtis in his testimony in the trial of President Milosevic before the ICTY on July 22, 2002, page 6 stated clearly:

a) That he "arrested" President Milosevic;

b) That he received NO documents on the transfer/extradition from the director of the Belgrade District Prison, despite he requested it;

c) That the helicopter with Curtis and Milosevic went to Tuzla, where the President was kept by US soldiers and than he was transported by a Dutch military plane to Eindhoven, the Dutch military base (so, USA and The Netherlands took part in the act of abduction - my note).

3) As for the continuation of the procedure before the Dutch courts (a pre-condition for ECHR) - as you know, we are in favor in principle. The issue of funding it is far from simple. Could you please provide us with

19-09-02

19-09-02

van holst en steijnen

Van: "van holst en steijnen" <n.h.van.holst@freeler.nl>
Aan: <vlada@sps.org.yu>
CC: <bar@idirect.com>; <office@globalreflexion.org>; <despot@wishmail.net>; <info@belgrade-forum.org>; <jedmisrael@yahoo.com>; <mailservicesnc@tiscalinet.it>; <cirqueminime@club-internet.fr>; <b@btopenworld.coml>

Verzonden: dinsdag 17 september 2002 13:58

Onderwerp: resuming legal action before Dutch court for the release of Milosevic

Dear friends,

After the collapse of the Kosovo case the immediate release of Milosevic is back on the agenda.

This is a good momentum to resume the legal proceedings here into the Netherlands .

As you remember, after the statement made by the Hague District Court as a result of August 2001 summary proceedings before this court against his illegal abduction and jailing that the Dutch legal system couldn't do anything for him and the protection of his human rights, since the Dutch legal system and the tribunal's legal system were two absolute separate legal systems without any interconnection, we have tried to make a short-cut directly to the European Court of human rights.

This attempt was rejected by the March 22 decision of the European Court on the admissibility of the case.

The European Court has ruled in this decision that, no matter how futile were the chance that higher legal instances into the Netherlands would take another stand, Milosevic is nevertheless obliged to take the long road through all Dutch legal instances, before getting access to European Court.

We had, as you maybe remember, already considered such a possible outcome in advance, and we have taken then , beforehand, the position that when this would happen, we would go as yet the long way through all Dutch legal instances.

So a good moment for making a start with it, is right now!

When we enter into this series of lawsuits rihgt now, we still could manage to finish this before the end of ICTY-trials in appeal. So we still could keep open the opportunity for Milosevic to have, after the ICTY-show, an immediate appeal to the European Court of human rights.

So our first land mark will be now: to undertake new summary proceedings before the Hague District Court. With the same demands as during the August 2001 proceedings: the State of the Netherlands must exert himself for the immediate release and the safeguarding of human rights of Milosevic !

Still pending is my promise to take action against the Dutch amicus curiae Wladimiroff. I will now file a claim against him at the disciplinary board of the Dutch bar within a couple of days.

As far as a renewed appeal on the habeas corpus right of Milosevic is raised now again, I will call attention to what is already elaborated by my around this issue in the application filed at the European Court.

An application, to a great degree, ready for reuse when the Dutch proceedings are all over and done with ! See my attachment.

Best wishes,

Nico Steijnen